

کی بکوڑی راستہ قینہ یہ؟
پیشکەشە بە ڕۆحی ئازیزم کەزی...

ناوی کتیب: کی بکوژی راسته قینه یه؟

بابه ت: پۆمان

نوسهر: سارای پاییز

پیداچوونه وه: داستان شهریف-په وهند سالج

دیزاین و بهرگ: ئومید سهوزه

له بهرپوه بهریتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره ی سپاردن:

چاپ: چاپی یه که م

۲۰۲۵

(مافی چاپ و بلاو کردنه وه ی ئەم بهرهمه پاریزراوه بو)

نوسهر)

له جياتى پىشەكى:

به رله وهى بچمه ناو ئه و مهمله كه ته وه كه به فر دروستيكر دو وه ده مه وي ت پىتان بلىم نه ده بوو من ئه م چىرۆكه بنووسم، نه ده بوو هيچ كام له و پالەوانانه بخولقنم، نه ده بوو ته مه نى گه نجى به فر به و ئاسانيه بتوينمه وه، به لام سروشتى نووسه ره كان وه هايه، هميشه حه زيان له وه يه رۆلى خودايه ك بگيرن و گه مه به چاره نووسى ئه و مه خلوقانه بكه ن، كه ده يانخولقنن، هه نديكيان وه ك خويان به دبخت بكه ن و هه نديكى تريان به خته وه ر، هه نديك هه ژار و ده سكتور بكه ن و هه نديكى ديكه له ژير سيبه رى پاردها به ويئنه وه، هه نديك وه ك ئاسك بكه ن به نيچير و هه نديك بكه ن به تاژى، هه نديك له به رده مى لووله ي تفه نگه كاندا هه لبله رزين و هه نديكى تر سنگى خويان بنين به گولله وه. نووسه ره كان ئيشيان ته نيا دروستكر دنى پالەوانه.

ئه و شه وهى ئه م چىرۆكه م ته واوكر د، زور دلخوش بووم، به خۆم گووت: "ئاي چ شاكارىكى مه زنم نووسيو وه!" هه م دلخوش بووم هه م ماندوو، لايتوپه كه م داخست و له ته نيشتى خۆمه وه دامنا، به لاچاويك سه يريكى كا ترمي رى قه دى ديواره كه م كرد، له دووى شه و تيپه ريبوو، له سه ر جيگه ي خه وه كه م پالكه وتم، ده ستم خستبو وه ژير سه رم و چاوم له بنانه كه بريبوو. وه ك هه ر شه ويكى تر به خه يال ئالوگورم به جيگه ي ته په توره كان

دهکرد و به خۆم دهگوت: "جیگهی ئەم پانکەیه خراپە، چی دەبوو ئەگەر لە ناوەراستدا هەلبواسرایە؟".

هەر کاتیکی جیگەکەیم لە خەیاڵەکاندا ئالوگۆر پێدەکرد نەدەکرا بخەریتە ناوەراستەوه چونکە ژمارەى تەپەتۆرەکان بەپێى ریزەکان نەدەگونجا و ژوورەکەش قەناس بوو، من لەم خەیاڵاتانەدا بووم سەیریکی کاتژمێرى قەدى دیوارەکەم کردەوه نە ژمارەى لەسەر مابوو، نە میل، تەنیا دەنگی دلەکەى دەبیسترا. کاتیکی سەرم بەرزکردەوه بینیم ژوورەکەم نەک تەپەتۆر و پانکە، بەلکوو بانیشی پیو نەماوه، ترسیک دایگرتەم، لەسەر جیگەکەى خۆم هەستام، چ هەستانیک! خو تەنیا لە بۆشاییدا بووم نەرم و هیواش دەڕۆیشتم وەک ئەوهى بەسەر فەرشیکى ئاوریشمیدا هەنگاو بنیم، گویم لە دەنگە دەنگیک بوو، بەلام نەمدەتوانی دەنگەکان لە یەکتەری جودا بکەمەوه، نازانم من بەرهو ئاراستەى دەنگەکان ڕۆیشتم؛ یاخود دەنگەکان بەرهو لای من هاتن؟

هیندەى چاوترووکاندنیک هەموو شتیک گۆردرا. شوین: ناو دادگایەک بوو، دادوهرەکان بە عەبای دادوهرییەوه لەسەر کورسییەکانیان دانیشتبوون، ژنیکیش خەریکی نووسین بوو، هەستم دەکرد بە جوړیک لە جوړەکان ئاشنایەتیم لەگەڵ ئەو خەڵکانەدا هەیه کە لەناو دادگاوەدا بوون، یەک یەک دەمناسینەوه، بەفر بە عەزییەکی ئاودامانى ڕەشەوه سپى و ناسکتر دەردەکەوت، لەنیوان کۆرە پینچ سالانەکەى و کامیاردا، لەهەمان ریز بە تەنیشتی کامیارەوه گورگ و مریەمیش

دانيشتبوون. جه نابی ئه فسهرى بالاش، لاوازتر و كه چه لتر و ناشرينتر له ههر كاتيک دهرده كه وت، به هه مان قاته بيجامه ي شهوى رپووداوه كه وه له دوا هه مين ريزدا دانيشتبوو. سيامه ندى نووسه ريش له سووچينكى ته ريكي هولله كه دا دهفته ريكي بهرگ رهش به دهسته وه بوو، بهرده وام خه ريكي تيينى نووسين بوو، جارجار سهيريكي ئاماده بووانى ده كرد و له بهر خو يه وه دهادا، پي ده چوو خه ريكي تو مار كردنى چركه به چركه ي ناو دادگا كه بيت، ئه وه ي سهير بوو، ئه وان هه موو له بهر هيهك بوون و منيش به ته نيا له بهر هيهك، له ناو قه فه زى تومه تباريدا له يهك به يه كي انم ده پروانى.

هه رچه نده ئاماده بووان بي ده نگ بوون، به لام چه ند جار يک له سه ريهك دادوه ره كه چه كو وشه كه ي كي شا به مي زه كه دا، به ده نكيكي هي منه وه گو وتى: "هه ركه س نوره ي قسه كردنى هات، با خوى بناسيني ت و دواتر ده ست بكات به با سكر دنى سكالاكه ي." كه س شا يه ت نه بوو... به لكوو هه مو يان سكالايان هه بوو.

سکالاکه‌ری یه‌که‌م گورگ:

من ناوم شوپشه. ناسراوم به گورگ، هه‌موو جارێک مامم ده‌گوت: "ئه‌و ساله‌ی تۆی تیدا له‌دایکبوویت پێیان ده‌گوت: "سالی مه‌نعه ته‌جه‌وله‌که." رێک له‌و پوژهدا که من له‌دایکبووم، دواى ئه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی هاتووچۆ پاده‌گه‌یه‌نریت، رژی‌م ده‌ست ده‌کات به‌ ره‌شبگیری و زیاتر له‌ سه‌د گه‌نج زینده‌به‌چال و گولله‌باران ده‌کات، باوکی منیش یه‌کیک بووه له‌و شه‌هیدانه. ده‌شی‌ت من رێک له‌و ساته‌دا له‌دایکبووبیت، که یه‌که‌مین گولله به‌ر که‌لله‌سه‌ری باوکم که‌وتوو، کاتیک هاواری کردوو که‌سیک فریای خیزانه‌که‌م بکه‌ویت ئه‌و خه‌ریکه مندالی ده‌بیت. هه‌ر جارێک وا بیرده‌که‌مه‌وه پێکه‌نین ده‌مگریت و به‌ خۆم ده‌لیم: "چ باوکیکی گه‌مژهم هه‌بووه! له‌و کاته‌دا بیرى له‌ چى کردوو ته‌وه؟ خو ده‌شی‌ت ته‌نیا ئه‌وه‌ی بو ئه‌وه گووتی‌ت، که گیان و ژيانى خو‌ی له‌ مردن پزگار بکات. نازانم، به‌لام دل‌نیام کاتیک من له‌دایکه‌بم و به‌ر له‌ هه‌ر شتیک ده‌گریم رێک ئه‌و کاته بووه که باوکم دوا‌هه‌مین هه‌ناسه‌ی داوه، دایکیشم به‌ بیستنی ئه‌و هه‌واله‌ی گوايه ئه‌وانه‌ی براون و گولله‌باران کراون بی‌ئه‌وه‌ی بیر له‌ مندالیکی تازه له‌دایکبوو بکاته‌وه به‌رله‌وه‌ی یه‌که‌مین ماچم بکات ده‌مریت."، ئای چ پوژیکی شووم له‌دایک

بووم! نازانم له چهند سالیمه وه به لام لهو رۆژه وهی وهک جووچکیک که سهر له هیلکه دهجووقینیت ، له شاخ و له ناو داروبه رد و بیسه لاندنا چاوم کرده وه، ههر له مندالییه وه نامه یان پی دهگوریمه وه، ههر له نامه ی دلداریه وه تا ئه و نامه نهینیه نهی نه ده بوو کهس بیانینیت، جگه له سهرکرده کان. جارجار نامه ی ئه و سهربازانه شم ئالوگور پیده کرد، که بو شهر هاتبوون و دواتر به عاشقی دهگه رانه وه، رهنگه لاتان سهیر بیت، به لام نمونه ی لهو جورهم زور لایه، جاریک له دوا ی شهریکی قورس له نیوان پیشمه رگه و هیزیکی سهربازیدا، ژماره یه ک سهرباز به دیل گیران، یه کییک له سهربازه کان دهیگوت: "ئیمه ئه هلی خوینرشتن نین. به لام ئیتر چاره نووسمان بهم جوره بووه به ناچاری کراوین به سهرباز" ئه و سهربازه ی ئه م قسانه ی کرد ته مه نی له نیوان هه ژده بو بیست سالییدا بوو، لهو ماوه یه دا، له په نجه ره ی ئه و ژووره وه که ده که وته سهر ریگه ی سهره کی هاموشوکه ران چاوی به کیژه لادییه کان ده که وت سهرسام ده بوو به و جوانیه سروشتییه یان، ویرای ئه و باره قورسه ی له سهرشانیان بوو، ویرای ئه و هه موو ماندووبوونه هیشتا جوانتر دهرده که وتن، ئه و بینئه وه ی بیر له وه بکاته وه که دیله؛ عاشقی یه کییک له کچه کانی ئاوا یی بوو، چه ندین نامه ی به مندا بو نارد، منیش وه کو ئه و نامانه ی تر که پیتمه درا ده مکرده ناو کلاوه دووبه ره که ی سهرمه وه که خو ی له چهند لایه که وه درابوو، له نیوان هه ردووبه ری کلاوه که مدا مام پارچه یه کی نهینی لیدابوو، کهس گومانی نه ده برد ئه و کلاوه شپه ی سهرم

بتوانیت پوښکی ودها گرنگ و کاریگر له گه یاندنی په یامه نه ټیټه کاندې بگړی دا بگړی ت...
 ببوره به پریز دادوهر؛ که له ئه سلې باسه که لامدا، به لام دهبوو باسی ئه و سهردهمه بکه م که تییدا ژیاوم، ئا... با بیرم نه چیتته وده باسی ئه ودهش بکه م هه ندیک له و سهر بازانه له بهر خاتری مه عشوقه کانیا ن دهبوون به پیشمه رگه، هه ندیک تر هیشتا وه لامی نامه کانیا ن پینه گه یشتبو وه که له پووبه پووبوونه وده کدا ده کوژران، هیچ مه پرسن دهر باره ی گوړینه وده ی ئه و هه ستانه، چونکه کاتیک عه شق یه خه ت ده گریټ چ کچ بیت چ کوړ وهک ده لئ: "چاوت له ئاستی هه موو شتیکی تردا کوړ ده بیت" نازانم بو دهبوو ئه مانه باس بکه م؟ با بیمه وده سهر باسه که ی خو م، یه کیک بووم له و مندا لانه ی که س منی به لاهه گرنگ نه بوو، له ناو مندا له کاندې شانازیم به خو مه وده ده کرد و به خو م ده گووت: "به غیره ت." چونکه سلم له هیچ نه ده کرده وده، به لام هه ندیک له وان پیان ده گووتم: "بی دایک و باوک" ئه مه به پووکه ش کاری لی نه ده کردم، به لام زور جار له ناخدا ده پووکه ش، مالی مام وهک هه موو جاریک ئاموژنم ده یگووت: "په وده که مندا لی ره شو پووت" بوون منیش بوو بووم به سهر باریا نه وده. به هه ر جوړیک بوو به برسیتی و تینویتی و سهرما و گهرما ئه و روژگارانه م تیپه پاند.

به پریز دادوهر من سکالام له م نوو سهره هیه؛ ئاخر بو ده بیت من هینده به نه گبه تی دروست بکات؟ سهره پای هه موو ئه وانه ش

له جيگه يه كه وه من دهكات به پالہ وانی رڼمانه كه ی كه بیژ له
خوّم دهكه مه وه، ئاخر راسته سه روسیمایه کی جوان و
رابردوویه کی پر شانازی پی به خشیوم به لام ...
دادوه: "دهته ویّت چیتړ بلنیت؟"

گورگ: "قوربان، من بهم ته مه نه وه لهم چیروکه دا دوا ی ئو
همو و خه باته ده بم به... هر لی گهړی، خو ت بیخوینه ره وه."
دادوه: "تو له کوپی ئم چیروکه دا رڼت هه یه؟"
گورگ: "پرسیار له خو ی بکه..."

دادوه: "ئو ئیستا همو و شتیکی بیرچو وه ته نانه ت قسه ش."
گورگ: "پی بلئ من نامه ویّت له کوتایی ئم چیروکه دا
بکوژیم... پی بلئ چاره نووسی من بگوړیت..."

دادوه: "بوچی تو له کوتایی چیروکه که دا ده کوژیت؟"
گورگ: "تو نازانیت، ئمه منی کردو وه به چ داویکه وه؟ له ناو ئم
چیروکه دا خوّم له ناو یه کیک له حیزبه کاند ددوژمه وه.
چاونه ترسییه که م هر له مندالییه وه زیاتر هانیده دام خوّم
له بهرچاو نه ده گرت، ئمه ش بووه هو ی ئو وه ی که له یه که مین
شه ردا که به شداریم کرد؛ بووم به سه رباسی هه مو و
پیشمه رگه کان. چونکه له و رووبه رووبونه وه یه دا یه کیک له
ئفسه ره بالاکانی رژیم و چوار سه ربازم ده سته سه ر کرد. جگه
له وه ی هه رچی ده که وه بهر دووربینی قه ناسه که م ده ستم لی
نه ده پاراست. شه ریکی نابهرانبه ر بوو. دوژمن هیژیکی زوری
هینا بووه سه رمان و ئیمه ش له بیست پیشمه رگه یه ک زیاتر
نه بووین. ته نیا جیاوازی نیوان ئیمه و ئوان، به رزی و ره ی

ئیمه و نزمیی وره‌ی ئه‌وان بوو. ئه‌و شه‌ره؛ له پیش خۆره‌له‌اته‌وه ده‌ستیپێکرد، تا ده‌مه‌ده‌می خۆرئا‌وابوون نه‌وه‌ستا، ئیستا خۆزگه ده‌خو‌ازم هه‌رگیز ده‌ستم تفه‌نگی نه‌گرتایه، خۆزگه ده‌خو‌ازم ئه‌و ئاگری تۆله‌یه له ناخ‌مدا کلپه‌ی نه‌سه‌ندبا‌یه. "دوای سالانیک له‌وه گه‌یشتم، نه‌ده‌بوو به قسه‌ی ئه‌م نووسه‌ره بکه‌م و ببه‌م به پیشمه‌رگه. نه‌ده‌بوو له یه‌که‌م شه‌ردا به‌شداری بکه‌م، نه‌ده‌بوو به‌یلم ئه‌م نووسه‌ره وه‌ک بووکه‌له گه‌مه به چاره‌نووسم بکات... له رۆوم هه‌لنایه‌ت باسی دوای سه‌رده‌می ئازادی بکه‌م..."

دادوهر: "بۆ ئه‌وه‌ی من سکالا‌که بنووسم و بریار بده‌م؛ ده‌ییت تا کۆتاییه‌که‌ی ئه‌م چیرۆکه ته‌واو بکه‌یت..."

گورگ: "ئاخر قوربان... ئیتر شه‌رم ده‌که‌م باسی بکه‌م..."

دادوهر: "ئه‌گه‌ر باسی نه‌که‌یت من ناتوانم هیچت بۆ بکه‌م، تۆ تا ئیتره‌ت به شانازییه‌وه هیناوه که‌وا‌یه باسیبکه‌". دوای بێ‌ده‌نگیه‌ک گورگ به‌رده‌وام بوو له گیرانه‌وه‌که‌ی. "کاتی‌ک شار ئازاد کرا، ئیتر من وه‌ک ته‌یریکی په‌ر‌وبال‌کرا‌وی بیه‌یلانه ده‌هاتم و ده‌چووم. ئارامترین په‌نا‌گه بۆ من باره‌گای حیزب بوو؛ که هه‌ر پۆژه و لایه‌نیک هه‌لیده‌کو‌تایه سه‌رمان. شه‌وینک تازه خه‌و چووبوو‌ه چاوه‌کانمه‌وه ده‌نگی ده‌ست‌پێژیکی گوولله به‌ئا‌گای هینامه‌وه. کاتی‌ک چاوه‌کانم کرده‌وه، لووله‌ی تفه‌نگی‌ک له‌سه‌ر ناوچه‌وانم بوو. خوله‌ی ئامۆزام بوو، گووتی: "هیچ مه‌لێ و پیشم بکه‌وه"، له رێگه‌ تییگه‌یاندم که چ پیاوه‌تییه‌کی له‌گه‌لدا کردووم، ئاخ‌ر ئه‌و سه‌ر به لایه‌نی به‌ران‌به‌ر بوو ئه‌و شه‌وه هات‌بوونه سه‌ر

بارہ گاکھی ئیمہ و بو ئوہی دەست لایەنەکە ی نەکە و م منی لە
مالی ھاوڕێیەکی دا حەشاردا. بمبوورن ناتوانم تەواوی بکەم...
"تەننەت، گەر پێویستیش بکات، دەست لە سکاڵاکەم ھەڵدەگرم..."

سکالا که ری دووهم به فر

ناوم حه یاته، به لّام نووسه ره که ناوی لیتام به فر. من ئەو ناوهم پیخۆشه چونکه تاک و ناسکه، به هه رحال به پیی ناسنامه کهم له زستانی سالی ۱۹۸۸ له دایکبووم، به لّام ئەو هی لهو شه و هدا له دایک بووه من نه بووم، به لکو خوشکه کهم بووه، دواي شهش سال و له هه مان که شوه وه وای سارد و به فراویدا، منیش له دایکبووم، هه مان شهو خوشکه کهم دواي ئەو هی دهخه ویت ئیتر به ئاگا نایه ته وه، هه ر بۆیه ناسنامه که ی ئەو دده نه من و ئیتر من وهک مروّقیکی بی ناسنامه به رده وامی ده ژیم، وهکو نووسه ره کهش ئەم هه له ی قۆستیته وه، من وهک کچیکی بی ناسنامه دهخولقینیت.

با بیرم نه چیت باسی ئەوه شتان بو بکه، ئەو به ره به یانه ی خوشکه کهم له دایک ده بییت، باو کم له ئەرکدا ده بییت، دایکم به ته نیاو بیکهس تا به ره به یان له تاو ئازار و ژان ده نالینیت، دوا جار له سه ر دهستی دایکه ئەخته ری مامان، به سه لامه تی رزگاری ده بییت، دایکه ئەخته ر خۆی ناوکی خوشکه کهم ده بریت وهک هه موو مندالانی گه ره ک.

دایکه ئەخته ر ژنیکی میهره بان بووه، خۆی هه رگیز نه بوو به دایک، به لّام هه موو مندالانی گه ره کی به مندالی خۆی زانیوه، بۆیه هه موویان پێیان گووتوه "دایکه ئەخته ر".

دادوهر: "ناته ویت له سه ر پۆلی خۆت له چیرۆکه که دا هیچ بلّیت؟"

به فر: "وهڪ گوتم به ناشوڪري نه ٻيٽ نه ناسنامه هم ههيه نه ناو، لهم چيروڪه دا دايڪم نيهه، به لام باوه ڙنيڪم ههيه له گهل باوڪيڪي زهليلدا. كه له ڪوتايبيدا ئه ويش فهوت دهڪات، دواتر هه رچيتان ويست؛ له خوي بپرسن. هههه خو ئه م نووسه ره چاره نووسي من و باوه ڙنه كه مي يه كلا ڪردو ته وه، ئيتر باسڪردني رابردووم گرنگ نيهه، زور دلر هقه زور... زوريش نا چونكه ئيستا من ته نيا نيم، ئه و پارچه يه كي ديكه ي له روه و جهرگي من له خويني من خولقاند... ڪور هكه م.

"له ڪويوه دهست پي بكه م؟ نازانم! من هم جه لالدم و هم قورباني، ئاخر دادوه ري به ريز، ليم ده وه شيته وه من به م ته مه نه كه مه وه، بکوڙ بم؟

"چي بليم، خويشم نازانم له ڪوي به دبه ختيه ڪانمه وه دهست پي بكه م؟ ئه و وهڪ ئه وه ي ههنگي له داردا دوڙيبيته وه هه رچي دايڪمردو و باوڪمردو وه، لهم چيروڪه دا ڪويڪردو ونه ته وه، من نازانم دايڪم به چي مردو وه و كه ي مردو وه؟ به لام باوڪم چهند سال بوو زهليلي سه رجنگه بوو. شهرم دهكه م باسي باوڪم بكه م، ئاخر نازانم باوه ڙنه كه م راستي دهگوت يان نا؟ دهگوت: "ئاهي ئه و هه موو ڪور و ڪچه جوانه يه يه خهت به رنادات، ئاهي ئه و هه موو عاشق و مه عشوقه يه گه روتيان گرتو وه و ناهيلن ئيزرائيل به سووڪ و ئاسان روهت بڪيشيت، ئه و دهگوت: "دهبيٽ ده سالي تريش خوت پيس بكهيت و بوگه نه كه ي ڪاست بڪات. دهبيٽ ئاهي ئه و مندا لانه ي، له برسا مردن، توش به عزه رت له تيڪ نانه وه بمريت. دهبيٽ وهڪ

ئهوانه‌ی له تینویتییدا خنکان، بخنکییت. ده‌بیّت ئازار بکیشیت، ده‌بیّ یه‌ک یه‌ک باجی هه‌موو ئه‌و کارانه بده‌یته‌وه که کردووتن، به‌لام هیشتا که‌مه... تو پئویستت به‌سه‌دان جار له‌دایک‌بوونه‌وه هه‌یه، تا له‌و گونا‌هانه‌ی که کردووتن، پاک ببیته‌وه.

"دادوهری به‌پێز، خو ده‌زانن مه‌به‌ستم چییه؟ باوکم جاش بووه جاش، ئه‌م نووسهره ههر به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستاوه منیشی کردووه به‌له‌ش‌فروش، به‌بکوژ..."

دادوهر: "هیچی ترت ماوه بیلێیت؟"

به‌فر: "چی بلێم؟ منیش ده‌مویست وه‌ک کچانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ بژیم. ده‌مویست وه‌ک ئه‌وان جل بپۆشم. وه‌ک ئه‌وان بم، نازانم ئه‌وان چۆن. منیش ده‌مویست وه‌ک ئه‌وان بم. بو نموونه وه‌ک کچی تو بم، کچه‌که‌ی تو چۆن ده‌ژی منیش وا بم... ده‌مویست خویندن ته‌واو بکه‌م، شوو بکه‌م مال‌م هه‌بیّت، من‌دال‌م هه‌بیّت..."

دادوهره‌که سه‌ری داخست و چاویلکه‌که‌ی لا‌برد و به‌ده‌سته ئه‌ستوره‌کانی ئه‌و دوو تکه فرمیسکه‌ی سه‌ری که به‌چاوه‌کانیدا هات‌بوونه خواره‌وه.

"هه‌هه ناشیّت تویشی فریودا‌بیّت؟ تویشی کرد‌بیّت به‌پاله‌وانیکی نه‌گه‌ت؟ جا ئه‌گه‌ر وایکرد‌بیّت من ههر سکا‌لام نییه."

دادوهره‌که بێ‌ده‌نگ بوو؛ به‌فر گووتی: "ته‌واو، من هیچم نییه، به‌و مه‌رجه‌ی سکا‌لا‌کانی ئی‌مه پشت‌گویی نه‌خه‌یت."

سكالاكەرى سىيەم مريەم

ناوى من مريەمە. لە چىرۆكەكەدا ھەمووان بە خانمى گەورە بانگم دەكەن و دەمناسن، ئەو نەدەبوو ئەم چىرۆكەى نووسىيا، نەدەبوو كارە بچووك و بى ئەرزەشەكانى خۆى بە دەسەلاتى پەھەى خودا بەراورد كردبا، نەدەبوو يارى بە چارەنووسى ئيمە بكت، من تەمەنيكم بەريكردوو، بەلام چ تەمەنيك! بە ھەزار نەگبەتى و مەينەتى گەورەبووم، يەك پۆژى خۆش لە ژيانى مندا نەبوو، باوكم...، ھىچ كەس تەنانتە ناشزانيت گۆرەكەى لە كوئيە. ئەسلەن پەنگە گۆرپىشى نەبيت، لاشەكەى دەرخواردى قەل و دال دراييت، بيرم ديت كە دايكم بەزۆرى خالەكانم، دووبارە شوويكردوو. ئەوان پييان دەگووت: "تاكەى دەتەويت بە ديار ئەم قلمۆتكەيەو دەبنيشيت؟ دوو پۆژى تر گەورە بيت خيتر بۆ ناداتەو."

لەناو خوياندا ريك كەوتن و دايكميان دا بە ھاوپيەكى خويان، بە پوالەت ھيمن و بەريز بوو، تەنانتە دايكيشم وردە وردە خۆشى ويست، بەلام ئەو ھەك ماريكى سڤ، دواجار لەو قوناغى متبەونە ھاتە دەرەو و پۆژيك كە دايكم لە مال نەبوو ئيشى خۆى كرد، ھيشتا بالغ نەبوو بووم كە پاكيزەيى لى سەندمەو. ھەميشە چاوترسينى دەكردم بەو ھى ئەگەر قسە بكەم چى لە من كردوو و ھاش لە دايكم دەكات. (فرميسك و پيكنەنين تيكەل يەك بووبوون)، جەنابى دادوەر، بۆ تۆ ھىچ ناليت؟ تەنيا لە يەك شت

دەترسم، دەترسم وەك زۆریك لە تاوانبارەكانی دیکە، بە لیبوردنیکی گشتی، ئازاد بکریّت."

دادوهر: تۆش دەتەوێ سکاڵای چارەنووسی خۆتی لێ بکەیت؟
 مریەم: "بۆ ئەو کەمە؟ ئیئە کەسمان پوومان نییە خۆمان
 نیشانی خۆینەرەکان بدەین. لە پشستی یەكەوێ خۆمان
 دەشارینەو، ئەو سووکایەتی بە کەرەمەت و مرۆقبوونی ئیئە
 کردوو، هەموومان بە نەخویندەوار و لەشفرۆش و... ئەو
 لەپیش ئەوێ بمانهێنێتە ناو ئەم چیرۆکەوێ یەکی کۆلیك
 بەدەختی خستۆتە سەر شانمان. ئیتر گرنگ نییە ئەو ئیئە لە
 کوێ نەهامەتیەکانمانەوێ نووسیووێتەو، ئەو باسی ئەو پوژانە
 ناکات کە بەترسەوێ لەگەڵ ئەو دیوەزمەیدە کە پێی دەگوتریّت
 باوەپیارە بەسەرم بردوو، باسی ئەو ناکات کە گەنجیتیم بە
 خۆمەوێ نەبینی، باسی ئەو ناکات کە کاتیك بۆ یەكەم جار
 هەستم کرد شۆرش عاشقم بوو و دەیهوێت تەمەنیک لەگەڵی
 بژیم و نەمتوانی. هیچ تازە هەر لێی گەرێ ئێرە شوینی ئەو
 قسانە نییە."

دادوهر: "مەترسە، هەرچیت پێخۆشە بیلێ."
 مریەم: "جا تازە چ سوودیکی هەیە؟ ئەو دەتوانیّت گەنجیتیم بۆ
 بگەرێنێتەو؟ دەتوانیّت بمباتەوێ بۆ سەردەمی مندالی و نەهیلێت
 کەس دەستدریژی بکاتە سەرم؟ دەتوانیّت چارەنووسم
 بگۆرێت؟"

دادوهرەكە ویستی بلێت: هەي گەمژە. بەلام نەيگوت، تەنیا
 گووتی: "ئاخر چ نووسەرێك ژيانى پەر لە خۆشبهختی

پالنه كانى نووسيوه ته وه تا ئه و دووهم كهس بيت؟ ئه و به
هموو سزاكانم قاييله، به لام به گوڤينى چاره نووسى ئيوه نا."

سکالاکاری چوارهم (کامیار)

من کامیارم، کوپی مریهم، بهر له وهی بیّمه ناو ئهم
چیرۆکه وه وهک دایکم ههمیشه بۆی دهگیرامه وه له سه ره تایی
شه پی ناو خۆ له دایکبووم، پۆژیک بهر له وهی من له دایکم باوکم
له شه پی براکوژیدا دهکوژریت، دایکم ههرگیز دهستی له من
به رنه دا، ههموو ته مهنی خۆی خسته پیناوی منه وه، دایکی پیش
چیرۆکه کهم ناوی پهری بوو... به جله ره شهکانیه وه جوانتر و
به هه یه تتر ده ره کهوت، ئه وه ههمیشه وینه یه کی باوکمی به
په تیکی ره شه وه له ملدا بوو...

دادوهر: "تۆ رازی بوویت به رۆله کهت له م چیرۆکه دا؟"
کامیار: "نازانم... ههر نازانم باوکیشم کییه؟ مندالیک گه مژه و
گۆشه گیر... له هه مووان سکالام زیاتره، به لام لیشت ناشارمه وه
له هه مووان به خته وه رترم، خوشی و ناخوشیه کانم هاوتان،
خۆمی به ههر جوړیک خولقاندیبت رازیم. به لام سکالای لیده کهم
له سه ر خولقاندنی دایکم، ئاخر چۆن ده بیّت دایکیکی وه ها
به جه رگم هه بیّت له پیش چیرۆکه که دا و له ناو چیرۆکه که دا ببه
کوپی له شفرۆشیک... کاتیکی من باوکیکی شوپشگیرم هه بیّت و
لیزه نه زانم باوکم کییه. من لێ خوش نابم، له سه ر مافی خۆم
نا، به لکوو له سه ر مافی دایکم.

سكالاکارى پيڻجه م (باوه ژنه كهى به فر)

ناوم هه نارديه. له گوند زه حمه تى زورم بينيوه، به گوزه له كانى ئاوم هيتاوه، له بهر گهرما دروينه م كردووه. پشتيرم مالىوه. له گه ل تاريك و پروونى به يانيدا له خه و رابووم و تا زهردهى ئيواره كارم كردووه، به لام دلخوشبووم، له گه ل روت به روتى گهره بووندا چيژم له ژيان ده بينى، هه مووان چاويان له سهر جوانييه كه م بوو، وهك كچانى هاوسه رده مى خوم نه بووم. بهر له وهى ئه لقهى ده ستگيرانى بگورينه وه دوو سال بوو له گه ل سمكوى كورى ئاغادا په يوه ندى خوشه ويستيمان هه بوو...

ئهم نووسه ره منى له سمكو كرد... پيى بلين سمكوم بو بگه رينيتته وه، ته نيا به وه لى خوش ده بم، ئيمه ته نيا يه ك شهو بوو، پيك گه شت بووين كه نووسه ره كه منى خسته ناو ئهم چيروكه وه، ئه و كاته باوكى به فر وهك ده يانگوت: "موسه شاره ي" ئه و جاشانه بوو كه پيش زيل و ده بابو و تراكتوره كان ده كه وتن بو ويران كردنى گونده كان، له نيوان ده يان كچ و ژندا په نجهى خسته سهر من و له گه ل خويده برده مى... برده مى بو سهر ته نووريك، له ويى هه شاردام و گووتى: "به هيچ جوريك ليتره ناجوليت تا ديمه وه به شويندا." ده مم بوو بوو به په لاس مه تاره يه كى دايه ده ستم و گووتى: "مه ترسه ئاوه بيخوره وه. زورم تينوو بوو بينم نا به مه تاره كه وه.

زۆر لئی پارامه وه له گهڵ ئەوان بمبات گووتی: "دهبیّت نزا بکهی که پزگارت دهکهّم." هیچم نهگووت، له دلی خۆمدا بریارمدا هه‌ر ئەوه‌نده‌ی چاو غافل بکات هه‌ل‌دیم، به‌لام کاتیکی به‌ئاگا هاتمه‌وه، له سه‌یاره‌یه‌کدا بووم، چاو و ده‌میشم به‌سترابوو، ته‌نیا ده‌نگی ئەوم بیست، گووتی: "به‌لینه‌که‌ی خۆم به‌جیه‌ینا پزگارم کردیت." چ پزگارییه‌ک؟ هه‌تا ئیستاش خه‌ون به‌هاوسه‌ره‌که‌مه‌وه ده‌بینم، ئەو گووتی: "حه‌یفه‌ تو ئەنفال بکرییت."

زۆرم ڕق له‌م نووسه‌ره‌یه، ده‌مه‌ویّت هه‌رچی زووه‌ دادگایی بکریّت، ئاخ‌ر ئەو هه‌موومانى به‌دبه‌خت کرد، ئەو کاریکی کرد هه‌موومان شه‌رم له‌ خۆمان بکه‌ین، هه‌ر که‌سیک ئەم ڕۆمانه‌ بخوینیته‌وه من ده‌داته‌ به‌ر تانه‌ و پیمده‌لیت: "ئاخ‌ر کچه‌ کورده‌کان هه‌رگیز کاری وا ناکه‌ن، هه‌رگیز ئەوه‌نده‌ دل‌ره‌ق نین، تۆله‌ له‌ که‌سیکی بیتاوان بکه‌نه‌وه... ببورن ئەوه‌ی ئەم نووسه‌ره‌ نووسیویه‌تی، ته‌نیا خه‌یاڵ و هه‌ستی خۆیه‌تی نه‌ک من...

دادوه‌ر: "ناته‌وئ هیچی تر بلّییت؟"

باوه‌ژنه‌که‌ی به‌فر: "نا...چونکه‌ هه‌رچی بلّیم له‌ ژان و ئازاری من که‌م ناکه‌نه‌وه.

سکالاکارى حهوتهم (ئهفسهري بالا)

دادوهر: ئهفسهري بالا تو چيت ههيه؟
ئهفسهري بالا به بيدهنگى دانىشتبوو، مليچيكي ئهستوورى له
گهردى ئالاندبوو، تا جيگهى برينه گهرهكهى ملي ديار نه بيت.
به لام هيشتا نه يتوانيبوو تهواو ئاسهوارى برينه گهرهكهى
گهردى بشاريتهوه، چاوى ههر له سههر به فر بوو، به دهنگيكي
هيمنهوه گووتى: "هيجم نيه بيلم ته نيا داوا دهكه م جاريكى ديكه
به چيروكه كهيدا بچيتهوه، خوى تيدهگات دهليم چى."

تۆمه تبار

منى نووسەر، زمانم له كلیله چووبوو، تاكه تاوانبار بووم كه هه‌موو په‌نجه‌كان ئاراسته‌ی من ده‌كران، خۆم كۆكرده‌وه و وىستم منیش به‌رگرى له خۆم بكه‌م، به‌لام نه‌متوانى وشه‌یه‌كیش بلیم، ورده ورده هه‌ستم كرد شتیک له ژیر پیمدا ده‌جولیت. زه‌وى ده‌له‌رزى، هه‌ستم كرد ژیر پیم قلیشایه‌وه و كه‌وته‌وه ناو بۆشاییه‌وه. به‌لام ئەم جاره هه‌ستم كرد به‌ توندی ده‌مه‌نه‌وه به‌ زه‌ویدا. چاوه‌كانم كرده‌وه هیشتا له‌سه‌ر جیگه‌ خه‌وه‌كه‌م بووم؛ هه‌مان ژوور و هه‌مان بنه‌بان و هه‌مان ته‌په‌تۆر و پانكه‌ و هه‌مان دیوار. ترسیكى زۆرم لى نىشت. هه‌موو گيانم شه‌لالى ئاره‌ق بووبوو، كاتژمێره‌كه‌ پینج خوله‌ك له‌ دوو لايدابوو، هیشتا ده‌نگیان له‌ گویچه‌مدا ده‌زرنگایه‌وه كه‌ هه‌موو به‌ یه‌ك ده‌نگ به‌ دادوه‌ره‌كه‌یان ده‌گوت: "یان ده‌بیته‌ له‌ سیداره‌ی بده‌ن، یان ده‌بیته‌ ژيانىكى خوشترمان پى ببه‌خشیت. یان ده‌بیته‌ ئیمه‌ له‌ چیرۆكه‌كه‌ی ده‌ربكات". سه‌یریكى لاپتۆپه‌كه‌م كرد و خیرا كرده‌وه و چوومه‌ سه‌ر ئەو فایلەى كه‌ چیرۆكه‌كه‌م تیدا نووسیویه‌وه، جارىكى تر چیرۆكه‌كه‌م خوینده‌وه.

ئەو چىرۆكەي لەسەرى دادگايى كرام

به‌شی یه‌که‌م

به‌فر...

چهند مانگیکی تر ده‌بم به‌هه‌ژده سال، قژیکی کالی ئالۆزکاوم هه‌یه، چاوم شینه و سپیکه‌له‌م. جلیکی دریژی سوورم له‌به‌ردایه. له‌و جوگرافیا‌یه‌م که بۆخۆم خولقاندووه، نه‌رم نه‌رم هه‌نگاو ده‌نیم و له‌یه‌ک به‌یه‌کی دیمه‌نه‌کانی ده‌ورو به‌رم ورد ده‌بمه‌وه، لای راستم ده‌ریایه و له‌لای چه‌پمه‌وه به‌دووری هه‌زار مه‌تریک له‌ولاتره‌وه دارستانیکه، چلۆپۆپی دره‌خته به‌رزه‌کان به‌یه‌کداچوون و هینده چر بوونه‌ته‌وه، که به‌ئاسانی ناتوانیت به‌نیوانی داره‌کاندا ره‌ت ببیت.

له‌به‌ر خۆمه‌وه ده‌لیم: "له‌وانه‌یه داربه‌ره‌کان ئیره‌یان بیرچووبیته‌وه، خۆشبه‌ختانه که‌سیک نییه پێیان بلێت: ئیوه کون به‌کونی ئهم مه‌مله‌که‌ته به‌شوین داریکدا ده‌گه‌رین تا بیهرن، ئیستا بۆ چاوتان ئهم داره به‌رز و زه‌به‌لاحانه نابینیت؟ ئه‌وه‌نده به‌رز بوونه‌ته‌وه ده‌لێیت؛ ده‌یانه‌ویت پێشبرکی گه‌یشتن به‌هه‌ور بکه‌ن. له‌وانه‌یه ئه‌وان هه‌رگیز ئیره پێ نه‌زانن و ئهم دارستانه ته‌ریکه نه‌دۆزنه‌وه."

سه‌رم به‌رز ده‌که‌مه‌وه و بالنده‌کان ده‌بینم یاری ده‌که‌ن و جریوه‌یان دیت، ده‌فرن و ده‌نیشنه‌وه. لیان ورد ده‌بمه‌وه، به‌ئاسته‌م هه‌ست به‌تیشکی بیتینی خۆر ده‌که‌م، چاوه‌کانم لیکه‌دینم، ئه‌هیک هه‌له‌که‌یشم و خۆزگه به‌به‌خته‌وه‌ری و ئازادیی بالنده‌کان ده‌خوام، سه‌ر ده‌له‌قینم و دووباره به‌ده‌م پێگاوه ده‌ست ده‌که‌مه‌وه به‌قه‌کردن، "لیره هه‌ست به‌ده‌پراوکی ناکه‌م،

ئاخر ئېرە زۆر دوورە لەو مەملەكەتەى كە خودانە كرده شيرىك، پلنگىك يان ھەر ئاژەلىكى تر بە ھەلە پىي تى بكهوئىت بىگرن و لە قەفەزىكى بنىن و لە باخچەى ئاژەلاندا بىكەن بە پەند، كەس نەوئىرئىت لەبەر بۆگەن لىيان نزيك ببىتەوہ تا كاس نەبىت.

دادهنەومەوہ و لەو كەلەمىرووانە ورد دەبمەوہ كە بە خىرايى و بە ھەنگاوہ بچوو كەكانيانەوہ دىن و دەچن، لە خۆل زياتر ھىچى تريان دەست ناكەوئىت، ئاخر ئەم گەمژانە لەم دارستانەدا چى دەخۆن بۆ كوئى دەچن؟ تەنھا منم كە جار جار كەوچكىك برنج لەبەردەمى شارەكەياندا پۆدەكەم نارۆم تا ھەموو دەنكەكان ھەلنەگرن و نەيانبەن.

كاتىك چاو دەكەمەوہ دەبينم، كەوچكىك برنجم لەبەردەم ئەو شارەمىروولەيەدا پۆكردووە كە لە درزى دىوارى ژوورەكەوہ دىن و دەچن، ئەو ژوورەى منى تىدام شەش ژنى زىندانى ترى تىدايە، كە تەمەنيان لەسەر و ھەژدەسالىيەوہيە، ھەرچەندە مات و بىدەنگن، بەلام بە چاوى ئىرەيىيەوہ لە من دەروانن، ئاخر تا ئىستا ئەوان نە چىرۆكىكيان خوئندووہتەوہ، نە خەيال بۆ ھىچ شوئىنىكى بردوون، ئەوان شىوہى پووناكيشيان بىرچووہتەوہ، كاتىك باسى خۆريان بۆ دەكەيت ناتوانن مەزەندەى شىوہكەشى بكەن. من وەك ئەوان نيم بە لايەنى كەمەوہ ماوہيەكى كەمە لىرەم، چۆنم بووئىت خەيال دەكەم. بۆ ئەوہى ھەموو ئەو پووداوانەم بىر بچىتەوہ كە پوويان داوہ.

ئەوان رېك بە پېچەوانەى منەوہن. ھەمیشە لەو رۆژەدا دەژین،
 كە تاوانەكەیان تیدا كردووہ. ھەمیشە لەو جوگرافىایەم دادەبڕن،
 كە خۆم جوانترین نەخشەم بۆ كیشاوہ و پڕم كردووہ لە
 بەختەوہرى. ئیستا ماندووم، نامەوێت ئێوہش ماندوو بكەم،
 بەلام دواتر درێژەى ھەموو چیرۆكەكەتان بۆ دەگێرمەوہ، بۆ
 ئەوہى بەم جوړە نەيەمە بەردیدەتان كە كچىكى چەتوونى بى
 ئابرووم، ھەرچىم ويستىت كردبىتم، وەك مافىكانىش پیاوم
 كوشتىت و دەستم نابىتە كەمەرم و لەدواى ئاوردانەوہیەكەوہ
 گەرابىتمەوہ و دواگوللەم نابىت بە سەریانەوہ و بەجىم ھىشتبن،
 بە چاوى بەزەییەوہ وەك قوربانىیەك لەوان مەروانن، منیش
 وەك سۆزانىیەكى جەللاد، ھىشتا زۆر شتى تر ماوہ بۆتان باس
 بكەم و قسەى لەبارەوہ بكەم.

من ھەر لە یەكەمین لىكۆلىنەوہدا دانم بە ھەموو شتىكدان،
 بەلام ئەوان تەنھا ئەو شتانەیان نووسى كە خویان باوہریان پى
 ھەبوو، ھوى كارەكەیان لا گرنگ نەبوو. ئیستا دەمەوێت كەمىك
 پشوو بدەم.

بەشى دووهم

بەفر...

ئىستا دەمەويىت دووبارە بگەپىمەۋە بۇ جوگرافىيا دەستكردهكەى خۇم، بيهينە بەرچاۋى خۇتان، ئىستا دەمەۋ ئىۋارەيە، بەتەنيا لەسەر ئەۋ دەريايە دانىشتووم، كە پەنگى پرتەقاللى خۇرئاۋابوون زال دەيىت بە سەر پەنگە شىنەكەيدا، لە ئاۋىنەيەك دەچىت تىشكەكانى خۇر خۇيانى تىدا بىينەۋە، پەنگە ئەۋ پرسىيارەت بە مىشكدە بىت و بلىت ئايا دەرياش لە كاتى ئاۋابوونى خۇردا پەنگى خۇى دەگۆرپىت؟

شەپۇلەكان هېچ كات لە سەماى خۇيان ناكەۋن و بە پىچەۋانەى ئاۋابوونەۋە دەپۇن، چىژ لەۋ دىمەنە ۋەردەگرم، ماسىيەكان دەورم لى دەدەن، بە چاۋەكانياندا ديارە داۋاي گىرپانەۋەى چىرۆكىكم لى دەكەن، منىش ۋەك چىرۆكخۋانىكى شارەزا ھەرچارە و لە پىتتىكى چىرۆكى نەھامەتتەكانى خۇمەۋە دەست پىدەكەم، باسى دىندەيى و ترسناكىى مۇۋقەكانيان بۇ دەكەم لەسەر جوگرافىايەكى نەفرەتلىكراۋ، پىم گوتوون: "مۇۋقەكان ددانەكانيان بچوۋكە، بەلام يەكتىرى ھەلاھەلا دەكەن. پىم گوتوون: "ئەۋان گۆشتى يەكتىرى ناخۇن، تەنھا لە واشە دەچن."

پىم گوتوون: "ئەۋان پۇژانە بە ھەلکەندى چالەۋە خەرىكن بۇ يەكتىرى و ھەندىك جار خۇيانى تى دەكەۋن و جارى واش ھەيە، خەلكانى تر. پىم گوتوون: "ھېچ كەس بىتاۋان نىيە، ھەندىك بە بىدەنگى تاۋانى گەۋرە دەكەن، ھەندىكى تر بەھۋى بەرزىى دەنگيانەۋە تاۋانبار دەكرىن، لاتان سەير نەيىت كە دەلىم

دوژمنه‌کان که‌متر ئازاری یه‌کتری د‌ده‌ن. ئه‌وان پ‌ووبه‌پ‌وو یه‌کتری بریندار ده‌کهن مروّقه‌کان پشتیان هه‌مووی جیبرینی د‌وسته. ئاخ‌ر د‌وسته‌کان شاره‌زاترن له‌ بریندارکردنی یه‌کتریدا، جیگه‌ی ئازاره‌کان پ‌یده‌زانن. خه‌نجه‌ره‌کان له‌و جیگه‌یانه هه‌ل‌ده‌چه‌قینن که ده‌زانن ئیشتان زیاتر پی ده‌گات. هه‌ندی‌ک هه‌ر به‌و برینانه ده‌مرن.

کاتی‌ک ماسییه‌کان سه‌رسام و ئه‌بله‌ق پ‌وو به‌ من ده‌وه‌ستن هه‌ندی‌کیان بیریان ده‌چیته‌وه سه‌ری‌ک بکیشنه‌وه ژیرئاوه‌که تا هه‌ناسه‌ بد‌هن، گه‌لی‌ک جار ماسییه‌ که‌م ئه‌زمونه‌کان خه‌ری‌ک بووه‌ بخنکین یان خنکا‌ون، جار‌جاریش بو ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ پ‌رونه‌دات خۆم سه‌ریانم نو‌قم کردووه، تا له‌ خنکان پ‌زگاریان بکه‌م و دواتر ده‌ستم کردووه‌ته‌وه به‌ گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌م، وهرن سه‌یری ئه‌و هاو‌کیشه‌یه‌ بکه‌ن. ئی‌مه به‌رگه‌ی ئه‌وه ناگرین بو ماوه‌یه‌کی کورت له‌ ژیر ئاودا بمینینه‌وه له‌ به‌رامبه‌ردا ئه‌وانیش ناتوانن بی ئاو بژین. زۆرجار بیر له‌ هاوسه‌نگی گه‌ردوون ده‌که‌مه‌وه.

هه‌ندی‌ک جار خۆم وه‌ک ته‌په‌زان ها‌تووه‌ته به‌رچاو له‌و پ‌ووه‌وه که توانیویتی له‌ گه‌ل ئاژه‌له‌کاندا د‌وستایه‌تی بگریت و بژی، ئه‌و له‌ په‌گه‌زی نیر بووه و من می. ئه‌م هه‌سته پر له‌ ئازایه‌تییه‌م دل‌خۆشم ده‌کات، لای ئه‌وان هه‌چ کات دانم به‌و پ‌استییه‌دا نه‌ده‌نا بلیم: "منیش مروّقم، چونکه شه‌رم ده‌که‌م ئه‌وان به‌ چاوی مروّقه‌وه له‌ من پ‌روانن."

”ہمیشہ لہوہ دہترسم نازہ لہ کان بزائن کہ من مروقم، لہوہش
ترسہینہ رتر ئہوہیہ کہ بزائن بکوڑم“

به‌شی سیهه‌م

یه‌کیک له ژنه زیندانییه‌کان...

به‌فر تاکه ژن بوو، له هیچ کام له ئیمه نه‌ده‌چوو، نه قسه‌ی له‌گه‌ل که‌سدا ده‌کرد و نه ده‌مانزانی له‌سه‌ر چی به‌ند کراوه؟ هه‌تا ئه‌و شه‌وه‌ی سه‌رینه‌که‌مان له‌ دزی، ئاخ‌ر ئه‌و هه‌ر کات سه‌ری ده‌خسته سه‌ر ئه‌و سه‌رینه ده‌ستی ده‌کرد به‌ ورپینه، نا... ورپینه‌ش نه‌بوو چیرۆکیکی ته‌واو بوو. هه‌ندی‌ک جار بیزار ده‌بووین له‌ گێڕانه‌وه و ورته‌ورته‌کانی، جار‌جار له‌نیوان خۆماندا ده‌مانگوت: ده‌بی‌ت ئه‌م کچه‌ لی‌ره به‌رنه ده‌ره‌وه و به‌ری‌ت بۆ نه‌خۆش‌خانه‌ی ده‌روونی، به‌لام کوا له‌زیندانداندا که‌س گو‌یت لی‌ده‌گری‌ت. شه‌وی‌ک به‌ریارماندا تۆله‌ی ئه‌و بیزارکردنه‌ی له‌ی بکه‌ینه‌وه، بۆیه کاتی‌ک ویستی به‌خه‌وی‌ت، سه‌رینه‌که‌مان له‌ی سه‌ند و خستمانه ناوه‌راستی ژووره‌که‌وه و بازنه‌یه‌کمان به‌ده‌وریدا دروستکرد و ده‌ستمان کرد به‌ خولانه‌وه، پێمان وابوو بیزار ده‌بی‌ت، به‌لام ئه‌و بی‌ئه‌وه‌ی ئه‌و په‌فتاره‌ی ئیمه‌ی به‌لاوه‌ گ‌رنگ بی‌ت چاوه‌کانی داخست و سه‌ری نایه‌ نیوان ئه‌ژنۆکانییه‌وه و ده‌ستی‌کرد به‌ ورته‌ورت کردن، سه‌ره‌تا به‌ریارماندا گو‌یی لینه‌گرین، به‌لام بی ئه‌وه‌ی که‌سمان هه‌ست به‌ خۆمان بکه‌ین، که‌وتینه ژیر کاریگه‌ری گێڕانه‌وه‌که‌یه‌وه، پیده‌چوو چیرۆک بۆ کۆمه‌لی‌ک ئاژده‌ل بگێرپه‌ته‌وه. به‌م جو‌ره ده‌ستی‌کرد به‌گێڕانه‌وه: "هه‌بوو نه‌بوو که‌س له‌ خودا گه‌وره‌تر نه‌بوو. له‌ مرو‌ف درنده‌تر نه‌بوو. پیاویکی که‌ته‌ی بالا‌به‌رزی سپیکه‌له‌ی

کہ میک ریشنی دہموچاومون ھہبوو پیان دہگوت: "گورگ" وھک
ئەوہی گورگیکی راستہ قینہ لە بەردەمیدا بیت سەرێکی ھەلبەری و
چاوی لە جیگە یەک بەری و گووتی: "ببۆرە گورگی بەرێز ئەو
وھک تۆ میھربان نەبوو".

"ئەو گورگە نامیھربانە ھەرچی بەردەست کەوتبا، دەیکرد بە
نیچیری خۆی. بەفر یەکیک بوو لە نیچیرەکانی. کچیکی سپیی
وھک بەفر بوو قژیکی ئالتوونی ھەبوو. چاوەکانی شینی ئاسمانی
بوون، ھەمیشە بریسکە یەکی درەوشاوەیان تیدا بوو، وھک
ئەوہی دوو دلۆپ فرمیسکیان تیدا قەتیس مابی، تەمەنی لەنیوان
شازدە بۆ ھەق دە سالییدا بوو. دہنگیکی ئەفسوناوی ھیمنی
ھەبوو. ھەمیشە گەرووی پڕ بوو لە ئاوازی ئاھ و ھەسرەت
ھەلکیشان. لە ژێر چەپۆکی باوەژندا تا دەھات لاواز و لاوازر
دەبوو. بەتایبەت لەدوای مردنی باوکییەو. گورگ ئەم پارووە
چەوہری ئاسان بۆ قووت دەچوو.

گورگ بەفرەکە ی ئیمە ی لە باوەژنەکە ی کپی و جلی سپیان
لە بەرکرد و وھک بووک پازاندیانەو بۆ گورگ نا...

ھەر لێرەوہ چیرۆکە کە مان دەست پیدەکات. کاتیک براہە مایکی
پازاوە ی پڕ لە گۆل و گۆلزاروہ، لە سەر میزیک دایاننیشان پڕ
بوو لەو جوړە خواردنە ی تەنانەت لە خەو نیشدا تەمە
نەکردبوون، مندالئاسا لە یەک بە یەکی خواردنەکانی
تاقیکردوہ. کاتی خەو گورگ پۆشت. کابرایەکی بەتەمەنی
ناشرینی سەرپووتاوە ی ورگ زل کە لە ئیواروہ بی ئەوہی
ھیچ بلایت بەرامبەری دانیشتبوو خەریکی خواردنەوہ ی مە ی بوو

له ژیر وینه یه کی گه وره ی خویدا که له گه ل چه ند به رپر سیکی ولاتدا گیرابوو. پیده چوو ئه ویش یه کی یک بیت له دهستی به ریوه به رانی ده ولت، کابرا برو پره دریژه کانی له هیلانه ی کوکوختی ده چوون، چاوه به قوولا چوو ده کانی ئه وهنده ی تر شاردرابوونه وه، به دهستیک به رگی شینی کالی خه تخه ته وه دهستی به فری گرت و بردی بو ژووری نووستنه که. به فر به بیده نگي و ئارامیه وه ههنگای دهنه. به دهنگی گر و ناسازی کابرا به خودا هاته وه که گووتی: "به خیر بییت بو ناو ژیانیکی نوی."

به فر به دهنگیکی له رزوک و ترساوه وه وهک ئه وه ی دهنگه که له قوولایی بیریکه وه بیت گووتی: "گورگ... گورگ کوا.. گورگ له کوئی؟" دهنگی زیاتر به رز کرده وه و له چوارده وری خوی ده پیروانی و به رزتر هاواری کرد، دهنگی له و ماله گه وره چوله دا دهنگی ده دایه وه و هاواری ده کرد: "گورگ له کوئی؟" کۆتاجار به دهنگیکی کزتره وه به لام به قورگیکی گیراوه وه که تۆنیکي ئه فسوناوی دابوو به و رسته یه و پر بوو له بییهوایی گووتی: "گورگ له کوئی؟"

کابرای سه رپووتاوه گووتی: "دهنگی تۆ نه که به گورگ، به هیچ کوئی ناگات."

به فر به گریانه وه و به قورگیکی گیراوه وه گووتی: "گورگ تۆ له کوئی؟" ئه و رسته یه ی به جوړک گووت که پر بوو له ههستی بیده سه لاتی. کابرای سه رپووتاوه به تۆنیکي گالته جارانه وه گووتی: "ئه و پارهی خوی وه رگرت و پویشته، تا سبه ی ئه م

کاتانہ نایہ تہ وہ۔" لیوہ رہ شہ لگہ راوہ کہی لیک جودا کردنہ وہ و دادانہ زہردہ لگہ راوہ کانی دہرکہ وتن دہنگینگ لہ گہرووی ہاتہ دہرہ وہ و ہک پیکہ نینیک لہ قورگیکی نووسا وہ بیتہ دہرہ وہ، تا دہات ترس سہراپای بہ فری دادہ پووشی و ہک بیی ناو ناو لہ ترسدا ہلہ دہ لہ رزی۔ لہ و کاتہ دا کہ ہہردو وکیان ہیشتا لہ بہ ردمی ژووری نووستنہ کہ دا بوون۔ بہ فر دہستی لہ دہستہ ئہ ستوورہ کانی کابرا سہر پروتاوہ کہ راتہ کاند و پاشہ وپاش گہراپہ وہ و کہوت بہو میژہ دا، کہ لہ ناوہ راستی ژوورہ کہ دا دانرا بوو دوو مؤمدانی شینی لہ سہربوو، لہ گہل گولڈانیکی پر لہ گولی سروشتی، میژہ کہ لہ رہیہ کی کرد۔ کابرای سہر پروتاوہ لہ دوائی خوہ وہ دہرکہ کہی بہ کلیل داخست و کلیلہ کہی خستہ گیرفانیہ وہ و وردہ وردہ ہہنگاوی بہرہو لای بہ فرنا، و ہک ئہ وہی دان لہ نیچیرییک جیر بکاتہ وہ دادانہ زہردہ لگہ راوہ کانی لہیہ کتری دہخشاندا و جیری دہکردنہ وہ۔

بہ فر لہ جیگہی خوہ وہ گووتی: "بہ نہ فرہت بیت۔" کہ میک ہینورتر خوئی نیشاندا و گووتی: "باشہ، کہ وایہ ئہ مشہو من بووکی توّم بہ لام ریگہم بدہ کہ میک ئارام ببمہ وہ۔" کابرای پیرہ لہ گہل ئہ وہی متمانہی بہ قسہ کانی بہ فر نہ کرد بہ لام ریگہ چارہیہ کی تریشی نہ بوو۔ بہ فر دووبارہ گہراپہ وہ دواوہ و ئہم جارہیان بہ مہ بہ ست خوئی کیٹشایہ وہ بہ میژہ کہ دا، گولڈانہ شووشہ پر لہ گولہ کہ کہوتہ سہر زہویہ کہ و شکا، بہ فر بہ زورزانییہ کہ وہ گووتی: "ببورہ، دہبیت پارچہ شکا وہ کان کوّبکہ مہ وہ، پارچہ گہورہ کہی ہلگرت و لہ ناخافلا لہ پشتہ ملی

کابرای سهرپووتاوهی هه‌لچه‌قاند. خوین وه‌ک فواره به لاملی
کابرادا جوگه‌له‌ی به‌ست و هاته خواره‌وه. کابرای سهرپووتاوه
ویستی شالاو بو به‌فر به‌ریت به‌لام نه‌یتوانی و کهوت به زه‌ویدا.
به‌فر کلپله‌کانی له‌گیرفانی کابرای سهرپووتاوه دهره‌یتا و
دهرگه‌که‌ی کرده‌وه و رایکرده دهره‌وه، گه‌یشته‌ه‌وشه، هینده‌ی
زانی که‌سیک له‌دواوه ده‌ستی خسته سهر ده‌می بردیه
دهره‌وه...".

به‌فر بیده‌نگ بوو، نه‌ده‌گریا به‌لام فرمی‌سک به‌چاوه‌کانیدا
ده‌هاتنه خواره‌وه، به‌سه‌رسامیه‌وه له‌ئیمه‌ی روانی کاتیک بینی
هه‌موومان به‌بیده‌نگی له‌ده‌وری دانیش‌تبووین. سه‌رینه‌که‌مان
دایه‌وه و هه‌ریه‌که‌مان چووینه‌وه سه‌رجیگه‌ه‌وه‌که‌ی خومان.
نه‌ئو شتیکی گووت و نه‌ئیمه.

بهشى چوارهم

گورگ...

له دهرفه تىكى تردا باسى ناسينى بهفرتان بۆ دهكهم، بهلام ئىستا نا...

كاتىك عاشقى بهفر بووم بپارمدا واز له كاره قىزهونه بهينم و دهست به ژيانىكى ئاسايى بكهم، بۆيه پوژىك چوومه لاي ئهفسهري بالا، كه بهفر پييدهگووت: "كابرا سهرووتاوهكه" پيمگووت: "كارى من ليرهدا كوتاييهات".

هيچى نهگووت، تهنها ناوئيشانىكى دامى كه لهسه ر پارچهيهك كاغەز نوسرابوو، كاتىك خویندمهوه توشى شوک بووم، گووتى: "دواهمين كارى تويه بۆ ئهم شهو"

دهبوو چى بليم؟ كاتىك ئهو بهر له من دهستپيشخهري كردبوو، بره پارهيهكى باشى دابوو به باوهژنهكهى بهفر و تهواوى پيداويستى سهفهري بۆ دهرهوهى ولات بۆ ريكخستبوو... بى ئهوهى شتىك بليم ئهويم بهجيھيشت.

ئيواره گهيشتمه بهردهمى مالى بهفر، به جليكى سپىي نيمچه پروتهوه بينيم، زمانم لال بوو، بهفر وهك مندالىكى ياخى له زيندان ئازاد بووييت؛ بهوپهري دلخوشييهوه هات لهپيشى ئوتوميلهكهدا دانىشت، ماچىكى كردم و گووتى: "دلنيابم جاريكى تر نامگه پرينتیهوه بۆلاى..." لهكاتى گووتنى ئهو پرستهيهدا ئاورپىكى بۆ لاي باوهژنهكهى دايهوه، كه لهبهردهمى دهرگاكهدا

وهستابوو دهستیکی بو بهرز کردبووه بو مائاوايي. هيچم نهگوت.

بهدریژايي ئه و ماوهيهي له مالي ئهفسهري بالا بووم، تهنها چاوم له چاوه شينهكاني بهفر بریبوو. ئهفسهري بالاش خهريكي خواردنهوهي مهی بوو.

وهك پيشتر بريار بوو برۆم رۆشتم، هيشتا نهگهيشتبوومه لای درگای کۆلان گویم له دهنگی بهفر بوو بانگی کردم، لهنیوانی گهپانهوه و رۆشیتتيکی ئهبهديدا لهگهڵ خۆمدا له شهپدا بووم، يان دهوو بهفر بهدهستبهينم، يان دهوو بو ههتا ههتايه لهدهستی بدهم، له ههوشهكهدا دههاتم و دهچووم، پيم له گهلا وهريوهكان دهنا و دهمويست ههچي داخى چهند سالهيه بهوانی بریژم. کاتيک له و درهخته رووتهلانه رادهمام، كه له بهر ساردی باكه ههلهلهرزین؛ جهستهی ههلهلهرزى بهفرم دههاتهوه بهرچاو. دهنگی داخستنی توندی درگاكه رايچلهكانم، بهفرم له بهر شهوقی گلۆپهكه بينی كه به كراسه سپيه خويناوويهكهيهوه رهنگی زهرد ههلهگهپابوو، دهيويست هاوار بكات.

خيرا بهرهو رووی چووم و دهستم خسته سهردهمی، بهرلهوهی بيگهيهنمه ناو ئوتۆمبيلهكه كه له بهردهمی درگای درهوهدا رامگرتبوو بيهۆش بوو.

بەشى پىنچەم

بەفر...

لە جوگرافىا دەستكردهكى خۆم، ھەموو ئاژەلەكان بەر لە من لەوین، چاویان لە چاوم بریو، گورگ پەرۆشتر لە ھەموو ئاژەلەكان لە چاوەكانم راماو، دلیام كۆلیك قسەى نەگوتراوى لە دلدايە، بەلام ھىچیان نالیت.

ماسىيەكان ھەموو لە مەلە وەستان و چاویان لەسەر نزیک بوونەو، ھەمە، كەرویشكەكان خۆیان مت كردوو و میرووكان وەك ئەوێ شارەكەیان گواستییەو بەرەو پروی ئاژەلەكانى تر رېچكەیان بەستوو، ئەوان دەیانەوێت من لەبەرزیدام تا ھەمووان باشتەر بمبین لە كاتى گێرانیو ھەمە، بەلام من پیمخۆشە ھەر لەسەر زەویيەكە لەنیوانیدا دابنیشم.

سەیریکیان دەكەم و سالاویان لیدەكەم، ئەوان تەنھا بە جۆلەيەكى واتادارى سەریان وەلامى سالاو كەم دەدەنەو، بەباشى دەزانم درێژە بە چیرۆكە تەواونەكراو كەم بەدەم. دلیام ئەوانیش دونیایەك پرسىار لە مێشكە بچوكەكەیاندايە، ھەریەكەو لە جیگەيەكدا دادەنیشیت، پەرۆشى ئەوان ھەست پیدەكەم بۆ گوێگرتن لە من.

بەم جۆرە بەردەوامى دەدەم بە گێرانیو ھەمە چیرۆكى دەردەسەریيەكانى ژیانم. وەك پىشتیش گووتم: "ئەوان نازانن من چیرۆكى خۆمیان بۆ دەگێرمەو، نازانن من ناوم بەفرە، نازانن من مەرۆقم، دەشى بشزانن من مەرۆقم، بشزانن خۆم

به فرم، به لام له بهر خوشه ویستیایان بو من دلایان نه یهت دان بهو راسستییه دا بیین، پیک ههروهک ئیمه ی مرووف که ههندیك جار ئازیزترین که سه کانمان چاو له چاومان ده برن و ئه وهنده جوان درو ده کهن، دلمان نایهت پییان بلین "بیدهنگه ئیمه خومان راسستییه کان ده زانین" ئیستا ئه وان گو یقولاغن و منیش چیرۆکخوان."

"کاتیک به فر چاوهکانی کردهوه بینی له ژووریکی تاریکدایه. له سه ر پیخه فیک کونی چلکن که بۆنه که ی پۆژه پیه ک ده پوات، خوی گرموله ده کات. چاوهکانی توند ده نو قینیت. وینه ی کابرا سه ر پواتاوه که ی له بهر چاو لاناچیت. گو یچکهکانی پر بوون له هاواری ئه و نه فره تییه.

ورده ورده تیشکه نه رمه سوورباوه که ی ئاسمان له په نجه ره ی ئه و ده رگایه وه دیته ژووره وه، که نیوه ی ئاسنیک تۆکمه ی رهنگ ره ساسییه و نیوه که ی تریشی سی تالی باریکی ئاسنه بهینهکانی به شووشه جیا کراوته وه، ئه و باوله کۆنه ده بینیت که لای ده رگه که وه دانراوه. ده ستیک نوینی له سه ر هه لچنراوه، سه رچه فیک په مه یی به سه ردا دراوه، گولی گه وره گه وره ی رهنگ تۆخی له سه ره. له لایه کی دیکه ی دیواره که وه تاقیک هه یه، چه ندین که ره سه ته ی کۆنی تیدا دانراوه، له نیوان که ره سه ته کاندایه خه نجه ریکی زیوین سه رنجی راده کیشیت، که ده سکی خه نجه ره که و کالانه که ی دوو نقیمی شین و دوو نقیمی سه وز و نقیمیکی سووریان له سه ره.

جگه له دهنگى چوله كه هيچ دهنگىكى تر نايستريت به فر له جيگه كهى خوئى هه لدهستيت و دهست دهبات بو دهسكى دهركاكه، ئاسان دهكرهتته وه. گورگ له بهر هه يوانه كه وهستاوه، وهك ئه وهى هيچ رووى نه دابيت دهليت: "وه ره دانیشه، ئازيزم، كه ميكي تر ناني به ياني ئاماده دهبيت."

ئه وه موو هيئى خوئى له قيژهيه كدا كوده كاته وه و هاوار دهكات: "من چى دهكه م لي ره؟"

گورگ به وه پهرى هيمنى و دلسوزيه وه له ئاميئى دهگريئ و دهليت: "ئىستا پيويسته هيمن بيته وه دواتر قسه دهكه ين."

به فر به تورپيه وه: "ئاخر چ قسه يه ك؟" سه يرى دهسته كانى خوئى دهكات: "سه ير كه... سه ير كه پيس بوون... به خوئن پيس بوون. ئيتر پاك نابنه وه... دهترسم... له دهستم دهترسم كاريك بكه." خيرا خيرا دهكيشت به گورگدا به پارانه وه وه: "شتيک بلى شتيك بكه توو خوا پيم بلى ئه و كابرأ سه رپووتاوه يه چى لى هات؟" گورگ هه ر بيدهنگه. به فر دهليت: "شتيک بلى توش هينده ي من تاوانباريت."

گورگ به ساردديه كه وه دهليت: "ئه و مرد."

به فر: "مرد!"

گورگ دووباره له ئاميئى دهگريته وه و دهليت: "ئه و رووداوه تيپه رى."

دلى به فر وهك دلى چوله كه يه كى ترساو خيرا خيرا ليده دات هه ناسه ي توند دهبيت. چاوه كانى ئه بله ق ده بن. گورگ هه نديك ئاو دهكات به ده مييه وه، به لام ناچيته خواره وه و هه مووى به

لیۆه سپی هه‌لگه‌راوه‌کانیدا دیتته خواره‌وه، جه‌سته‌ی وه‌ک سه‌هۆل سارده، هه‌رچه‌نده نیشته‌وته سه‌ر ئاره‌ق. گورگ به سۆزیکێ گه‌رمه‌وه که تا ئه‌و کاته بۆ هیچ که‌سیک نه‌یبوو باوه‌شی پێداده‌کات و ده‌بیاته ژووره‌وه و فرمیسک به‌ چاویدا دیتته خواره‌وه و پووی وه‌رده‌گیریت تا به‌فر فرمیسکه‌کانی نه‌بینیت.

کاتیک به‌فر که‌میک دیتته‌وه سه‌ر خۆی، گورگ پێی ده‌لێت: "لێره ده‌میننه‌وه تا دۆخه‌که باش ده‌بیته‌وه... لێره هه‌موو شتیکی لێیه." به‌فر به‌یه‌ک وشه‌ش وه‌لامی ناداته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی زمانی له‌ کلیله چووبیت...."

بێده‌نگبوم چاوه‌کانم بپووستی خۆم فرمیسکیان پێدا ده‌هاته خواره‌وه. سه‌یریکی ئاژه‌له‌کانم کرد، چاویان له‌ چاوم بریبوو، چه‌ند میرووله‌یه‌ک خه‌ریک بوون به‌سه‌ر گۆناکانمدا هه‌لده‌زنان و ده‌یانویست فرمیسکه‌کانم بۆ بسپرن.

بەشى شەشەم

گورگ...

ليرەدا دەمەوئەت بۆتان باسبەكم چۆن بەفرم ناسى.
ئىوارەيك باران بەليزەمە دەبارى، وەك ھەمىشە ئاموژم
دەيگوت: "دەلىي بۆ ھەتيو دەبارئەت" بەو جۆرە دەبارى، گويم لە
گۆرانييەكى ئارام گرتبوو لەگەلیدا دەمگوتەو، ھىندە بارانەكە
بەخوڤ دەبارى فلچەكانى ئۆتۆمبىلەكە فرياي سىرپىنى جامەكەى
نەدەكەوتن، وەك تارمايى كچيكم بينى كە دەستى رادەتەكاند
بۆم بە ئاماژەى وەستان، ئۆتۆمبىلەكەم خاوكردەو و وەستان،
تارمايى نەبوو، فريشتە بوو... جەستەى لە ئاو ھەلكيشرابوو،
وەك چۆلەكە دەلەرزى، ئەو كيژە سىپىكە لە قىزەردە چاوشىنە
تەزىوہ فريشتەئاسايە، بەفر بوو، ئۆتۆمبىلەكەم راگرت.
بە دەستە بارىكەكانى كيشاي بە جامى لاي سەكندا، جامەكەم
دادايەو.

بەفر: "تووخوا كاكە گيان فريام كەوہ."

من لە جوانيى و نەخشى ئەو روخسارە ئەبلەق بووم. ھەر دەدوا
و من بیدەنگبووم. گويم لە دەنگى بوو بەلام نەمدەزانى دەليت
چى؟ چونكە تەواو خەيالەم لاي جوولە و رووخسارى بوو، بە
دەنگى ئۆتۆمبىلەكە داچلەكىم كە پييداكيشاو گووتى: گەر گويم
ليناگرى بۆ وەستاوى؟ برۆ.

گووتم: چيت دەوئەت؟

گووتى: باوكم... باوكم... بانگى دەكەم وەلام ناداتەوہ...

کاتیک چوم، له ژووریکې ساردوسپدا لهسهر پیڅه فیکې کون وهک ئیسکه په یکه ریک ته نیا پیست و ئیسک بوو، پوحي در چووبوو، دلم نه هات راستییه که ی پیلیم ته نیا گووتم: "دایکت له مال نییه؟"

به فر گووتی: "باوه ژنه که م ئه مړو پوشت، گووتی: "ئیر ناگه پیمه وه..."

هیشتا به دیار تهرمه که وه بووین که باوه ژنه که ی گه پرایه وه، کاتیک ئیمه ی بینى تاسا، به توانجه وه گووتی: "من چند ساله به و جوړه به دیار باوخته وه دانیشتووم، ئه مړو ویستم برؤم و نه گه پیمه وه، به لام ویزدانم نه یه یشت... "به گومانه وه له منى روانی و سه یریکی به فری کرده وه و به تورپییه وه به رده وام بوو "تو چیت کردو وه؟ ئه مه کنیه؟"

به فر هر ده گریا و دهیویست بابته که پوون بکاته وه به لام ئه و زیاتر هاواری به رسه دا ده کرد، نزیکی تهرمه که بووه وه و گووتی: "ئوه له حالى خوټ و ئه و ش کچه که ت". ویستی به نوکه شق له تهرمه که بدات و به تانییه که ی له سهر لابه ریت، توند گرتم و هاوارم کرد: "مردو وه".

نامه ویت دریژده ی زور بده می، به لام له ماوه یه کی کورتدا توانیم بېمه جیگه ی متمانه ی به فر، لیتان ناشارمه وه خوشمویست...

رهنگه لاتان سهیر بیت به فر بو هه لنه هات، ئه و نه تهرمه نیکی زوری هه بوو نه په ناگه یه ک بو مانه وه، له دواى چل شه وى ربه ق له خوشاردنه وه له باخه که م که له دره وه ی شار بوو،

که م که م به فر خه ریک بوو هیور دهبوووه، له و ماوهیه دا وهک مندالیک چاودیریم دهکرد، زوربه ی شهوان تا هه لهاتنی خوړ به دیارییه وه داده نیشتم و له ئامیزم دهگرت، ئاخر که م شهو هه بوو کابووسی ئه فسه ری بالا، که ئه وپیئ دهگوت "پیاوه سهر پروتاوه که" بهیئت خه و بچیته چاوی، هه میشه وهک موته که دهستی له گهر دنی گیر دهکرد، هه ندیک شهو که به فر به ئاگا دههاته وه هاواری دهکرد، گورگ... گورگ... ئه و هه موو خوینه چییه؟ جلیکی پاکم بو بهینه، بو ئه وه ی ئارامی بکه مه وه جامیک ئاوم بو دهینا، به فر تا دهستی هیزی تیدا بووايه ئاوه که ی هه لدها و هاواری دهکرد: "خوین ناخوم." له ئامیزم دهکرد و گلوپه که ی لای سهرم هه لدهکرد و به دلسوژییه وه ده مگوت: "ئه ها گیانی من، سهر که، ژووره که چهند پاک و خاوینه... ئه و هتا ئه وه ی رشتت ئاو بوو نهک خوین... ئه ها سهر جیگه و بانه که ت ته ر کردووه." به فر که میک هیور دهبوووه... چاوه کانی له من دهری و بیده نگ دهبوو.

به تیپه رینی کات، ئه و هه سته پر له ترس و توځینه م لای که م کرده وه.

چل پوڙی په به ق تیپه ریوو، خانمی گه وره ئیواره یه ک ناردی به شویندا، من په تمکرده وه که بچم، ئه و تا دههات زیاتر سووربوو له سهر ئه وه ی بچم بو لای و سهر دانی بکه م.

کاتر میز ده ی به یانی بوو که چووم بو خانه که، خانمی گه وره له ژووره که ی خو ی بوو، جیاوازتر له هر پوڙیک دهرده که وت. یه که م جار بوو جگه له په ش په نگیکی تر ببیم

له به ریدا، عه زییه کی کورتی مۆری له به ردابوو، ئارایشتیکی زۆری کردبوو، به بینینی من له جینگه کهی خۆی ههستا، به رهو پرووم هات، له ئامیژی گرتم و به گهرمییه وه گووتی: بۆ دیارنیت؟

هیشتا من بیدهنگ بووم ئه و گووتی: زهمه نی ئه فسه ری بالا تیپه ری ئیستا خۆمانین، ده زانم تۆش ده ته ویت ده سته به رداری ئه م بازرگانییه قۆره بیت، پێشنیاریکم هه یه با ئیره به هه موو به ده ختییه کانییه وه جیبه ئیلین و برۆین...

بۆ یه که مجار زارم کرایه وه و گووتم: بۆ کوئی؟

_ بۆ هه رشوینیک تۆ ده ته وئی؟

_ من نامه وئی بۆ هیچ شوینیک برۆم. بریار نییه ئیره جیبه ئیلم.

_ له بهر تۆ نه بووا یه ده میک بوو ئه و بسته مندا له م له زیندان توند کردبوو.

_ ده ته وئی چی بلییت؟

_ تۆ ده ته وئی چی بکهیت؟

_ ئه وه ده کهم، که ده بیته بیکه م.

_ بهرگه ی زیندان ئه گریت؟

_ ناتوانیت ناچار به هیچ شتیکم بکهیت.

_ بۆ به ده سته ئینانی تۆ هه مووشتیک ده کهم.

_ هه رچیم کرد بۆ به ده سته ئینانی تۆ بوو، به لام ئیستا دۆخه که جیاوازه.

خانمی گه وره ئه وهنده ی سیخوړ له ده ور بوو که هه مووشتیکی ده زانی، هه له اتن له ده سته زحمهت بوو، بۆیه پیویست بوو من

بہ دواۓ پِیگہ چارہ کی دیکہ دا بگہ پِیم۔ کہ میک نہ رمتر خوم
نیشاندا و گووتم : بیر لہ قسہ کانت دہ کہ مہ وہ۔

به‌شی‌حه‌وته‌م

خانمی‌گه‌وره...

عه‌شق‌تا‌که‌پالنه‌ره‌که‌ده‌توانیت‌مروّف‌ئاراسته‌بکات،‌قاچی‌گورگ‌له‌پیناوی‌گه‌یشتن‌به‌مندا‌که‌وته‌ئهم‌زه‌لکاوه‌وه،‌بۆیه‌ده‌بوو‌زۆر‌ئاگاداری‌ببم،‌وه‌ک‌مندالیک‌هه‌میشه‌ده‌ستم‌به‌ده‌ستییه‌وه‌بیّت،‌چونکه‌ده‌مزان‌هه‌ر‌ئه‌وه‌نده‌ی‌چاوی‌لیغافل‌بکه‌م‌له‌چاو‌ونی‌ده‌که‌ن،‌ئه‌وانی‌له‌م‌داوه‌وه‌ئالاون‌زۆرن‌به‌لام‌هیچ‌کامیان‌ناتوان‌راسته‌وخۆ‌بگه‌ن‌به‌ئه‌فسه‌ری‌بالا‌ته‌نانه‌ت‌پاسه‌وانه‌تایبه‌ته‌کانیشی‌ئاگاداری‌پووه‌راسته‌قینه‌که‌ی‌نه‌بوون‌و‌نه‌یانده‌زانی‌له‌پشتی‌ده‌مامکه‌که‌یه‌وه‌کیّیه؟‌هه‌مووان‌ته‌نیا‌پووه‌که‌شیان‌ده‌بینی،‌بۆیه‌ئه‌رکی‌پاریزگاری‌کردنی‌گورگم‌ته‌واو‌گرتبووه‌ئه‌ستو،‌ماوه‌یه‌ک‌بوو‌هه‌ستم‌ده‌کرد‌وه‌ک‌جاران‌نییه،‌نه‌کاره‌کان‌به‌باشی‌تیده‌په‌رینیت،‌نه‌وه‌لامی‌په‌یوه‌ندییه‌کانم‌وه‌ک‌جاران‌ده‌داته‌وه،‌تا‌ده‌هات‌زیاتر‌خۆی‌له‌کاره‌کان‌به‌دوور‌ده‌گرت.‌هه‌ندیک‌جاریش‌به‌که‌سی‌دیکه‌ی‌ده‌سپاردن،‌ده‌بوو‌هوکاری‌ئهم‌ساردبوونه‌وه‌له‌ناکاوه‌ی‌بزائم،‌چه‌ند‌جار‌پرسیارم‌لیکرد،‌خۆی‌له‌وه‌لامه‌که‌م‌ده‌دزییه‌وه‌هه‌ندیک‌جاریش‌وه‌لامیکی‌ناقایی‌ده‌دامه‌وه،‌بۆیه‌بریارم‌دا‌یه‌کیک‌له‌کوړه‌کان‌رابسپیرم‌تا‌به‌وردی‌چاویری‌بکات.

کاتی‌ک‌زانیم‌پلانی‌هه‌یه‌ده‌ستبه‌رداری‌هه‌مووشتی‌ک‌بیّت‌و‌ژیانیکی‌نوێ‌له‌گه‌ل‌کیژۆله‌یه‌کی‌گه‌نجدا‌به‌سه‌ربه‌ریت،‌خۆم

چووم بۆلاى ئەفسەرى بالا و ناوئيشانى به فر و هه موو زانيارىيه كانم پيدا، هه رخۆشم چووم گفتوگۆم له گه‌ل باوه‌ژنه‌كه‌ى به‌فردا كرد و قايلم كرد كه هه موو كاريكى بۆ ده‌كه‌م و سه‌فه‌رى ده‌روه‌ى ولاتى بۆ پيكدەخه‌م و بره‌ پارەيه‌كى چاوه‌روان نه‌كراوئيشم بۆ پيشنيار كرد، سه‌ره‌تا دوودل بوو، به‌لام كاتيك هه‌موو به‌لگه‌نامه‌كانم بۆ ئاماده‌كرد، زياتر متمانه‌ى پيكردم و بيانوويه‌كى نه‌ما بۆ قايل نه‌بوون، له‌ دیدارى دواتردا له‌گه‌ل ئەفسەرى بالا‌دا پلانه‌كه‌م پوون كرده‌وه و پيمگوت: "ده‌بيت ئەم ناوئيشانه‌ بده‌يت به‌ گورگ تا كچه‌كه‌ت بۆ به‌ئيت"

هه‌مووشتيك به‌پي پلانه‌كه‌ روشت، به‌لام هه‌ريه‌كه‌م شه‌و به‌فر به‌ برينداركردنى ئەفسەرى بالا سه‌رله‌به‌رى پلانه‌كه‌ى تيكدا...

به‌شی هه‌شته‌م

به‌فر...

تازه گه‌یشتوومه‌ته جوگرافیا ده‌ستکرده‌که‌ی خۆم، ماسییه‌کان هه‌موویان به‌سه‌ر ږووی ده‌ریاکه‌وه مه‌له ده‌که‌ن، پێده‌چیت چاوه‌ږوانیی من بکه‌ن، له‌نیۆ دارستانه‌که‌شه‌وه نه‌رم نه‌رم ئاژه‌له‌کانی تر به‌ره‌و ږووم دین، هه‌مووان چاویان له‌ چاوم ږیوه، به‌لام ناترسم، چونکه له‌وئ هیچ کام له‌ ئاژه‌له‌کان درنده نین، ئه‌وان شه‌یدای گوێگرتن له‌ من، له‌هه‌ر جیگه‌یه‌که‌وه پیم‌خۆش‌بیت بئ پێشه‌کی ده‌ست ده‌که‌م به‌ گێرانه‌وه، ئه‌م‌ڤۆ دمه‌ویت باسی ئه‌و ږۆژه‌یان بۆ بکه‌م که گورگ منی برد بۆ خانه‌که‌.

به‌م جوړه ده‌ست پێده‌که‌م...

"ږۆژیک گورگ به‌ به‌فری گووت: "خۆت ئاماده‌ بکه، ده‌ږۆین."

به‌فر به‌ ترسه‌وه گووتی: "ئه‌مجاره‌ بۆ کوئ؟ نایه‌م"

گورگ: "کچی گیان، من تا ئیستا به‌رگه‌م گرتووه و هیچم نه‌وتووه، به‌ گوږی دایکم خۆشیشم ده‌وی، دانیابه‌ ئه‌مجاره‌ وانابیت، سه‌فه‌ریک هاتۆته ږیم، ناتوانم ئاوا به‌ته‌نیا له‌ چۆله‌وانییه‌دا بیخه‌م به‌جیتبه‌یلم.

تۆ ده‌زانیت پیاوه سه‌رږووتاوه‌که چه‌نده‌ی دابوو به‌ باوه‌ژنه‌که‌ت بۆ به‌ده‌سته‌تینانی تۆ؟ نا... نازانی ږیک پارهی ماره‌بیه‌که‌ی... ئیستا باوه‌ژنه‌که‌ت له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات که‌یف ده‌کات و پیاوه سه‌رږووتاوه‌که‌ش له‌ گوږدا.

بہ فر: من ناترسم، ئەسلەن دەرۆم و لیڕەش نابم. منیش سەری
خۆم هەڵدەگرم.

گورگ: ناتوانم بەو ئاسانییە لیڕە جێت بهیلم. ئەم جارە متمانەم
پێبکە.

گورگ پیاویکی کەمدوو بوو، هەرچیت بکردایە نەتدەتوانی متمانە
بە قسەکانی نەکەیت، چونکە کاتیەک قسەی دەکرد بە
برۆابەخۆبوونەو هەموو توانای خۆی بەکاردهینا تا بەرامبەر
بخاتە ژێر کاریگەری وشەکانییەو، زۆر بەوریاییەو وشەکانی
هەڵدەبژارد، هەموو پێگاکانی لە بەفر بەستبوو، تاکە بژاردەی
ئەو شوینکەوتنی گورگ بوو.

بە درێژیی پێگا کەسیان مەقیان لیو نەهات، پێگایەکی
دوور بوو نەدەبرایەو، لەمبەرۆئەوبەری شەقامەکەو شاخی
بەرز و درەختی بەرز بوو، جار جاریش کوتایی شاخەکان بە
دۆل و چەم دەهاتن. سەرەتا بەفر نەیدەزانی بەرەو کوێ
دەرۆن؟

گورگ بەهێمنییەو گووتی: "دەتەمە خانەکە... ئەمانەتی دەستی
خانمی گەرەت دەکەم"

بەفر نە دەیزانی خانەکە کوێیە و چییە؟ نەدەیزانی خانمی
گەرە کییە؟ وردە وردە نزیک دەبوونەو لە خانەکە، کە لە
شوینیکی عاسیی شاردا بوو، بیناکە کەوتبوو ناوەراستی باخ و
دارستان و دەوێکەو، تا نزیکتر دەبوونەو بەفر زیاتر هەستی
بە ترس و دلەپاوکی دەکرد. خۆر خەریک بوو ئاوا دەبوو کە
گەیشتنە بەردەمی خانەکە.

ئەوی ژنیک بەرپۆوەی دەبرد پێیان دەگووت: "خانمی گەورە"،
ژنیکى بالابەرزی ئەسمەری خرپن بوو، تەمەنى لە سەرەتای
پەنجا سالیدا بوو، کە لە ڕووخسارە ھەمیشە ئارایشتکراوەکەى
ورد دەبووێتەو سەرنجراکێشتەر دەھاتە بەرچاو، چاوە گەورە
رەشەکانى و برژانگە پەر و درێژەکانى پەر بوون لە چیرۆک،
عەزىیەکی رەشى سیچارەکی لەبەردا بوو، قاچە خر و
ئەستوورە سپییەکانى دەرخستبوو بە پاوانەو، کە بە ھەر
ھەنگاویکی نەک تەنھا دلى پیاوھەکان بە لکەو دلى ژنەکانیشى
دەھێنایە لەرزە.

یەكەم سات کە بەفر بینى ھەستىكى سەیری لەلا دروست بوو.
لەگەڵ ئەو شوخ و شەنگیەیدا خۆشینەویست، ھەرچەندە ئەو
بەگەرمییەو لە ئامیزی گرت، بەلام بەفر بەو دیدارە خۆشحال
نەبوو.

کاتیک گورگ ویستی بڕوات ھێشتا دەستی لەناو دەستی بەفردا
بوو، دووھەمین جار بوو لە دلەو ھەست بکات پێویستى بە
گورگە، جارى یەكەم کاتیک باوہژنەکەى پێى گووت: "ئەبیت بە
بووک بو گورگ" نەک ھیچ لارییەکی نەبوو، بەلکو بەوپەرى
خۆشحالییەو ھەبێئەو ھى گرنکی بەجیاوازی تەمەنیان بدات
رازیبوونى خۆى دەربرى، بەلام ئیتر ئەو ھى نەدەبوو ڕووبدات
ڕوویدا...

نازانم چہندہ لہم زیندانہ تہنگ و تاریکہ دام، نازانم کات کہیہ و کہی پویش تووم بو جوگرافیا دہستکرده کہی خوّم و کہی گہراومہ تہوہ؟ بہ لّام ہہست بہ ماندووبوونیکی زور دہکہم... زور، ئیستا وہک جاران زیندانییہ کان لیّم ناپوانن، وہک جاران ئازارم نادہن... ہہریہ کہو سہرقالہ بہ ژماردنی تیپہ پینی کاتژمیڑوہ، ئہوہی زیندانی نہ کریت نازانیت تیپہ پینی چرکہیہک نرخہی چہندہ؟ چہندہ بہ ئازارہ! چہند قورس دہروات! ریّک چرکہیہک لہ زیندان ہاوتای سالیّکہ، ئاخ زوریّک کہ دہچنہ زیندان ہیشتا تالیّ سپی نہ کہو تووہ تہ سہریان، بہ لّام لہ ماوہیہ کی کہمدا بہ ئاوینہ بچووکہ کہی دہستیان دہتوانن تالہ رہشہ کان بژمیرن، زیندان ئہو چارہ نووسہ بوو، کہ ہہمیشہ لئی دہترسام. ہہرگیز باوہرم نہ دہکرد ئیمہ بہم جوّرہ تہواوکہری چیروکی یہ کتری بین و چارہ نووسمان وہک ئہلقہ پہیوہست بیت بہیہ کہوہ.

سپیتر، قژی وهک ئالتون و بالایه کی بهرز و باریک، تا نزیکتر دهوونه وه وردهکاری نه خشی جوانیه که ی زیاتر درده که وت، گه یشتنه به رده مم گورگ سهیریکی منی کرد و دهستیکی بو به فر پاکیشا و گووتی: به فر.

به فر بیده نگ بوو به لام پوخساری هه موو ئاماژه کانی تورپی تیادا ده خوینرایه وه.

دهستی توند له دهستی گورگدا بوو، وهک ئه و منداله ی له قه ره بالغی ناوبازپدا توند دهستی دایکی دهگریت تا ون نه بیت. له ئامیزم گرت، به لام هیشتا ئه و ئاماده نه بوو دهستی گورگ بهر بدات.

گورگ سهیریکی منی کرد و گووتی: "لای تو دهمینیته وه وهک ئه وه ی له سه ری پیک که وتووین". له و ساته دا به فر بیده نگیه که ی شکاند و گووتی: "له سه ر چی پیک که وتوون؟"

گووتم: بیخه مبه لی ره پاریزراو ده بیت تا ئه و دهگه پیته وه، رهنگه هه فته یه ک یان دووانی پیبچیت.

به‌شی ده‌هه‌م

به‌فر...

من جاریک به‌رله‌وه‌ی به‌خه‌یال بچمه ناو جوگرافیا ده‌ستکرده‌که‌ی خۆمه‌وه‌ بیر له‌وه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ چۆن و له‌کوئی چیرۆکه‌ ته‌واونه‌کراوه‌که‌ی خۆمه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌م، به‌لام کاتیک ده‌گه‌م و ده‌بینم ئاژه‌له‌کان چه‌ند به‌په‌رۆشییه‌وه‌ چاوه‌رپیم ده‌که‌ن، هه‌مووشتیک له‌بیرده‌که‌م هه‌رچی به‌خه‌یال‌مدا بی‌ت له‌ویوه‌ ده‌ستپێده‌که‌م.

ئه‌م جاره‌، ده‌مه‌وی‌ت که‌ گه‌یشتمه‌ جوگرافیا ده‌ستکرده‌که‌ی خۆم، باسی عه‌شقی خۆم و کامیار بۆ هاوڕێ ئاژه‌له‌کانم بکه‌م و بلییم: "من عاشقی کامیار بووم... کامیار کو‌ری خانمی گه‌وره‌ بوو، خانمی گه‌وره‌ هه‌رگیز هیچی ده‌رباره‌ی کو‌ره‌ تا‌قانه‌که‌ی باس نه‌ده‌کرد."

"من پیم وا بوو باوکیکی هاوبه‌شی هه‌یه... پووتتر بلییم گومان بوو لام که‌ ته‌نانه‌ت خودی خانمی گه‌وره‌ش بزانی‌ت باوکی ئه‌و مندا‌له‌ کێیه‌؟ بۆ جاریکیش نه‌مبینی ئه‌و به‌دبه‌خته‌ ژووره‌که‌ی جی به‌ی‌لی‌ت..."

به‌لام... نا... هه‌ر زوو په‌شیمان ده‌بمه‌وه‌ و به‌خۆم ده‌لییم: "جاری باسی کامیار ناکه‌م. ده‌بی‌ت ئه‌وان زۆر شتی تر بزانی بۆیه‌ ده‌مه‌وی‌ت باسی خودی خانمی گه‌وره‌ و خانه‌که‌ی خانمی گه‌وره‌یان بۆ بکه‌م" بۆیه‌ به‌م جو‌ره‌ ده‌ست پێده‌که‌م "خانمی گه‌وره‌، به‌رده‌وام خه‌ریکی خۆرا‌زاندنه‌وه‌ بوو به‌تایبه‌ت کاتیک چاوپێکه‌وتنیکی گرنگی له‌گه‌ڵ به‌رپرسی‌کدا هه‌بووایه‌. ئه‌و زیاتر

مامه لهى له گه ل دوو جوړ مروځدا هه بوو. كچه جوان و شوخ و شنه گه كان و بهر پر سه پير و ناشرينه كان. هه رچه نده هيچم نده دهرسى به لام ئه و زانيار ييانه هي نده ئاشكرا و پروون بوون پيوستيان به پرسكردن نه بوو. ئه و جگه له وهى بهر پر سى ئه م خانه نه ينييه بوو ئه ندامى يه كي ك له و ري كخواوه ژندو ستانه بوو كه دالدهى ژنه بيلانه كانى ولات دده ن.

هه نديك له و ژنانهى له ويدا كاريان ده كرد، له ترسى باوك و برا و ميرد هه له اتبوون، هه نديكى تر يشيان له ولاتانى دراوسيو هه اتبوون و به ناياسايى سنووريان به زانديبوو. به گشتى ئه وئ مه له نديكى بازرگاني گه وره بوو به مروځه وه.

وهك پيشتر باس م كرد خانه كه، له جيگه يه كى عاسى شاردا بوو. له ناو دوليكدا له نيوان دوو زنجيره شاخدا، پيم سه ير بوو ئه و پياوانه چوون ئه و جيگه يه ددوژنه وه. هه ميشه به جوړي ك قه ره بالغ و پر له خه لك بوو وهك ئه وهى نيوهى پياوانى شار ئه وئ بزائن. له و خانه يه دا به شيكى تاييه ت هه بوو بو له باربردنى مندال. چه ند دكتور و په رستاريكى شاره زه به يانى تا ئيواره به رده وام سه رقالى پيدانى رينمايى ته ندروستى و چاره سه رى ته ندروستى ژنه كانى ئه وئ بوون، من نازانم ئه و گرنگي پيدانان ه باش بوو بو ژنه كان يان بو به رده وام بوون بوو له كار هه كيان! له رواله تدا خانمى گه وره ژنيكى ميه ره بان بوو، به لام ئه و ديويكى ترى هه بوو هه ميشه ليى ده تر سام. ئه و ژنانهى له وئ بوون پولي ن كرابوون. ئه وانهى هي شتا كچ بوون سه ره تا وهك به نرخ ترين گه وه ره ته ماشا ده كران، كو مه ليك ياساى

سه‌رسوورپه‌ینه‌ری دانابوو. یه‌کیک له‌وانه هه‌رگیز نابیت دوو جار له‌سه‌ریه‌ک پیاویک له‌گه‌ل یه‌ک ژندا بخه‌ویت. ئه‌و هه‌ر یاسایه‌کی به‌پی ئه‌زمونی‌ک دانابوو. له‌سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی ئه‌و خانه‌یه‌دا یه‌کیک له‌کچه‌کان ده‌ست له‌گه‌ل موشته‌رییه‌کدا تیکه‌ل ده‌کات و ده‌بیته‌ هوکاري ئه‌وه‌ی ژنه‌که واز له‌کاره‌که‌ی به‌ییت و له‌گه‌ل خوشه‌ویسته‌که‌یدا هه‌لبین. ئی‌واره‌یه‌ک به‌مه‌به‌ستی پیاسه‌کردنیک خانه‌که به‌جیده‌هیلن و ئیتر ناگه‌پینه‌وه. یه‌کیکی تر له‌یاساکان ئه‌وه بوو ئه‌وانه‌ی ورده‌ورده ته‌مه‌نیان به‌ره‌و سه‌ره‌وه هه‌لده‌کشیت ده‌بیت واز له‌کاره‌که به‌ین و وه‌ک خزمه‌تکار له‌خانه‌که‌دا بمینه‌وه. ئه‌مه‌ش کاتیک دیت به‌می‌شکیدا که‌چهندان کچی گه‌نجی له‌شوینه جیا‌جیا‌کانه‌وه بو ده‌هینن و ئیتر پیویست به‌وه ده‌کات چه‌ند که‌سیک له‌وانه‌ی تاقه‌تی کاره‌که‌یان نه‌ماوه دوور بخرینه‌وه و له‌جیگه‌یه‌کی تردا به‌رده‌وامی به‌کاره‌کانیان بدن. خانمی گه‌وره به‌م جو‌ره ئه‌ویی به‌پیه‌ده‌برد، تا ده‌هات ئه‌و قه‌ره‌بال‌غتر و پر که‌یفت‌ر ده‌هاته به‌رچاو، هه‌رچه‌نده یه‌ک دوو حاله‌تی خو‌کوشتنی تیدا پروودا. به‌لام هه‌ر زوو ئه‌و بابه‌ته په‌رده‌پۆش کرا، تا ئه‌وانی تریش چاوی لی نه‌که‌ن و تووشی گرفت نه‌بیت.

ئه‌و ژنانه‌ی له‌و خانه‌یه‌دا کاریان ده‌کرد هیچ کامیان نه‌له‌گه‌ل یه‌کتري قسه‌یان ده‌کرد و نه‌هیچ که‌س چیرۆکی ئه‌وی تری ده‌زانی. تاکه‌که‌س که‌چیرۆکی هه‌موویانی نووسی‌بووه خانمی گه‌وره بوو. ئاخ‌ه‌ر هه‌ر که‌س پیی خست‌بایه‌ ناو ئه‌و خانه‌یه‌وه، شه‌و و پوژیک له‌ژووره‌که‌ی خانمی گه‌وره‌دا ده‌مایه‌وه و

دہکھوتہ پرسیارکردن لئی، ھہموو چیرۆکی ژیانى ئەو کچانەى دهنووسییەوہ کہ دہہاتنە خانەکەییەوہ وەک ئەوہى بیهویت سەرەتا ھەرچی قسەى ناخیان ھەيە دەریبھێتیت و بوو ھەتا ھەتایە بێدەنگیان بکات. ئیتەر مرقۆقەکانى ئەوئى کەرۆلال بوون.

ئەو ھەندیک جار دہہاتە قسە، تا دەمى دەیگرت جنیوی دەدا بە مرقۆقبوون و نیربوون دەداو بە بەرپرسەکانى ولاتدا دہہاتە خوارەوہ، لە گەرەترینیانەوہ تا بچووکتريان، لە چاکیانەوہ تا خراپیان، لە گۆرئى باوہپیارەکەییەوہ دەستییدەکرد تا گۆرئى مێردە بەدفعەپەرکەى. ناھەقى نەبوو زۆر داخ لەدل بوو، وەک باسى دەکرد پەيوەندیى خوشەویستى لەگەل شۆرشدا ھەبوو، دواى سالتیک لە پەيوەندیى خوشەویستى، شۆرش بەیانىیەک بئى ھەوال دەروات و ناگەریتەوہ، ئەم خانمەى ئیمەش باوہپیارەکەى دەیدات بە شوو بە پیاویک دوو ژنى تری ھەيە و بە تەمەنیش چل سالى رەبەق لەم خانمەى ئیمە گەرەترە. دەبیت بە ژنە بچووک و نازدار و شیرینەکەى مال. ئەم ناز و نیعمەتە پروکەشە تەنھا سالتیک دەخایەنیت و شەویک بئى ھیچ ھۆکاریک و بوونى ھیچ نیشانەییەکی نەخۆشى مێردەکەى گیان لەدەستدەدات. بەشیک لە خەلکى ئەو سەرەدەمە گوتووینانە: "دەرمان خواردکراوہ" ئەمە ببووہ گومانیک لای خەلکى، ئەم تۆمەتەى لەلایەن دوو ژنەکەى ترەوہ بلأو کرابووہوہ. کورەکانى پێشتر بەردەوام و لەسەر ھەمووشتیک لەگەل باوکیاندا دەستەویەخەبوون ھیشتا لە ژياندا بوو داواى بەشە میراتیان لئ دەکرد، لەو ساتەدا باوکیان لئ بووبوو بە نوقلە شیرینە و

هه‌ریه‌که له سووچی‌که‌وه ددانی جیر کردۆته‌وه و هه‌په‌شه و گۆره‌شه‌یان له خانمی گه‌وره کردوو و گوتوو‌یان: "ناهیلین ئه‌مه‌ت به‌سه‌ره‌وه بچیت هه‌ی مه‌کربازه نه‌زۆکه‌که. "وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌زانن باوکیان ته‌مه‌نی سه‌رووی شه‌ست سال بوو، تووشی چه‌ندین نه‌خۆشی بوو. کۆره‌کان خانمی گه‌وره به‌ تۆمه‌تی کوشتنی باوکیان له زیندان توند ده‌که‌ن له دوا‌ی دوو سال له بینه‌وبه‌رده و ساغ‌کردنه‌وه‌ی تۆمه‌ته‌که‌دا بیتاوانیی ده‌سه‌لمیت و ئازاد ده‌کریت. ئه‌و قژی تال تالی په‌شی له زینداندای سپی کردبوو. له ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله‌دا که به‌ بیست سال لای تیپه‌ریبوو، ژنیکی بيمال و بیلانه و بینه‌وا بوو، ده‌ستی ده‌دایه کاری ئاسان و گران له پیناوی ژیانیکی سه‌ربه‌رزانه‌دا له هه‌ر جیگه‌یه‌ک کاری ده‌کرد له دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌یانزانی به‌ تۆمه‌تی کوشتنی می‌رده‌که‌ی زیندانی کراوه له کاره‌که‌ی ده‌ریانده‌کرد. ئه‌و تا ئیستاش ده‌لیت: "من می‌ردی خۆم نه‌کوشتوو، به‌لکوو ده‌مویست خۆم له‌گه‌ل بارودۆخه‌که‌دا رابه‌ینم، به‌لام کی گوی ده‌گریت؟"

من سه رسام چونکه من کهس شک نابهم مني به لاهه گرنه
بيټ و بيټه ديده نيم. هه لده ستم و ده ست به پشتمه وه ده گرم و
نازاري کي زورم هه يه، ورده ورده له گه ليان ده پوم.

له ژووري چاوپيکه وتن کابرايه کي زه عيفي قژ ماشو برنجي
چاويلکه له چاو چاوه پيمه، ده موچاوپيکي نه سمه ري باريکي هه يه،
چاوه کاني، قاوه يي و گه وره و گه شن، بروکاني که وانين.
سه کسووکيکي هه يه. مستيله يه کي نقيمداري ئالتووني له
ده ستدايه، پيډه چيټ نه و نقيمه له و جورانه بيټ که
جادو و گره کان هه زاران جادووي له سره دهنو سن و به
پاره يه کي خه يالي و گران ده يفروشن، له گه ل نه وه شدا
جلوبه رگه که ي زور ساده و ساکاره. ته مه ني له نيوان سي و
پينچ بو چل سالدا ده بيټ.

-خوشحالم به ناسينت من ناوم سيامه نده.

-ناتناسم...؟ کي ريگه ي پيدايت بيټ بو سه ردانم؟

-که ميک هيور به ره وه خانم.

-له بهر خاتري تو له دونيا که ي خوم دايانبريم، نه ته هيشته له گه ل
کامياره که مدا بم.

-منيش هاتووم باسي نه و بابته ته له گه لدا بکه م.

-کام بابته؟

-نه و جوگرافيا جياوازه ي بوخوتت خولقاندووه.

-به توچي؟

-نه گهر بته ويټ، من ليړه رزگارت ده که م.

-نامه ويټ؛ من له م کاو لېووه ئاسووده ترم.

-تۆ بى ئەۋەى بەخۆت بزانىت ھەموۋانت بىزار كىردۈۋە.

-من؟

-بەلى، تۆ.

-چۆن؟ تۆ چۆن دەزانىت.

-ئەۋان ھەموو ئىرەيىت بى دەبەن. كاتىك تۆ ھەرچى دەيىنىت و

دەيكەيت لەو دونىايەدا دەيلىت ھەموو ئەۋانەى لەگەلتەن ھەموو

شتىك دەربارەى دونىا خەيالىيەكەى تۆ دەزانن.

-درۆ دەكەن. ھەموۋان درۆ دەكەن.

-من دەتوانم تۆ لىرە ئازاد بكەم.

-ئەى كاميار؟

-ئەو ھەر لىرە دەمىنىتەۋە.

-ئەو نەيەت، منىش نايەم.

-ھەموو شتىك بە من بسپىرە.

-دىارە تۆ تىناگەيت. من نامەۋىت لىرە ئازاد بم.

-ناكرىت... چونكە من تۆم كرىۋە. راستىت پىلىم، من

بىرۆكەكانى تۆم كرىۋە.

-ئەمە واتاى چىيە؟

-دەكرى وا بىرېكەيتەۋە لە زىندانىكەۋە بۆ زىندانىكى تر

دەگويزىيىتەۋە. بەلام زىندانىكى ئارامتر و ئازادتر.

-گەر نەمەۋىت چى؟

-رادىيى

به شى دوانزه هم

به فر...

ئىستا رېك له و زىندانه دام كه پيى دهگوو تریت مال، ژووره كه م
دوو په نجه رهى گه وره ی تیدایه، له لای راسته وه به سهر
دارستانىكى چر و سهوز و بریقه داردا دهروانىت.

بارانه، دهنګ و ناله ی هه وره بروسكه دیت. ئاسمان په نګى
مالیكى سووتاوى هیه، پاش كوژاندنه وه ی ئاگره كه له بهر ته م
چاو چاو نابینیت. چه خماخه كانیش شهوقى گلوپيكيان هیه كه
بو ماوه یه كى كورت داده گیرسین و دهكوژینه وه له گهل
كه وتنه خواره وه ی هر دلوپه بارانىكدا دلم داده خورپیت؛ ئه و
دهنګه له دهنګى ته پلى جهنگيک دهچیت كه من تیدا دوړابم و
بمه ویت هه لېم، به لام ناتوانم هه نګاویكیش بنیم، ئه بله ق بووم به
دیار ئه و دیمه نه وه قاچه كانم قورس بوون و دهستم بهرز
دهكه مه وه دهسكى په نجه ره كه دهجوولینم و دهيكه مه وه، هه وا
سارده كه دیته ژووره وه و دهیدات له رووم.

دهترسم... په نجه ره كه داده خه مه وه و دهچمه لای په نجه ره كه ی
دیکه وه كه له لایه كى دیکه ی ژووره كه دایه ئهروانىت به سهر
دهر به نديكى چرېدا. دهنګى بارانه كه به نه رمى تیکهل به هاژهى
ئاوه كه دهیت، ئارامیم پى دهبه خشیت، كاتیک دلوپه ی باران و
ئاوى دهر به نده كه تیکهل به يه ك دهن هه ست دهكه يت يه كتری له
ئامیز دهگرن و گهره كيانه بیره وه ریی مهودایه ك دوورى بو
یه كتری بگيرنه وه؛ دوو ئاو يه كيك له ئهرز و يه كيك له ئاسمان.
باران له نیوان چلوپوی درخته كان و سهر په لك و گه لاكانه وه

دیتە خواریهوه، پیت وایه درهختهکان دهگرین. دهنگی وێرد
خویندنی چۆلهکه تهزیوه سهرمابردهلهکان دیتە گویم که به
ترسهوه دهگهڕینهوه ناو ئه وه هیلانهیهی لهسهه گلۆپی بهردهمی
ژوورهکهه سازاندووینانه.

دهنگی هاژهی ئاوی دهرهبندهکه تیکه له به دهنگ و جریوهی
بالندهکان و قیرهی بۆقهکان دهپیت و ئاوازیکی ئهفسووناوی
ههست پێدهکهیت که خهیاڵت دهبن به رهو قوولایی، قوولاییهک
لهنیوان هۆش و بیداریدا بهردهوام دهتهپیت و دهتبات. دهتبات
به رهو شوینیکی دوور زۆر دوور به جۆریک خۆشت نازانی ئه وه
دهنگی لهگه له خۆیدا دهتبات له کوپه دیت و بۆ کویت دهبات؟
نازانیت خۆت له کویت؟

که میکی تر سیامهندی نووسهه دیتە ژوورهکهه کهسیکی هیم
و بیدهنگه. چاوهکانی زۆر شت دهلین، له هه موو شتیک دهگهه.
ئه وه ریکۆردهریکی بچووی له ژوورهکهی من داناوه بۆ
تۆمارکردنی دهنگه، کاتیکی من دهچمه جوگرافیا دهستکردهکهی
خۆمهوه.

ههست دهکهه میروولهکان شارهکهیان گواستووتهوه، له
راستیدا...نا... ئه وه منم مالهکهه گواستووتهوه، لێره له جیگهی
میروولهکان، دوو چۆلهکه ههیه وهک هه مان ئه وه دوو
چۆلهکهیهی که لهسهه درهختی مالهکهی (گول و سیناوهههه)،
ناو ئه وه چیرۆکهی هه میشه له مندالیمدا دهخویندهوه، ههه.
ههست دهکهه له زمانیان دهگهه. ئه وان ئه مشهه پیمدهلین:
"جادووت لیکراوه به گیرانهوهی سههرلهبهههه چیرۆکی ژیاانی"

خۆت بۇ جادووگهرىك، ئەم جادووهى تۆ به تال ده بىتته وه. وهك
چۆن ده گوتريت ده بىت خهونه خۆش و ناخۆشه كان ته نيا بۆ
ئاو بگيرتته وه."

به م جۆره ده ست ده كم به گيرانه وه به لام بۆ جادووگهر نا...
به لكوو بۆ چۆله كه كان.

"بۆ ساتىك ئىوهش وهك من چاوه كانتان دابخه ن و هه ست
بكه ن ئىستا ئو دهمه يه كه كه له پچه كرايه ده سته كانمه وه هه موو
خه لكى گه رهك له ده ورم خر بوو بوونه وه، ژنه كان به چاوى
كه سىكى بىنرخه وه سه يريان ده كردم گويم له دوو ژن بوو
ده يانگوت: "ده بوو واييه سه ربىت، هه ي سۆزانيى پيس." ئه و
پياوانه ي هه موو ئاره زوويان ئه وه بوو پۆژىك ده ستيان پىم
بگات و نه گه يشت ده يانگوت: "ده با زووتر له گه رهك وه ده رى
بنين ئه م بىدينه ي پۆژانه خه ريكى له خسته بردنى دين و ئيمانى
به ناو پياوه كانه.

"ئه م سۆزانييه ده ستى چووه خوينا مىرده كه ي خوى، كه
نزيكترين كه سى بوو، ئه ي بىئابروو."

ئه وان خويان له وه گيل ده كرد، كه هۆكارى ئه و هه موو
ده رده سه ربىه گورگ بووه. به ته نها گورگ نا... هه موو ئه و
پياوانه ش كه گورگ ئاسا بوون و چاويان به هىچ تير نه ده بوو.
ئه وان تينه ده گه يشتن عه شق چيه؛ به تايبهت بۆ ژنىكى
له شفرۆشى وه كو من. ژنه له شفرۆشه كان درهنگ ده كه ونه داوى
عه شق و خۆشه ويستى راسته قينه وه، ئه سلن رهنگه هه رگيز
عاشق نه بن، ژنه كان زۆر جار ده بن به و تۆره وه كه خويان بۆ

نیچیره کانیانی هه‌لده‌دهن، ژنه ساویلکه‌کان هه‌رگیز فی‌ری تۆر هه‌ل‌دان و خۆر‌زگار‌کردن نابن. ئەو ژنانەى وهک خانمی گه‌وره‌ن مشک ئاسا هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن، به‌ ددانه‌ تیژ و بچوکه‌کان خۆیان ده‌که‌ونه‌ پچران‌دنی تاله‌کانی تۆره‌که‌. کاتی‌ک راو‌چییه‌کان ده‌گه‌ن جگه‌ له‌ تۆر‌یکی خالی‌ی پچراو‌ هیچی تر به‌ده‌ست ناهینن. ئەگه‌ر به‌ جی‌یی ئیمه‌دا برۆن به‌ هه‌مان شیوه‌ هه‌نگاو هه‌ل‌ده‌گرن، ئاخ‌ر س‌روش‌تی م‌رو‌قه‌کان به‌م جۆره‌یه‌، به‌رده‌وام قسه‌ی زل و نه‌سته‌ق له‌سه‌ر ئەو ش‌تانه‌ ده‌که‌ن که‌ خۆیان ئەزموونیان نه‌کردووه‌، ژنه‌کان کاتی‌ک عاشق ده‌بن هه‌موو ش‌تیک ده‌که‌ن بۆ ئەوه‌ی خۆشه‌ویسته‌کانیان له‌ده‌ست نه‌ده‌ن ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر بریار بیت‌ پ‌و‌ح و گیانی‌شی له‌ پیناودا دابنن. ژنه‌ ساده‌کان زوو باوه‌ر ده‌که‌ن زوو ده‌خه‌له‌تین وه‌لی کاتی‌ک بیان‌ه‌وی‌ت تۆله‌ بکه‌نه‌وه‌ توانای فریودانی هه‌ر که‌سی‌کیان هه‌یه‌، که‌ بیان‌ه‌وی‌ت. هه‌ندی‌ک جار، بۆ تۆله‌ کردنه‌وه‌ ئاماده‌ن هه‌موو ش‌تیک بکه‌ن، به‌ جۆر‌یک شه‌ره‌که‌ به‌ خودی پیاوان خۆیان ده‌که‌ن.

کاتی‌ک باسه‌که‌ دیت‌ه‌ سه‌ر باسی عه‌شق ده‌مه‌وی‌ت لی‌رده‌ا بوه‌ستم و باسه‌که‌ به‌ کامیاره‌وه‌ گر‌ی بده‌مه‌وه‌... من به‌راستی عاشقی کامیار بووم. ئەو کور‌یکی به‌دبه‌خت بوو. تاقه‌ کور‌ی خانمی گه‌وره‌ بوو. به‌لام نه‌یده‌زانی ک‌ی باوکی راسته‌قینه‌یه‌تی، له‌و ساته‌وه‌ی هه‌ستی به‌ دونیا و خۆی کرد‌بوو، به‌رده‌وام له‌و ژووره‌ دوانزه‌ مه‌ترییه‌دا بوو له‌ نهۆمی سه‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌دا بوو. ژووره‌که‌ی په‌نجه‌ریه‌کی مامناوه‌ندی تیدابوو. که‌ ده‌یروانی به‌سه‌ر حه‌وشه‌ و کۆلانه‌ ته‌نگ و باریکه‌که‌دا، می‌ز و کورسییه‌کی

له بهردهم په نجه ره كه دا دانابوو، جار جار ده ميينى كه سوچيكي
 په ردهى په نجه ره كهى لا ددها و له ويوه له خواره وهى دېوانى.
 ببوو به مه راقم دېبا رږژيكي ئه و مروقه بيدهنگه بهينمه گو.
 هوكارى به دېه ختييه كاني ئه و من بووم؛ ئيواره يه ك خزمه تكاره
 ره شيپسته كه دهيوست خواردنى بو بهر يت. نه مهيشته و قايلم
 كرد كه من خواردنه كهى بو بهرم هه رچه نده ئه و له وه دترسا
 خانمى گه وره به وه بزانيته و له سهر ئه و رهفتارهى سزاي بدات.
 به لام من به لينم پيدا هيچ له و باره يه وه لاي خانمى گه وره باس
 نه كه م. چهند جاريك كي شام به دهرگا كه دا. دهنگى فهرمووى ئه و
 رايچله كاندم، چوومه ژووره وه و خواردنه كه م له سهر ميژه كه
 دانا ئه و بى ئه وهى سهر هه لبريت گووتى: "سو پاس ده توانيته
 برؤيت."

ئه و له و كاته دا خهريكي نووسيني نامه يه كه بوو.

گووتم: "ئه گه ر نه روم چى؟"

گووتى: "كه وايه دانيشه تا له نانخواردن دېمه وه و دواتريش
 پاشماوه كه م لابه."

گووتم: "ژووره كهت زور جوانه. ته خته خه و ميژ و لاپتوپ و..."

گووتى: "به لام شتيكت نه بينى."

گووتم: "چى؟"

گووتى: "هيچ."

گووتم: "جگه له تابلو جوانه كان شتيكى تر نابينم."

له ناكاو سهرم بهر زكرده وه و گووتم: "ناشى ئه م گوري سه شت

ته نيا له بهر جوانييه كهى هه لواسييت هه هه هه هه."

به شى سيازده هم

كاميار...

من به ژيانم قهرزاري به فرم... ده ميک بوو بيرم ده کرده و يهک يهک هه موو جوړه کان و پيگاگاني مردنم له گه ل خوډا تاووتوئ ده کرد، هه موو پوژيک که له پيگه ي خوښنگه ده گه پامه وه به لاي دووکانيکدا ده پويشتم په تي ده فروشت، زوړ جار سه يري په ته کان و جوړي په ته کانم ده کرد به لام هه رگيز بيرم له وه نه کردبووه به پهت خوډم بکوژم. پوژيک خاوون دووکانه که خيال بر دبوويه وه و له په ته کاني ده پواني، چوومه پيشه وه لني و منيش که ميک له په ته کان پام.

بيته وه ي من هيچ له دووکانداره که بيرسم به سه رده ستي کراسه که ي نه و فرمي سکانه ي سري که به چاو کز و بيتينه کانيدا هاتبوونه خواره وه و گووتي: "يه کيک له موشته رييه کانم که هه ميشه په تي له من ده کړي بو کاري ده ستي، نه م به يانيه به يه کيک له په ته کان خوي خنکاندووه..."

بي نه وه ي شتيک بليم پوژتم، به لام نه وه تاکه جوړي مردن بوو که بيرم لينه کردبووه، پوژي دوايي چووم بو هه مان دووکاني پهت فروش، فروشياريکي دیکه ي ليوو، هه والي فروشياريکه ي پيشووم پرسى له وه لامدا گووتي: "دويني دووکانه که ي به سه رجه م کهل و په له کانيه وه به من فروشت و برياريداوه کاريکي تر بدوژينه وه و چيتر کاري پهت فروشتن نه کات، شتيکت پيويست بوو؟".

داوای په تیکی ئه ستوور و به هیزم لیکرد. هاتنی به فر نه ک ته نها
پلانه که ی تی کد ام، به لکو سه رله به ری ژ یانی گو ړیم.

گۆردرا بۆ نه فرهت، کاتیک له وه تیگه یشتبوو، که دهست بهرداری
به فرناجم، ویستی به م داواکارییه له ناکاوهی من له کونجی زیندان
توند بکات..

به شى پازدههم

خانمى گه وره ...

مروڤ كاتيڪ هيچى نابيت بو له دهستان تاكه جياوازي
له گهل مردوويه كدا هه ناسه دانه، دهبيت به درنده و پى به سهر
هه موو درك و دال و هه موو جوانييه كاندا ده نيت و ته پ و وشك
پيكه وه ده سوتينييت، ئه و شه وهى چووم مالاوايى ليكهه، ژه هري
خومم رشت، كاتيڪ له ئاميژم گرت، بريك مادهى هوشبه رم
خسه گيرفانى چاكه ته كه يه وه، له دلى خومدا گووتم: "رهنگه پيى
بزانييت و دهري بهينييت، بويه بريكيترم له ناخافلدا خسته
سه ياره كه يه وه، كاتيڪ دهيويسست بمگه يه نيته ماله وه".

بهشی شازده هم

به فر...

رهنگه بیرسن بۆچی خانه کهم به جیهیشت و چون چومه مالی خانمی گه وره؟

پرسیاریکی به جیهیه، باسی خانه کهم بۆ کردن، که چ جوره ژیانیکی تیدا دهگوزه را، من هه رچیم ده کرد به دوی دهروازهیه کدا دهگه رام بۆ هه لهاتن، هه ر چاویان لی خافل کردبام، دهگه رام و خه ریکی کنه و پشکنین ده بووم. گورگ نزیکه ی مانگیک ده بوو چووبوو بۆ سه فهر، بهر له وهی بروات شهویک به منی گووت: "منیش بیزار بووم له م یارییه قیزه ونه، به لام ئەمشه و ده مه ویت دان به هه مووشتیکا بنیم، وهک دانپیدانانی تاوانباریک بۆ قه شهیه ک، ده مه ویت برۆم و خۆم خالی بکه مه وه له م به دبه ختییه، به و ئەندازه یه ش که تو بیرده که یته وه من تاوانبار نیم، چونکه هه ر کاریک، که ده یکه م له ژیر فرمانی خانمی گه وره دایه، ئەویش ده لیت: "فرمانه کان له سه رووی خویه وه ده رده چن"، ده لیت: "هه مووی له ژیر سه ری ئەفسه ری بالادایه"، باوه رده که یه ت یان نا بۆ من گرنگ نییه، به لام سه ره تا بریار وا بوو که ئیمه هاوسه رگیری بکه ین و کۆتایی به هه موو ئەو کارانه به یینم، خۆشم نه مزانی چون و که ی به وه یان زانیبوو، بیئه وهی له پووی خۆمی بدن ناوینشانی مالی ئیوه یان پیدام له گه ل بریک پاره بۆ باوه ژنه که ت و له به رامبه ردا تویان بۆ به رم، ئەمه فرمان بوو، منیش وهک هه میشه فرمانه که م

جیہ جی کرد، ئیستاش هه لیکم بۆ هاتوو ته پێشه وه بۆ ماوهیه ک
لێره ده پۆم، بریار وایه بچم بۆ ولاتیکی دراوسی و له ویوه
دوو خوشک و دایکیکیان بۆ بهیئم، به لām ئهم جاره وه ک
جاره کانی تر ناچم، به لکو ماوهی دوو سی مانگم پێده چیت،
کاره کانی ئهوان دوا ده خهم و له ویوه هه ولی به دهسته هینانی دوو
پاسپۆرت و دوو قیزا ده ده م بۆ خۆم و خۆت. هه روه ها خانمی
گه ره شم ئاگادار کردوو ته وه که له هه ر بارودۆخیکی خراپ
بتپاریزیت، تا له سه فه ره که م ده گه ریمه وه، به لām تو هیچ کام له م
قسانه به خانمی گه ره مه لی، هه ر کاتی که گه رامه وه بۆت باس
ده که م که چۆن منیشیان خسته ناو ئهم زه لکا وه.

ئهو له دوا ی ته وا بوونی قسه کانی وه ک ئه وه ی بیه ویت دلم
بداته وه، ماچیکی ناوچه وانی کردم و به جیی هی شتم،
دانپیدانه کانی ئهو هیچی له و رقه ی هه مبوو بۆی که م نه کرده وه.
وا بزانه زۆر له باسه که لameda، به لām به کورتي ده مه ویت
باسی شه وی پرو دوا وه که تان بۆ بکه م. شه وانه له خانه که ده هاته
ده ره وه، چه ند جار یکیش له پێشتر دا هه ولی را کردنم دا بوو،
سه ری نه گرت بوو، چونکه ته وا ی چوار ده وری ماله که له ژیر
چاودیری وردا بوو، جگه له وه ی له ده ره وه ی ئه وی ده تر سام...
ئاخر من خۆم هه ر له مندالییه وه ترسیکی زۆرم به رامبه ر به
سه گ هه بوو، ئه ویش جگه له و سه گانه ی بۆ پاسه وانی به پشتی
ده رگه که وه به سترابوونه وه پر بوو له سه گی به ره لا، هه ندیک
جار ریک قسه کانی باوه ژنه که م به بیر ده هاته وه که به باو کمی
ده گووت: "بریا منیش له گه ل ده سته خوشکه کاندما برسی و تینوو

کرابام، بریا منیش وهک ئهوان دهرخواردی سهگه رهشهکانی
 بیابان درابام... نهک لهگهڵ تۆ لهم کاولهیهدا ژیا بام، بهلام خو
 خراپیش نییه، ئاوا به چاوهکانی خۆم به زهلیلی دهتبینم، خۆزگه
 ئهوانی تریش ئاوا تۆیان به زهلیلی دهبینی "باوهژنهکههه رگیز
 جلی رهشی دانهکهند، ئهوههمیشه پرسهدار بوو، ئهوه جارێک بو
 ماوهی ههفتهیهک دیار نهما، دونیای به شویندا گهراین، به رهوه
 باشوور رویشتبوو، دواى ههفتهیهک که گهراپهوه به چلکنی و به
 سهروقتیکی ئالۆزکاو و خۆلاوییهوه، شوشهیهک خۆلی پی بوو،
 سالی جارێک چنگیک خۆلی له شووشهکه دهردههینا و دواى
 ئهوهی تیر به سهريدا دهگریا و ماچی دهکرد، به سهرو چاوی
 باوکه زهلیلهکهمدا دهپیرژاند، باوكم زمانی نهبوو هیچ بلیت، ته نیا
 سهیریکی دهلهقاند، ههندیك جار به چاوی بهزهیییهوه سهیری
 باوكم دهکرد و فووم دهکرد له چاوهکانی و بۆم دهتهکاند ئهوه
 به منی دهگووت: "کیژۆله تۆ تیناگهیت... ئهوهتا سهیری ئهوه
 ههموو ژنه قهیرهیه بکه ئهوه کات ئهوان له ههپهتیه جوانیدا
 بوون، سهیری ئهوه ههموو دایکه جهرگسووتاو و بیوهژنه بکه...
 سهیری ئهوه ههموو پیره میرده بکه، که گۆچانیش ناتوانی
 رایانگریت، باوکت بهرپرسی دۆخ و گوزهرانی زۆریک لهو
 مروقانهیه. "دووباره بمبورن... ئاخو قسه قسه دههینیت... دۆخی
 من ریک له دۆخی ئهوه کیژانه دهچوو که له بیاباندا گیریان
 خواردبوو.

نامهویت زیاتر له سهری برۆم چونکه دهترسم دیسانهوه له
 بابهتهکه لابدهم...

دواي ٽهوهي هه موو هه وه له ڪانم بڻ دهر باز بوون شڪستيان خوارد، خانمي گه وره، دوواني له خزمه تڪاره ڪان راسپارد بوو که زور به وردی چاوديري من بکهن، ٽه و شوه هه ستم دهکرد دهستيان ناو ته بينم، چهند جار بيرم له خو کوشتن کردهوه، به لام له مردنیش دهر سام، له دوخيکی دهر وونی خراپدا بووم، هر ٽه و دوخه خراپهش بوو که وای کرد بوو که س غيره تي ٽهوهي نه بيٽ به ئاساني من هه لڙيريٽ، به تاييه ت کاتيک بيستبوويان يه که م شوه هه و لي کوشتني که سيکم داوه، تاکه کچ بووم که نه مده هيشت بکه ومه ژير کاريگه ري فهرمانه ڪاني خانمي گه وره وه، به رده وام به سه روڦڙيکي ئالوز ڪاو و جلو به رگيکي چلکن و بي سه ره وه به رده واتم و ده چوم، ٽه وهش خانمي گه وره ي توور هتر دهکرد، به لام هيچي به پروي خويدا نه ده هيتا...

شهوي پرووداوه که له سه ر جيگه خه وه که م راکش ابووم به لام خه و له چاوه ڪانم تور ابوو، له ناڪاو کاره با برآ، دواي ٽهوهي دنيا بووم وه که هه موويان خه وتوون، به تانيه که م دا به سه ر گهر مکه ره وه که دا و، نه وتي زوپاکه م رشت به سه ر فهرشه که دا، بيخه يال چوم له حه وشه دانيشتم. له په نجه ره بچو که که وه که ده پرواني به سه ر ژوره که ي مندا چاوه پرواني پرووداويک بووم، چ پرووداويک... دواي ٽهوهي کاره با هاته وه هه نديک له و گلوپانه داگير سان که بڻ دنيايي شه وانه دا يانده گير ساندن.

منيش وهک ٽهوهي چاوه پرواني ده ستيکي فيلم يک بکه م چاوه پروان بووم... له ناڪاو قيژه و هاوار به رز بووه وه.

گر، هارپی له پهنجه ره که هستاند، ئه وهی من ده مویست هه ر
 ئه وه پوویدا، کچه کان هه ولّی خۆر زگار کردنیان دهدا. ژووره که ی
 خانمی گه وره که زیاتر له گه نجینه یه کی ده کرد، پر بوو له به لگه
 و ئه رشیفی هه ریه ک له و کچانه ی که له ویب وون، بوو بوو به
 خۆ له میش، هه تا هه وال گه یشته خانمی گه وره و هات بو ئه و ی
 ئاگره که خه ریک بوو به رزه فت^۱ ده کرا له لایه ن تیمه
 فریا گوزارییه کانه وه... ئه م پوودا وه وای کرد شوینه که ئاشکرا
 بییت و پۆلیسه کان بده ن به سه ر شوینه که دا، له به رئه وه ی
 دۆخه که له وه خراپتر نه بی هه ر زوو خانمی گه وره بابه ته که ی
 په رده پۆش کرد و له ماوه یه کی که مدا هه موو کچه کان، که به
 منه وه ژماره یان هه شت کچ بوو، به دوو سه یاره گه یاندینیانه
 مالی خویان.

^۱ به رزه فت: کۆنترۆل (هه له چن)

به شى حه قده هم

خانمى گه وره...

هه ميشه چاويكم له سهر به فر بوو، له گورگيش بى خه م و خه بهر بووم، بيرم ده كرده وه گهر ته نانه ت ئاشكراش نه بووبيت ئه وه په ياميك بووه بوى و بويرى گه پانه وه ناكات به ئاسانى، هه رچه نده به فر كه له رهق و ياخى بوو، مامه له كردن له گه ليدا ئاسان نه بوو، ده بوو ريگه يه ك بدوزمه وه بو ئه وهى بيهينه ژير فهرمانى خومه وه، مانگيك به سهر روشتنى گورگدا تيه پيوو، بانگم كرده ژووره كهى خوم سهره تا به نه رمى پيم گووت "ئه وهى له م خانه يه بژى ده بيت له وه تينگات ئيره ديوه خانى خيرخوازى نيه، هه ركه س بيته ئيره و لى بمنيته وه ده بيت كار بكات تا به شى خواردن و خواردنه وهى خوى پيدا بكات، ئه وه تا ئه و كچانهى ليره ن ده زانن چون كاروباره كان به ريوه ده به ن. توش له نيوان ئيره و زينداندا ريگه يه كى ديكه ت نيه، خوت تينده گه يت باسى كى ده كه م."

به فر خيرا گووتى: هه ركارى كم پى ده سپيريت ده يكه م. ئه و پرسته يهى ئه وم قوسته وه و گووتم: "زور باشه، ئه مپرو بچو حه ماميك بكه و جلى نويشم بو كرپويت، بو ت ده نيرم له به ريبكه، چونكه ئه مپرو ميوانيكى تايبه تمان ديت، نامه ویت به و جوړه بتبينيت"

سهرىكى به رزده كرده وه و گووتى: "خو ناته ویت كه سىكى ديكه ش بكورم؟"

بهو پسته‌یهی ئه‌و هه‌ستم به په‌شیمانیه‌کی زۆر کرد، به‌لام
ده‌رمه‌ب‌ری، ته‌نها گووتم: "ده‌بی‌ت له‌گه‌ل دۆخه‌که‌ رابینیت، چونکه
په‌نگه‌ هه‌رگیز گورگ نه‌گه‌ریت‌ه‌وه، ئه‌و گه‌ر له‌و ته‌له‌یه‌ی من بۆم
دانابوو پزگاری ببوایه‌ هه‌ر زوو ده‌گه‌رایه‌وه"
به‌فر به‌و قسانه‌ی من په‌نگی زه‌رد هه‌ل‌گه‌را، بی‌ده‌نگبوو، بی
ئه‌وه‌ی گوئ له‌ هیچی تر بگری‌ت ژووره‌که‌ی به‌جیه‌شت.

به شى هه ژده هه م

گورگ...

ئه وهى خانمى گه وره چاوه پروانى ده كرد پروينه دا،
رۆژيک به رله وهى سه فهر بکه م چووم بو خانکه که، خانمى
گه وره لینه بوو، چوومه لای فهريیای خزمه تکار که
هه ميشه جيگه ی متمانه ی من بوو، ئه و له چيشخانه کارى
ده کرد، مۆبايلیک و دهرمانیکم دایه و پيمگووت "ئه گهر زانیت
خانمى گه وره نیازى هه یه به فریش بکات به له شفرۆش
ئاگادارى بکه ره وه که له ريگه ی خوار دنه وه ئه م دهرمانه
بدات به موشته رييه کان، تا که س نه توانیت نزیکى بيته وه،
ته نها متمانه م به تویه. خو ت دهر زانیت چو ن ئه و باب ته
چاره سه ر ده که یه ت، هه رکاتیکش پيويستی کرد، له ريگه ی
ئه م مۆبايله وه ئاگادارم بکه ره وه، به لام نابیت ته نانه ت
به فریش بزانی ت که تو مۆبايلت پيیه، ژماره که ی خو می تیايه،
خو شم بگه مه هه ر شوینیک په یوه ندیت پيوه ده که م".

فه ريبا به ده نگیکى هيمنه وه گووتی: "به سه رچاو، به لام
ئاگادارى خو تبه، کاتيک دوینی چووم قاوه بو خانمى گه وره
و میوانه که ی به رم، له پشتی دهرگا که وه گویم له هه ندیک
شت بوو، پیده چوو پلانی ت بو له ناو بردنی تو هه بی ت، ته وا و
ليیان حالى نه بووم، به لام ئاگادارى خو تبه"

دهمویست برۆم که خانمی گه وره گه رایه وه بۆ خانه که،
دوای که می که دانیشتن و گفتووگو کردن، کاتی که ویستم
مالئاوایی لیبکه م پی پی گووتم: "سه یاره که م خراپ بووه
به کورپه کاندای نار دوومه بۆ وه ستا، بمگه یه نه ره وه مالله وه،
بایپکه وه پیاسه یه کیش بکه یین به یادی ئه و رۆژگارانه ی ده بوو
پیپکه وه بین و نه بووین."

بی ئه وه ی ره زامه ندی ده برپم ده رگای ژووهری کلۆم دا و
به دوامدا هات.

کاتی که خانمی گه وره گه یانده مالی خویان، سه ره تا ناو
سه یاره که گه رام، یه که م پارچه مادده ی هۆشبه رم دۆزییه وه،
هه ر ئه وه ندیه ی تۆزیک دوور که وتمه وه، مادده که م رسته ناو
یه کی که له ته نه که ی زبله کانی سه رشه قامه که وه، هیشتا له
رپگه دا بووم چه زی کیشانی جگه ره یه کم هه بوو، دهستم کرد
به گیرفانی چاکه ته که مدا تا پاکه ت و چه رخه که م ده ره ییم،
به لام ئه وه یهات به دهستمه وه، پارچه یه که مادده ی هۆشبه ری
تر بوو، بۆیه تیگه یستم که نار دنی من بۆ هینانی دوو
خوشک و دایکه که ته نها پلانه.

به شی نۆزده هه م

به فر...

هه رچه ند ده که م نازانم له م دیداردها چی بۆ ئاژده له کان بگێرمه وه؟ ئاخر هه مووشتیک هی گێرانه وه نییه، له و خانه گه وره ده که له کاروانسه را ده چوو، نه تده توانی متمانه به که س بکهیت، دواى ئه وهی خانمی گه وره ته واو له هاتنه وهی گورگ منی بیهیا کرد، ده بوو بریاریک بدهم، به دهم بیرکردنه وه له وته کانی خانمی گه وره وه خۆم کرد به گه رماوه که دا و نزیکه ی کاتژمیریک له بهر دووشه که دا بووم، هه ستم ده کرد خویناو له جه ستم ده چۆرپته وه، هیشتا له گه رماوه که دا بووم دهنگی کردنه وهی ده رگای ژووره که م هات.

"مه ترسه، فه ربیام جلی نویم بۆ هیناویت، خانمی گه وره گووتی: "پیت بلیم بیان پۆشیت".

من هیچ وه لامیکم نه دایه وه ته نها ئاوه که م گرته وه تاباشتر گویم له دهنگی بیت، ئه و هه ر به رده وام بوو به لام سه ری نابوو به ده رگای گه رماوه که وه و ئارامتر قسه ی ده کرد تا که س گوئی له دهنگی نه بیت گووتی: "گه ر متمانه م پیده کهیت ده رگای گه رماوه که بکه ره وه تا بابه تیکت بۆ باس بکه م". خیرا پۆبه که م له بهر کرد و ده رگا که م بۆ کرده وه گووتی: "نه ک ژووره که ت له ژیر چاودیریدا بیت، گه ر خانمی گه وره ئیمه ی بینیبیت لیت ده پرسیت: بلێ داوام لیکرد پشتم بۆ بشوات، دهمه ویت هه والیکت پیتلیم، گورگ بۆ ماوه یه کی درێژ ناتوانیت بگه رپته وه، به لام هه میشه دلێ لاته، پیش ئه وهی بروات ده رمانیکی پیدام، گووتی: "گه ر به فر

که و ته بارود و خیکی ناچار بییه وه پییبد، هه رشه و یک ویستی کاری له شفر و شیت پنبکات تو مه رجیک دابنی، بلی به و مهرجهی سه ره تا پیکه وه بخوینه وه، دهرمانه که بخه ره ناو خواردنه وه که وه که ئه و دهخواته وه، ئیتر بو ماوه یه ک ناتوانیت له گه لت بخه ویت، وه پیشی نه نگیه که ئه وه ئاشکرا بکات که نه یتوانیوه له گه لت بخه ویت، گهر توش ناتوانیت ئه وه بکه یت ته نها داوای خواردنه وه بکه خوّم ئه وکاره ده که م...

هه رچه ندم کرد نه متوانی هیچ بلیم و هیچ بریاریک بدهم. فه ریبیا دیار بوو زوو له من تیگه یشته بویه گووتی: "ته نها ئه رکی تو ئه وه یه داوای خواردنیک یان خواردنه وه یه ک بکه یت" جله کانی دایه دهستم و به نه ینی شووشه که ی برده وه. خانمی گه وره، ئیواره که ی میوانییه کی گه وره ی ریک خستبوو، سه رجه م کچه کانی ئه وئ و منیش ئاماده ی میوانییه که بووین، ئه و پیوانه ی بانگه یشتی تاییه تی خانمی گه وره بوون، هیچ کامیان ته مه نیان خوار په نجاسال نه بوو، وه ک ئه وه ی بووکه له بن و کارگه یه ک به ره می هینابن بو نمایشی جلو به رگ هه موویان شیکپوش و بیده نگ و هیمن بوون، داوای خوانی ئیواره، سه ریریکی میوانه کانی کرد و سه ریریکی ئیمه ی کرد و گووتی: "ئه مشه و ده توانن به ئارامی لیڤه به سه ره به رن، هه رکاتیکی دیکه ش ویستتان ئیره به مالی خو تان بزائن"

یه کییک له پیواوه قاتله به ره کان که بالابه رزیکی ئه سمه ری تیكسمراو بوو، هه ر له ئیواره وه چاوی له سه ر من بوو، بی ئه وه ی چاوه پروانی قسه ی تری خانمی گه وره بکات هاته لای

منہ وہ و گووتی: "ئەمە بەفرە؟" خانمی گەورە وەک ئەوێ
چاوەروانی ئەوێ نەکردبێت، جگەرەیهکی داگیرساند و گووتی:
"ئەمشەو میوانی بەفر بە"

رەنگە گەر پلانی ئەوێ فەریبا و گورگ نەبوونایە ئاسان خۆم
را دەست نەکردایە، بێئەوێ هیچ بلیم هەستام و چوومە
ژوورەکی خۆم، هەموو ئەو پلانی فەریبا بۆی دانابووم وەک
خۆی جێبەجێم کرد.

لە ماوێ هەفتهیه کدا سەر جەم میوانەکان خۆیان تاقی کردەوێ و
منیان هەلبژارد، بەلام هیچ کامیان دانیان بەویدا نەنا که
نەیان توانیوە لە گەڵ مندا بخەون، چونکه پێیان وابوو گرتەکه
خۆیان.

ئەوان لە سەریکی دیکەوێ رەنگە وای بیریان کردبێتەوێ که ئەمە
پلانی خانمی گەورە بێت، بۆیه هەموویان بەبێھیوااییه وێ
خانەکه پڕۆیشتن، دوورنیه ئەوان پێکهوێ دواچار ئەو
باسوخواسیان نەکردبێتەوێ و نەبووبێت بە مشتومریان .
چونکه خانمی گەورە ئەو موشتەرییه چهورانە ی لە دەستچوو.

خانمی گەورە لە ماوێیهکی که مندا بەشیکی زۆری لە
موشتەرییهکان لە دەستدا، خانەکه وەک پێشتر قەرەبالغ نەبوو،
هەرکەس جاریک دەهات ئێتر نەدەهاتەوێ، بەتایبەت کاتیک
پیاوێکان زانیبوویان خۆم بەدەستەوێ داو، ئێتر هەرچی دەهات
دەبویست شەویک لە گەڵ من تاقی بکاتەوێ، بەلام بەبێھیوااییه وێ
پارە ی خۆی دەدا و لە خانەکه بۆ ئەبەد دەچووێ دەرەوێ، خانمی
گەورە دێقەتی شتیکی دابوو، کچەکان هەرکاتیک بیانویستایە

پیشوازی له موشته رییه کانیان بکه‌ن، داوای خواردنه و هیان بۆ ده‌کردن که ئەو نه‌ریته‌یان پیشتر نه‌بوو، بۆیه بریاریدا چاودیرییه‌کی وردی سه‌رجه‌م کچه‌کان بکات، هیچی بۆ ده‌رنه‌که‌وت، چونکه کچه‌کان به‌جله نیمچه پرووته‌کانیانه‌وه و به‌قاقا و پیکه‌نینه‌وه و به‌داواکردنی خواردنه‌وه‌وه پیشوازییان له موشته‌رییه‌کان ده‌کرد، هه‌مووشتیک ئاسایی تیده‌په‌ری تا ئەو پوژده‌ی به‌ریکه‌وت به‌لای چیشته‌خانه‌که‌دا تیه‌په‌ری بوو، گوئی له‌ده‌نگی فه‌ریبا بوو قسه‌ی له‌گه‌ل که‌سیک کرد بوو، سه‌ره‌تا زۆر به‌هه‌ند وه‌رینه‌گرتبوو، به‌لام جاری دووهم که به‌ویدا تیه‌په‌ریبوو پوونت‌ر گوئی لیبوو، که قسه له‌گه‌ل که‌سیک ده‌کات، کاتیک ده‌چیته ژووره‌وه ده‌بینیت موبایلی پینیه، فه‌ریبا به‌بینینی خانمی گه‌وره ده‌شله‌ژیت و موبایله‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌که‌ویتته خواره‌وه. هه‌ر ئەو پوژده خانمی گه‌وره لیکوئینه‌وه‌یه‌کی توندی لیده‌کات، هه‌رچه‌نده ده‌رمانه‌که نادۆزیتته‌وه چونکه ده‌رمانه ته‌واوبووو بریاربوو جاریکی دیکه داوای بکاته‌وه بۆ پزگارکردنی کچه‌کان له‌له‌شفروشی، ئەو پوژیک له‌کاتی ئاماده‌کردنی نانی به‌یانیدا، پییگووتم: "پلانه‌که‌م خه‌ریکه سه‌رده‌گریت، کچه‌کان دلخۆشن به‌و پلانه" خانمی گه‌وره هه‌ر ئەو پوژده‌ی به‌په‌یوه‌ندییه‌که ده‌زانیت دوا‌ی لیکوئینه‌وه‌یه‌کی زۆر له‌خانه‌که ده‌ریده‌کات، هه‌رچه‌نده فه‌ریبا دان به‌هیچ شتیکدا نانیت جگه له‌وه‌ی که خۆشه‌ویسته کۆنه‌که‌ی گه‌راوه‌ته‌وه و شوینه‌که‌ی دۆزیوه‌ته‌وه و ئەم موبایله‌ی بۆ ناردوو. ئەم پووداوه‌ش ریک شه‌ویک پیش ئەوه‌بوو که من خانه‌که بسوتینم.

به شى بيسته م

به فر...

نازانم له كه يه وه له مالى ئهم نووسه رهدام، به لام به لينه كه ي خوى بردو وه ته سهر و ههفته ي جاريك من ده بات بو سهر داني كاميار، پوژ به پوژ ههست ده كه م كاميار له كورپيكي ساويلكه وه ده گورپريت بو كاميارپيكي كامل و پر وزه و پر له ژيان. جار جار به من ده ليت: "زور شت لي ره فير بووم، هه نديك جار به خوم ده ليم زيندان ريك شويني بيتاوانه كانه چونكه تاوانباره كان يان له گوردان يان نازادانه دين و ده چن."

چاوه كانم خه ريكه قورس ده بن، پيلووي چاوه كانم ليك ده نيم و كاتييك ده يكه مه وه ده مه وه ده مي خورئاو ابوونه. له جوگرافيا ده ستر كرده كه ي خوم دام، وردورد به دارستانه كه دا ههنگاو ده نيم، بيد ههنگ و ئارام بوني جو ره گولييك ديت، كه هه رگيز بونم نه كردو وه، ده پوم و ورد ورد ههنگاو ده نيم، كاتييك ئاوړ له دواوه ي خوم ده ده مه وه؛ سه رجه م ئاژه له كاني هاوړيم به دوامه وهن. بو يه كه م جار سل ده كه مه وه و ده ترسم كاتييك سه يري بيلبيله ي چاوه كانى گورگ ده كه م، كاتييك ده ستم بهر توو كه نه رموشله كه ي كه رويشك ده كه وييت كه خوى هه لدا وه ته باوه شمه وه، به لام ترسه كه م مه ودا كورته، ميرووله سووره گه و ره كان سه رنجم بو لاي خويان راده كيشن؛ كه ده بينم يه كي ده نكيك برنج به سهر شانه بچكوله كانيانه وه يه و به ريز قافله يان به ستووه.

گورگ رېک چاو له چاوم ده بریت، ده زانم که دهیه ویت دريژ به چیرۆکه که م بدهم.

به ئارامیه وه ده لیم: "گورگ گیان، من ده زانم، ده ته ویت دريژ به چیرۆکه که ی به فر بدهم، به لام دلنیا م ئیستا ماسیه کانیش چاوه پین."

گورگ سه ری په زامه ندی داده نه ویت و وردورد به شوینیکاندا ههنگاو ده نیت. کاتیک دهگمه لای ماسیه کان، ههروه کو ئه وه ی مه زندهم ده کرد، هه موویان به سه رپووی رووباره که وه له چاوه روانیدان منیش به م جوړه ده سته که م به گیرانه وه.

"گورگ راستی کرد، ئه م جاره زوری پیچوو، له و ماوه یه دا ته نیا به فر له مالی خانمی گه وره مایه وه، که کهانی تر بو جیگه یه کی تر گوینزانه وه، هه رچه نده له سه ره تاوه خانمی گه وره به وه پازی نه بوو که به فر له ماله که ی خویدا وه ک خزمه تکار به یلته وه، به لام به پیداگری کوړه تاقانه که ی پازی بوو، به و مهرجه ی هه تا گورگ ده گه ریته وه و نابیت هیچ له و باره یه وه بزانت.

پوژ به پوژ په یوه ندی خوشه ویستی به فر و کامیار په ریده سه ند شه وان کاتیک هه موویان ده خه وتن به فر به ئه سپایی ژووره که ی به جیده هیشته و ده چوووه ژووره که ی کامیار، ته مهنی ئه م په یوه ندیه زور دريژ ی نه کیشا یان با بلین ئه و ماوه یه خو ی زوو تیپه ری...، واده ی ئه و عه شقه به گه رانه وه ی گورگ کو تایی هات، هه رچه نده له گه ل تیپه رینی هه ر

پوژيک و هەر چرکه و ساتيکدا په يوه ندييه که قوولتر ده بووه وه، سهره تا کاميار له م جوړه په يوه ندييه ده ترسا، به لام ئيتر ئه و جوړه په يوه ندييه بو به فر ئاسايى بوو بووه وه، له گهل ئه وه شدا کاميار تاکه پياو بوو که به فر له ناخى دلوه خوښى ده ويست و يه که م پياوى ژيانى بوو که به ويستى خوښى ده ويست له گهلئ بڅه ويټ.

به فر ورده ورده هه ستي به گوراني جه ستيى ده کرد، هه ستي به بازار و لاوازي زياتر و بيتا قه تي زياتر ده کرد، به لام ئه مئى له هه مووان شارده وه، خوښى زور ئاسايى نيشانده دا. ئاسايى کاره کاني پوژانه ي ده کرد له گهل ئه و هه موو بازار و بيتا قه تيه ي هه بيوو هه ستي به دلخو شيه ي سهر ده کرد، ورده ورده هه ستي ده کرد بوونه وه ريکى نوئى له جه سته يدا ده جوولئيت. ئه وه تاکه هيواي ژيانى بوو هه رچه نده هه نديک کات بيرى له له ناو بردنى ده کرده وه. به خوښى ده گوت: "ئاخر من کيم تا مروقيکى نوئى به ينمه بوون! مروقيک ده بيت وه کاميار تا قيامت له ژوور يکدا ديلى بکه م. مروقيک بيته ناو ئه م جه نجالي و زونگاوه ي ژيانه وه که تهنه ا خودا خوښى ده زانئيت چ بوونه وه ريکى لئى ده رده چيټ. ده شيت ئه ويش درنده يه کى وه ک گورگى لئى ده ربچيټ و له م جه نگه له دا ده يان و بگره سهدان ژن بکاته قوربانىي هه زيکى کاتى خوښى يان وه ک من هه ر پوژه و جه سته ي به که سيک بفرو شيټ... نا... من جه سته م به که س نه فروشت... من شايسته ي دايکبوون نيم... رهنگه ئه وان گومان به رن ئه و منداله هى کاميار بيت به لام نا دلنيام خو م ده زانم

...خۆم له ههركهس باشتەر دهزانم ئه م منداڵه ی ناو سكم خولقاوه
هیی كێیه وهك ئه وهی رهنكه تاكه كهس كه به پوونی دهزانیت
كامیار كوری كێیه؟"

به هاتنه وهی گورگ هه موو شتیک گۆرا...

گورگ کاتیک ده بیستیت به فر له مالی خانمی گه وردها
ده ژیی و له وهش خراپتر ئه وهی كه په یوهندی له گه ل کامیاردا
ههیه بریار ددهات بگه ریته وه.

ئێوارهیه کی درهنگ بوو، به هیلاکی و شه که تی گه پرایه وه.
به فر له په نجه ره ی ژووره که ی کامیاره وه چاوی لیبوو که هاته
ژووره وه. پاش که میك گوئی لیبوو له گه ل خانمی گه وردها کردی
به شهر.

به لام زمانی خانمی گه وره له کليلة چووبوو، گورگ هه ر هاواری
ده کرد و ده یقیژاند و هه رچی به رده ست که وت شکاندی، به لام
خانمی گه وره هه ر بیده نگ بوو، به فر و کامیار چه ند پلیکانه یه ک
هاتبوونه خواره وه و چاویان له چاوه زه قبووه وه کانی خانمی
گه وره بریبوو، تا ئه و کاته ی گورگ شاتاولی هینا و ویستی به
قادر مه کانداسه رکه ویت، خانمی گه وره به ریپیگرت و
گووتی: "ده ته ویت چی بکه ییت؟"

گورگ گووتی: "ئه و کاره ی ده بییت بیکه م، حسابیک هیشتا
له نیوان ئیمه دا ده مینیت."

به فر راییکرده وه ژووره که ی کامیار و پری برد بو ده فته ر و
قه له مه که و چه ند ناو نیشانیکی نووسی له و له و حانه ی که وتبوونه
به رچاوی، پۆژیکیش گوئی له گورگ بوو که ناو نیشانه که ی ددها

به كه سيك تا هه نديك پيداويستيان بو بهيئيت، هه رچى به خه يالدا هات له سهر پارچه وهره قه كه نووسى، له و كاته دا گورگ هاته سه ره وه و چه ند جاريك له ده رگاي دا، خوئ كه ميك هيمن كرده وه و گووتى: "به فر ده رگاكه بكه ره وه، دلنيا به هيچ ناكه م" به فر نه يوئرا ده رگاكه بكاته وه، گورگ تا هيئى تيا بوو خوئ كيشا به ده رگاكه دا و ده رگاكه ي كرده وه، ريك پيچه وانه ي ئه و تورپه ييه ي به فر چاوهرپي لينده كرد، به فرى له ئاميز گرت، هه رچه نده به فر ويستي خوئ دوور بخاته وه، ئه و زياتر به تامه زروپيه وه له ئاميز گرت، كاتيک خانمى گه وره له بهر ده مى ده رگاكه دا ئه و ديمه نه ي بينى، بيئه وه ي شتيك بكات چووه خواره وه، كاميار به حه په ساوى و واقورپاوييه وه چاوى له سهر هيئ و بازوو و هه ييه تى گورگ بو هه لئه ده گيرا.

گورگ به نه رمى گووتى: "شته كانت كو كه ره وه ده رپوين"
به فر بوئه كه م جار هاته گو و گووتى: "بو هيچ شوئيئيك نايه م.
گورگ" وهره له گه لم، ده زانم ئه م جانه وهره چى كردووه؟ چوون
عه زيتى داويت"

به فر "من لي ره ئاسووده م"
گورگ به ده نكيگ كه تونيكي تورپه بوونى تيا بوو، گووتى: "منيش
هه ر له و ئاسووده ييه ده ترسم" بيئه وه ي چاوهرپاوانى وه لامى به فر
بكات په لى گرت و به دواى خويدا په لكيشى كرد."

زۆر ماندوو و شهکهت بووم، تاقهتی گێرانهوهم نه مابوو
 ده مویست پشوو بدهم، وێرای ئه وهی سه رجه م ئاژه له کان
 به بیدهنگی و هیمنیه وه چاویان له چاوه کانم بریبوو، پاش
 بیدهنگیه ک گووتم: "گورگ به فیری برد بو ئه و باخه ی که
 سه ره تا بردبووی، بمبورن، به لێنتان پیده ده م له ده رفه تیکی تر دا
 چیرۆکه که تان بو ته واو ده که م" هه رچه نده ئه وان هیچیان
 نه گووت، به لام به نیگا کانیاندا تیگه یستم که ئه م رۆیشتنه ی منیان
 پیخۆش نییه. به لام رۆشتم...

بەشى بىست و يەكەم

بەفر...

ئىستا لە مەملەكەتەكەى خۆم، ئازەلەكان لەدوورەو
وہستاون و سەیرمان دەكەن، بزدەك دەبىنم بە پوخساریانەو
كە لە من و کامیار دەروانن ئىمە لە يەكەك لە قايقەكانداين،
هەردووكمان جلی سپىمان لەبەردايە، ئاراستەى قايقەكەمان بە
ئارامى بەرەو پۆخى دەرياکە دەبەين، دەگەين بە ماسىيەكان و
سلاويان لیدەكەين، دەمەوئیت بیر لە هیچ شتىكى تر نەكەمەو
بیجگە لە دۆزینەوہى جوگرافىايەكى نوئى و كیشوہرىكى تر،
خۆم بە کریستوفەر كولومبوس دیتە بەرچاو، هههه پەنگە پیم
بلىن تۆ ئەو کابرایە چۆن دەناسیت؟ نازانم ئیوہ بىرتان دیت یان
نا بەلام خۆشتىن فیلیم کارتۆنى سەردەمى مندالىم بوو، هەر لەو
كاتەوہ گەشتکردن ببوہ خوليام، ئىستاش دەمەوئیت لە پىگەى
ئەم گەشتەمەوہ هەموو ئەو شوئنانە بدۆزمەوہ، كە خەيالى هیچ
كەسىكى پینەگەيشتوہ. هەموو ئەو پىگایانە بدۆزمەوہ كە هیچ
كەسىك پىياندا گوزەرى نەکردوہ، لەناكاو ئاسمان تارىك دادیت
و شەپۆلەكان توورە دەبن و بە گژيەكدا دەچن. زۆر سامناكە،
كاتىك هەست دەكەیت لەناوہپراستى دەريا دایت و زریان وەك
بیشكە قايقە بچووكەكەت بەملاولادا دەهینى و دەبات.
ماسىيەكان تا بۆيان بكريت بەرەو قولایى خویان دەخزینن نەبادا
شەپۆلىك هەليانبداتە سەر زەوى. ئەو ماسىيانەش كە سەركیشى
دەكەن بەرگەى هیزی "با" ناگرن و لەسەر وشكانى هیچ شتىك
دادیان نادات. چاوہكانم دادەخەم و ئەو ئازارانە بیر خۆم

دهخه مه وه که ئازاری هاتنه دونیای مروڤیکی ترن، دهمه ویت ههست به هاربوونی شه پۆله کان نه کهم، بۆیه چاوه کانم ناکه مه وه، قایه قه که به توندی بهر شتیک ده که ویت نازانم چیه، ئه شیت بهر یه کیک له وه بهرده گه ورانه که وتییت که وهک شاخ له چه ندين شوینی ناو ده ریا که وه قوت بوو بوونه وه، قایه قه که درزی تیده بیت ورده ورده ئاو دیته ناو قایه قه که وه. توند دهستی کامیار ده گرم. تا دیت زیاتر له مردن نزیک ده بیننه وه. قایه قه که هه لده گه پیته وه و هه ریه که مان خومان به لایه کیدا هه لده واسین. زیرانیک لوولمان ده دات وهک ئه وهی بمانپاریزیت، له ناو لوولی زیرانه که دا ههست ده کهم به سه ره هه وریکه وهم و له گه ل خوی دهمانبات. چاوه کانم قورس بوون و دهنگی گریانى مندالیک چاوه کانم پی هه لده بریت. به دهم ئازار و ژانه وه جاریکی تر گه رامه وه سه ره ئه م زه ویه نه فره تلنکراوه. من مندالیکم هینایه دونیا وه. له دله وه ناهه قی ئه و سسته رانه م نه ده گرت که نه یانده هیشته منداله که بهینمه ده ره وه. ئه وان ده یانگووت: "به بی بوونی ناسنامه ی باوک پینگه نادهین ئه م منداله لی ره ببریته ده ره وه". ئای چ به دبه ختییه که له شفرۆشی! نو مانگ به پیستی سک ئه و کۆرپه یه م هه لگرت که چی ئه وان ئه و مافی دایکبوونه یان پی نه ده به خشییم، که خودا پیتی به خشیبووم، مروڤه کان کاتیک ده سه لاتیکیان پیده دریت پیان وایه له خودا بالاده سترن له بیرى ده کهن ئه وان ته نیا گوشت و ئیسقانن له بیرى ده کهن که رهنگه رۆژیک خودا هه مان دۆخ به سه ره ئه وانیشدا بهینیت.

دهمگوت: "ئەم منداڵە نە باوكى هەيه و نە دەبىت باوكىشى
هەبىت."

دەيانگوت: "تۆ دەبىت زىندانى بكرىيت."
دهمگوت: "باشە، قايلم بمبەنەو زىندان بەو مەرجهى منداڵەكەم
بدەنەو."

دەيانگوت: "ئيمە ئەم منداڵە دەدەينهەو بە باوكى راسته قينهى."
دوآجار لە هەموو شتىك ماندوو بووم و گووتم: "باوكى لە
زىندانە، ناوى كاميارە."

دوآجار بە ناؤمىدييهەو گەرانەو و گووتيان: "ئەويش باوكى
نييه."

گووتم: "بۆ دەبىت تەنيا بە شوين باوكدا بگەپين؟ من تۆ مانگ لە
هەناوى خۆمدا گەورەم كردوو، لە نان و ئاوى منى خواردوو.
خوينى من بە دەمارەكانيدا گوزەرى كردوو."

ههچ كهس ئەم قسانەى نەبىست، دوآجار بە ناوى شيرپيدانەو،
هينامەو لای خۆم و لە دەرفەتیکدا هاتينه دەرهو، نە ئيمە
گەراينهەو و نە ئەوان بە شوينماندا گەران. خو ئەگەر
گەرابيتيشن نەيانتوانيوە بماندۆزنەو ئاخىر ئيمەى بيتاوينيشان
كى دەماندۆزيتەو؟ كى هەست بە بوونمان دەكات؟ ههچ كهس
لە مەراقى دۆزینەوئى ئيمەى گەريدهدا نييه.

به‌شی بیست و دووهه‌م

به‌فر...

پینچ سال به‌سەر له‌دایکبوونی کورده‌که‌مدا تیپه‌پیه. ژیانیکی ئاسایی به‌پێده‌که‌م له‌گه‌ل کورده‌که‌م و سیامه‌ندی نووسه‌ردا. ئەم‌پۆ رۆژی یه‌کشه‌ممه‌یه‌ من و کورده‌که‌م خۆمان ئاماده کردووه‌ بچین بۆ سه‌ردانی کامیار. کامیار هه‌شتا له‌ زیندانه. ئەو ئەم‌پۆ رۆژی له‌دایکبوونیتی ته‌مه‌نی بووه‌ به‌ بیست و سی سال. ئەو هه‌میشه‌ ده‌لیت: "به‌فر، من نامه‌وێت کورده‌که‌مان وه‌ک تاوانباریک من له‌پشتی شیشه‌کانی زیندانه‌وه‌ ببینیت." ئەفسه‌ره‌که‌ هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک بۆ ماوه‌ی کاتژمێریک جل‌وبه‌رگه‌که‌ی خۆی و ژووره‌که‌ی خۆی ده‌دات به‌ کامیار تا کورده‌که‌مان هه‌ست نه‌کات باوکی زیندانیه‌. کورده‌که‌مان شانازی به‌وه‌وه‌ ده‌کات که‌ باوکی ئەفسه‌ره‌.

وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ دلخۆشیه‌وه‌ بۆ زیندان ده‌پۆین کیکیکمان پێیه‌ دواهه‌مین وێنه‌ی کورده‌که‌مان و کامیاری له‌سه‌ره‌ به‌ جلی سه‌ربازیه‌وه‌، وه‌ک هه‌میشه‌ ده‌چینه‌ لای ژووری ئەفسه‌ره‌که‌ به‌لام له‌ جیگه‌ی کامیار ئەفسه‌ریکی بالابه‌رزی که‌ته‌ دانیشتوو؛ به‌ چوونه‌ژووره‌وه‌ی ئێمه‌ له‌ جیگه‌که‌ی خۆی هه‌لده‌ستیت و به‌ که‌میک توربه‌بوونه‌وه‌ ده‌لیت: "کی رێگه‌ی هاتنه‌ژووره‌وه‌ی پی دان؟"

بیئه‌وه‌ی شتیک بلییم دیمه‌ ده‌ره‌وه‌ و له‌به‌رده‌می ژووره‌که‌دا داده‌نیشم و به‌ لکی له‌چکه‌ ره‌شه‌که‌م فرمیتسه‌که‌نم ده‌سرم، کامیار هه‌زی له‌وه‌ بوو که‌ چووم بۆ لای هه‌میشه‌ چاوه‌کانم

رەش بکەم، بۆيە رەشم کردوو، ئارايشتىكى كەمم کردوو،
گۇناكانم پەمەيى کردوون، ليۆهكانيشم سووراويكى كالم
ليداون، لە رەنگى گولۈ پەمەيى سەر كراسە رەشەكەم،
هەردووكمان لە سووچىكى حەوشەى زيندانەكەدا دانىشتووین،
كورەكەم هاوار دەكات باوكە... باوكە ...

ئيتەر ئەو تەمەنى پىنچ سال بوو زۆر شت تى دەگەشت.
وام بىر دەكردهوه كورەكەم لە هيچ شتىك ناگات. كاتىك دەمبىنى
لاى مندا لانی كۆلان دەيگوت: "باوكم ئەفسەرە و پاسەوانى
زيندانىيەكان دەكات."

به‌شی بیست و سیّه‌م

کورده‌کە ی به‌فر...

من له هه‌مووشتیک تیگه‌یشتبووم، ده‌مزانى باوكم زیندانییه، به‌لام چێژم له‌و گه‌مه‌یه ده‌بینی، ده‌مویست دایکم تیگه‌یه‌نم که‌من ئیتر گه‌وره‌بووم و له‌وه تیده‌گه‌م که‌باوكم زیندانییه، بۆیه شه‌ویک به‌ دایکم گووت: "دایکه، ده‌مه‌ویت ئه‌مشه‌و من چیرۆکیکت بۆ بگێرپه‌وه، کچی چیرۆکه‌کە ی ئیمه‌ وه‌کوو تو ناوی به‌فره‌ و وه‌کوو تو تالی سپی که‌وتووته‌ نینوان تاله‌ ئالتوونیه‌کانی پرچییه‌وه. پیاویک که‌ ناوی گورگه‌ له‌ مالیکی ده‌ره‌وه‌ی شار زیندانی ده‌کات. به‌فر هه‌میشه‌ چاوه‌روانی شازاده‌یه‌که‌ ئازادی بکات. شه‌ش رۆژ تیده‌په‌ریت و هه‌یچ شازاده‌یه‌ک نایه‌ت، حه‌وته‌م رۆژ به‌فر ده‌یه‌ویت سیوکیکی ژه‌هراوی بخوات له‌و ساته‌دا شازاده‌یه‌ک به‌ ئه‌سپیکی سپی و ده‌ستیک به‌رگی سپیه‌وه‌ دیت و له‌گه‌ل گورگ ده‌که‌ونه‌ جه‌نگه‌وه، له‌ کوتاییدا شازاده‌یه‌که‌ به‌ شمشیره‌کە ی ده‌ستی گورگ ده‌کوژیت و به‌فر رزگار ده‌کات."

دایکم ده‌یویست بپرسیت ئه‌م چیرۆکه‌ت له‌ کوێه‌ بیستوه‌ به‌لام نه‌یگووت

بهشي بيست و چوارهم

بهفر...

له ڪوتاييدا له وه گه يستم كه ڪورپه كه م هه موو شت دهنانييت
هرچه نده ئه ویش ئه م گه مهي ي پيخوشه باوكي به جله
سهر بازييه كانه وه ببينييت، كاتيڪ ئه و باوكي له جلي زيندانييه كدا
بيني هيچ سهر ي نه سورما. هيچيشي نه پرسى، ڪورپه كه م هه رگيز
هيچ ناپرسيت ريڪ له خوم دهچييت، هه ر كات من دهچمه
جوگرافيا تاييه ته كه ي خومه وه، ئه و دهچييت به دواي سيامه ندى
نوسهر دا و پيكه وه به بيدهنگي داده نيشن و گويم ليده گرن، چ
كه مژهييه كه من وا ده زانم له سندوقيكي پر له نهيني دهچم و
پيموايه هيچ كه س ناتواني ڪوڊي ئه و سندووقه پر له نهينييه
بكات ه وه... چ كه مژهم! من هيچ نهينييه كم نيه...

به‌شی بیست و پینجه‌م

به‌فر...

ئەو منی کړیبوو، راستتر بلیم چیرۆکه‌کانی منی کړیبوو، ئەو
له‌مندالیه‌وه خولیاى بوون به نووسه‌رى هه‌بوو، به‌لام هه‌رچى
نووسیوه یان دراندوویه‌تى یان هینده ساده و بیگرى بوون
ته‌نانه‌ت پرووى ئەوه‌ى نه‌بووه نیشانی خوینه‌ره‌کانى بدات، به‌و
هویه‌وه که خوى فیرى چهند زمانیک کردوو، ده‌ستى داوه‌ته
خوینده‌نه‌وه‌ى ئەو پۆمان و چیرۆکه‌نه‌ى نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کانى
دونیا نووسیویان، جارجار چیرۆکه‌کانى ئەوانى شیواندوو و له
گوڤار و پۆژنامه‌کاندا به‌ناوى خویه‌وه بلاوى کردوونه‌ته‌وه،
تاراده‌یه‌ک ئەو پلانه‌ى سه‌ریگرتوو، به‌لام ئیتر ورده‌ورده
به‌هوى ئەوه‌ى به‌شیک له‌و پۆمان و چیرۆکه‌نه‌وه‌ریگێردراون،
خوینه‌ره‌کانى پروویان له‌ که‌مى کردوو، له‌ملاو له‌ولا قسه‌ى
ده‌بیسته‌وه له‌سه‌ر نووسینه‌کانى، زۆریک ناویان نابوو ئەده‌ب
دز، به‌لام هه‌رچى بیت خوى نه‌ده‌خسته سه‌نگه‌رى به‌رامبه‌ره‌وه
له‌به‌ر ئەوه‌ى له‌ دۆرانى دلیابوو، ئەم جاره جیاواز بوو،
چیرۆکه‌کانى من ده‌رگای بوون به‌ نووسه‌رى و ناوبانگیان
به‌پرووى سیامه‌ندى نووسه‌ردا والا کرد، له‌ سه‌ره‌تادا ئەو
مامه‌له‌کردنه‌م پێخۆش نه‌بوو، به‌لام دواجار تیگه‌یشتم بابته‌که
چییه‌ بویه نه‌بوومه‌ ریگر له‌به‌رده‌میدا، به‌لکو ئەو پۆژانه‌ى بۆ
مه‌مله‌که‌ته‌که‌م سه‌فه‌رم ده‌کرد و ده‌ستم ده‌کرد به‌ گێرانه‌وه،
ئەویش دواتر له‌ ریگه‌ى ریکۆرده‌ره‌که‌وه گویی لیده‌گرتوه‌و
دووباره‌ چیرۆکه‌که‌ى داده‌پشته‌وه، پێکه‌وه داده‌نیشتین و بۆ

دهخويندمه وه، ئه وه م پيخوشبوو وهك ئه زموونيكي جياوان ده ميني، هه موو مانگيك جاريك به شيني له چيروكه كه له يه كييك له گوڤاره ئه ده بيه كاندا بلاو ده كرده وه و فروشيكي زوري هه بوو. به جوريك چيروكي "به فر" به شاردا بلاو بوو وه كه خوينه ره كان مانگانه به تامه زروييه وه چاوهرواني ده رچووني گوڤاره كه بوون. سه ره تا ئه و ويستي به ناوي منه وه بلاويان بكاته وه به لام ئه وه م رت كرده وه، گهرچي چيروكي راسته قينهيه ژياني من بوون، به لام ئه و بو هه لباردني وشه يه كي گونجاو و ريكخستنه وه ي هه رديريك و گيرانه وه ي هه ربه شيني چيروكه كه م له چوارچيويه كي ئه ده بيدا زور ماندوو ده بوو، بويه خوم ره زامه ند بووم كه به ناوي خويه وه بلاويان بكاته وه.

ئه مرؤ له گه ل كوره كه مدا چوونه ته ده ره وه بو پياسه كردن. هه ولما كه ميك ماله كه پاك بكه مه وه و تا دينه وه ژووره كان ريكبخه م، له نيوان لاپه ره په رشه كانى سيامه ندى نووسه ردا چيروكي كوشتنه كه ي گورگم دوزيه وه، به م جوره ئه م به شه ي چيروكه كه ي دارشتبوو.

"دواي ئه وه ي گورگ، به فر له مالى خانمى گه وه ده يه نيت ته ده ره وه، جاريكي تر ده يياته وه هه مان ئه و ماله ي دواي كوشتني ئه فسه ري بالا تييدا هه شاريدا بوو، گورگ بي پيشه كي ده سته دكات به قسه كردن: "گوي بگره هيچ كه سيكم به ئه ندازه ي تو خوشنه ويستوو. ده زانم باوه رناكه يت، ده مه وييت بيرت به ينمه وه تو كابرايه كت كوشتوو، ويستوو ته پاره كانى بدزيت و هه ليبخه له تينيت، تو ژنيكي داوينپيس بوويت، ئيستاش په يوه نديت

له گه‌ل کورپی خاوه‌ن ماله‌که‌دا دروست کردووه، ئه‌مانه هه‌مووی ئه‌و به‌لگانه‌ن که ده‌توانم تویان پی تاوانبار بکه‌م، بۆ هه‌ر تاوانیکیش به‌لگه‌م پێیه، دوور نییه دادوهر قورسترین سزات بۆ ده‌ربکات، بۆ نمونه له‌سێداردان، یان زیندانی هه‌تا هه‌تایی " تاکه شتی‌ک که به‌ده‌م گریان‌ه‌وه به‌فر ده‌لیت ئه‌وه‌یه: که وایه ده‌مه‌وێت سزا بدریم... بکوژیم...

"نا...رێک به‌پێچه‌وانه‌وه، من ده‌مه‌وێت ژيانیکی نوێ و له‌گه‌ل مندا دروست بکه‌یت، وه‌ک به‌لینم پی دابوویت هه‌ردوو‌کمان پیکه‌وه سه‌فه‌ر ده‌که‌ین. واز له هه‌موو شتی‌ک ده‌هینین، هه‌موو شتی‌کم ئاماده کردووه.

به‌فر به‌نهرمیه‌وه ده‌لیت: "تازه دونیای من و دونیای تۆ جیاوازه ئیستاش تکایه رێگه‌م بده خۆم داها‌تووی خۆم دیاری بکه‌م."

به‌فر چاو به ژووره‌که‌دا ده‌گێریت، هه‌مان ژوور، هه‌مان که‌ره‌سته‌کانی پێشوو له ژووره‌که‌دان، له جی‌گه‌که‌ی خۆی هه‌له‌سه‌ستیت و ده‌چیته لای تاقه‌که‌وه، ده‌ست ده‌داته ئه‌و خه‌نجه‌ره‌ی که هه‌میشه سه‌رنجی راده‌کیشا، خه‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌له‌گریت و له کالانه‌که‌ی ده‌رده‌هینیت.

گورگ: ئه‌وه کۆتا دیاری ئه‌فسه‌ری بالا بوو بۆ من، گه‌ر به‌لاته‌وه جوانه‌ بۆتۆ، به‌لام ئه‌گه‌ر... بۆنی سووتاوی جیت، گورگ ئه‌و پرسته‌یه ده‌لیت و راده‌کاته ده‌ره‌وه.

به‌فر زۆر له خه‌نجه‌ره‌که ورد ده‌بیته‌وه، چه‌ند جارێک به‌رزی ده‌کاته‌وه، به‌لام کاتی‌ک ده‌یه‌وێت بیکات به سکی خۆیدا وه‌ک

ئەوہی کەسیک دەستی بگریت بە نەرمی خەنجەرەکە لەسەر سکی دادەنیت، چاوەکانی دادەخات چەند جارێک خەنجەرەکە ئاراستەیی شوینیک دەکات، وەک ئەوہی خەنجەرەکە بکات بەجەستەیی کەسیکدا، لە قیژەو ھاواری بەفر گورگ دیتە ژوورەووە کاتیک دەبینیت خەنجەرەکەیی بە دەستەوہیە خێرا لێی دەسەنیت و لە ئامیزی دەگریت و دەباتەوہ سەر جیگە خەوہکەیی.

بەفر بیهۆش دەبیت، ئەم بیهۆشییە چەند رۆژیکیی پیدەچیت، لە دووہم رۆژی بیهۆشییەکەیدا ناویشانی یەکیک لە پەرستارەکانی خانەکە وەرەدەگریت و دەیهینیت بۆ پشکنینی تەندروستی بەفر، دوای ئەوہی پەرستارەکە پشکنینە سەرەتایییەکانی بۆ دەکات، گورگ دڵنیا دەکاتەوہ کە لیدانی دڵ و فشاری خوینی ئاساییە، بەگشتی تەندروستی خووی و مندالەکەیی هیچ مەترسییەکیان لەسەرنییە، بەلام بۆ ئەو دۆخە نااسایییەیی بەفری تیاہ پێویستە نیشانی پزشکی تاییبەتمەندی بدات.

گورگ دەبوو بریارێک بدات، یان بەفر نیشانی پزشکی بدات و لەو حالەشدا رەنگە ھەموو شتیک ئاشکرا بیت، یان چاوەرپی پەرچوویەک بکات بۆ ھەستانەوہی بەفر.

بۆ یەکەم جار بەفر سەفەری دونیایەکی نوێ دەکات. جوگرافیایەکی نوێ دروست دەکات بێر لە ھیچ شتیکی دیکە ناکاتەوہ و بە پێی پەتی بەسەر شاخیکدا ھەلدەزنی، ھەرچەندە ماندوو بەلام دلخۆشە، ھەندیک لە بەردەکان لەژێر پێیدا شل دەبن و دەبن بە ئاو ھەندیکی تر وەک بزمەر لە پێی دەچەقن،

خوین له برینه‌کانی ده‌چوړیت و چوړاوگه ده‌به‌ستیت، به‌لام دلخوښه چونکه له زیندانه‌کهای گورگ هه‌له‌هاتووه، تیشکی هه‌تاوینکی سووتینهر که هه‌نگاو به هه‌نگاو له‌گه‌لیدا ده‌روات، هه‌تاوینک کار له موخ و نیسک ده‌کات و ده‌یتوینیتووه، نه‌و هه‌ر ده‌روات و ماندوو نابیت، شه‌ش شه‌و و پوژي په‌به‌قه نه‌م چیا بو نه‌و چیا و نه‌م پی‌ده‌شت بو نه‌و پی‌ده‌شت ده‌بریت و ماندوو نابیت، جار جار ده‌که‌ویتو ویزه‌ی گیا کیتو‌یله‌کان و ده‌یانریت و ده‌یانخوات بیترس له ژه‌ه‌راویبوون، ده‌گاته هه‌ر کانیه‌ک که‌میک ئاوی سازگار ده‌خواتووه و خو‌ی فینک ده‌کاته‌وه و له‌ژیر سیبه‌ری دره‌ختیکدا پشوو ده‌دات و دیسانه‌وه ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ر‌ویشتن، ده‌یه‌ویت هی‌نده بر‌وات تا هه‌موو پابر‌دوو له‌بیرده‌کات تا قسه‌کردنی بیرده‌چیتووه ده‌روات و ده‌یه‌ویت گو‌یچکه‌کانی خالی بکاته‌وه له هه‌موو نه‌و ده‌نگانه‌ی که به‌ریژایی ته‌م‌نی له گو‌یچکه‌یدا ده‌زرن‌گینه‌وه، له جیگه‌ی نه‌وه پری ده‌کات له نه‌غمه‌ی بولبول و هاژه‌ی چه‌م و چاوی پر ده‌کات له په‌نگه‌کانی سروشت. ناوی خودی په‌نگه‌کان له‌بیر ده‌کات به‌په‌نگی سه‌وز ده‌ل‌یت په‌نگی گه‌لا و به‌سور ده‌ل‌یت گولاله‌سووره و به‌په‌ش ده‌ل‌یت په‌نگی شه‌و و به‌سپی ده‌ل‌یت پوژ... ده‌یه‌ویت زمانی بیرب‌چیتووه.

حه‌وته‌مین پوژ کاتیک چاوه‌کانی ده‌کاته‌وه گورگ له ژوور سه‌ری خو‌یه‌وه ده‌بینیت بانگی ده‌کات. به‌فر ده‌سله‌میتووه له‌سه‌ر سه‌رینه‌که داده‌نیشیت، گورگ ده‌ست ده‌هینیت به‌پرچیدا. نه‌و به‌نارازیبوونه‌وه، خو‌ی ده‌کیشیتو دواوه گورگ ده‌ل‌یت:

ته واو منت ترساند، چهند رږڙه نه نانت خواردوه، نه ئاو، تو خه وتبوويت يان بيهوش؟ يان بهمه بهست خوت وا نيشاندهدا....
ئو پرسياړه بيمانا يانه زياتر به فر زيز و نيگه ران دهکات، به بیدهنگى ته نها چاوى له چاوه کاني گورگ ده بريت.

گورگ هم دلخوش بوو هم نيگه ران. "هم زويربوونهت سوودت پيناگه نييت، هرچى بيت تو خيزانى منيت، به لگه نامه کاني نيشان ديدات و ده ليت "سهيرکه ئه وه تا ئيمه به پيى هم به لگه نامه ژن وميردين."

دهسکى دهمانچه کهى دهرده خات و به فرمانگړدنه وه ده ليت: "له مه زياتر نامه ویت وا به بیدهنگى بتبينم، به دريژايى هم ماوه يه خوم حه شارداوه، له پيناو گه يشتن به تودا ژيانى خوم خستوته مه ترسييه وه، ئه و پلانا نهى خانمى گه وره بو ليککړدنې من و تو دينا بوو پوچه لم کړدنه وه. ئه و به دريژايى هم ماوه يه پيوا بووه من له زيندانم؟ چونکه دهيزانى من له پيناوى تودا ناماده بووم ده سته ردارى هه مووشتيکېم دهيوست به و پلانا نه توله له توش و له منيش بکاته وه، توش هوت رږڙه وشه يه کيشت نه وتووه، وهک ئه وهى له م سهر زهوييه نه بيت، ده بيت بيهته وه به به فره گويزا يه له کهى خوم.

به فر تا ئه و کاته بیدهنگه، له پر هاوار دهکات: "يتر توم خوشنا ویت. من بووکه له نيم ياريم پييه کهيت، گهر دته وئ هر ليرهدا بمکوړه."

گورگ: واز له کهله ره قى بينه، هرچى بووه له پابردودا جى ده هيلين و دېړوين، ژيانىکى نوى دست پیده کهين.

به فر زياتر نزيك ده بيه ته وه و ده لئيت: "گه ر منت خوشده ويټ
ليگه پى با كاميار بروات، گه رنا خوټ ده كوژم"
-تو خوټ تيگه لاوى ئه م كارهمه كه. به پيى خوټ هاتوته ئيره
بزائم ئه م بسته مناله چى پينده كريت؟
- ده ست له سهر ئه و هه لگه ر.

-گه ر ده ست هه لئه گرم چى؟
به فر هاوار ده كات "كاميار تكايه ليټه برو".
-يان ناروټ يان له گه ل تو ده روټ.
گورك دهمانچه كه ي رووه و كاميار راگرتووه و هاوار ده كات: "تا
سى ئه بژيټم ليټه برو گه رنا ده بيه ت ته رمه كه ت ليټه به رنه
ده ره وه".

به فر له دواوه ديټ و خه نجه ره كه ده خاته سهر گه ردى گورك.
كاميار شاتاول بو گورك ده بات و دهمانچه كه ي له ده ست
ده رده هينيټ، گورك ئازايانه خوټ راده پسكينيټ و خه نجه ره كه
له ده ست به فر دهرده هينيټ،

كاميار ده سته كاني ده له رزن و تواناي ته قاندى دهمانچه كه ي
نييه، به فر دهمانچه كه له ده ستي كاميار راده پسكينيټ و گولله ي
دووه م ده ته قيت.

ده با كه سيك بمرټ، ده با خوينيټك برژيټ، به لام به ده ستي
كاميار نا... چونكه ئه و نه يده تواني ئازاري ميشووله يه كيش بدات؛
چون ده بيه ت ئه و بيه ت به پياوكوژ؟ له به فر له شه وي به ناو
بوكتينيټ پياويكى كوشت، له به رچاوى به فر دا كاميار هه مان ئه و
كوټه هه رزه كار هه ليله بوو، كه چه ند مانگ پيشتر بينيويى له

کاتی نووسینی نامهی مائلاوااییدا، سی مرؤف، سی قوربانى، سی بهدبهخت... قهله پده شه کان به ژوور سه ریانه وه قیرپه قیریان بوو، وهک ئه وهی به تامه زرویییه وه له چاوه روانی مردنی که سیگداین، خویش جارجار خوئی نمایشده کرد و جارجاریش خوئی ده خزانده پشتی په له هه وریکه وه. خشه ئه وه که لا زهردانه ی به بایهک ده که وتنه خواره وه و دهنگی له ره ی چله کان تیکه لی ها توهاواری هه رسیکیان بوو، هه رکه سه ده رده دلی خوئی ده کرد و کهس گوئی له کهس نه ده گرت، گورگ کامیاری خستبووه پیش خوئی و دهستیکی له گه ردنی و به دهسته که ی تریشی خه نجه ره که ی له سه ر قورقورپه که ی توند کردبوو، به فر ده مانچه که ی رووه و گورگ راگرتبوو له و ساته دا چاوی که وته سه ر خه نجه ره که که وهک ئه لماس به گه ردنی کامیاره وه ده دره وشاییه وه، ئه وه ی به فری سه رسام کردبوو سه ری لیده رنه ده کرد ئه وه بوو که گورگ خه نجه ره که ی به پیچه وانه وه گرتبوو واته به شه کووله که ی له سه ر گه ردنی کامیار دانا بوو، به فر له گوماندا بوو ئایا گورگ ته نها دهیه ویت کامیار چاو ترسین بکات؟ یاخود له شله ژاویدا به و جوره خه نجه ره که ی گرتووه؟ بویه به چاو ئاماژیه ک بو کامیار دهکات تا خوئی راپیسکینیت، ئه ویش هه روایکرد.

به دهنگی گولله یه کی تر مه له کانی سه ر دره خته کان هه لفرین. گولله که بهر گورگ کهوت، بویه بهرچاوی ته لخ ده بیت و سه ری ده سوریت و دهیه ویت هاواربکات، دهیه ویت بلیت: "ئه مه تان به سه ره وه ناچیت هه ر ده تانگرمه وه بو کوئی ده چن." دهیه ویت

بليت: "دهشيت تو كورى من بيت." دهيه ويت بليت: "دهشى تو له يه كيک لهو شهوانه دا خولقايت كه شهوى سوورى من و دايكت بووه، ئاخىر من و مريه مى دايكت هه ر له سه ره تاي لاويه وه يه كمان خو ش ده ويست.

به كاريكى حيزب ده بوو بو ماوه يه ك به نه ينى ئيره جي به يلم، چونكه هه مووان كاره گرنگ و مه ترسي داره كانيان به من ده سپارد، هيشتا له وه نه گه يشتبووم، ئه وه له به ر گرنگيم نيه له حيزبدا، به لكو له به ر ئه وه يه كه س مه رگى منى به لاوه گرنگ نيه، كاتيک گه رامه وه مريه م ئيتير مريه مه كه ي جار ان نه بوو، دواى دوونيايه ك به دبختى ببوو به دارده ستى ئه فسه رى بالا...

به فر و كاميار ئيتير كه سيان نه يانده توانى لهو دووچاوه كراوانه بروان كه بو هه تا هه تايه هه ستى بينينيان تيدا نه ما بوو

سيامه ند به م جو ره باسى كوشتنه كه ي گورگى كرد بوو، به لام له راستيدا ئه وم به خه نجه ره كه ي ئه فسه رى بالا ئه نجن ئه نجن كرد، نازانم چه ند خه نجه رم ليدا، ئه وه نده ده زانم كاتيک به ئاگا هاتمه وه، منيش و ئه ويش خه لتانى خو ين بووين، كاميار له نيوانى هه ر دوو كماندا وه ك بى ناو ئاو ده له رزى، ئه ومان له وى جي به يشت، بى ئه وه ي بزاني بى كوئ ده چين ده ستمان كرد به هه نكاو نان، له نزىك گو ماويك لاماندا، هه ر به جله كانى به رمه وه خو م هاويشته ناو ئاوه كه وه هه رچيم كرد، نه روخسارم، نه ده سته كانم، نه جله كانم له خو ينى گورگ پاك نه بوونه وه.

به‌شی بیست و شه‌شه‌م

سیامه‌ندی نووسەر

ئیس‌تا به‌فر له‌به‌رده‌می ئاویته بالا به‌رزه‌که‌ی ژووری نووستنه‌که‌یدا دانیش‌توو، که به‌قه‌دی دیواره‌که‌وه هه‌ل‌واسراوه چوارچێ‌وه‌که‌ی سپییه‌کی پوونه؛ هاو‌په‌نگی سه‌ره‌جه‌م که‌ره‌سته‌کانی تری ژووره‌که‌یه. ژووریک هه‌موو که‌ره‌سته و که‌لوپه‌له‌کانی په‌نگی سپین ته‌نها سه‌ره‌جیگه‌ی ته‌خته‌خه‌وه‌که نه‌بیته، که قوماشیکی مه‌خمه‌لی وه‌نه‌وشه‌یی به‌سه‌ردا دراوه و هاو‌په‌نگی په‌رده‌که‌یه. عه‌زییه‌کی پیرۆزه‌یی کورتی له‌به‌رکردوو. دوودله‌ له‌وه‌ی په‌نگی جله‌که‌ی بگۆریت یان به‌هه‌مان ئه‌و به‌رگه‌وه له‌پیشوازی کامیاردا بیته.

له‌ده‌رگا ده‌دریت. مریه‌مه. کورکه‌ی به‌فر ده‌رگا که ده‌کاته‌وه، مریه‌م له‌ئامیزی ده‌گریته و شوین هه‌نگاوه‌کانی ده‌که‌ویته، کاتیک به‌فر ده‌بینیت قژه زه‌رده درێژه‌که‌ی به‌سه‌ر شان و سنگه نیمچه پووته‌که‌یدا په‌خشکردوو و لیوه ئاله‌کانی سوور کردوو و سه‌ر گونا به‌رزه‌کانی په‌مه‌یییه‌کی کال، به‌سه‌ر سامییه‌وه له‌جیگه‌ی خوی ده‌وه‌ستیت، له‌جانتا که‌یدا زه‌رفیکی له‌کاغه‌ز دروستکراوی قاوه‌یی ده‌رده‌هینیت و ده‌یداته ده‌ست به‌فر و بیئه‌وه‌ی چاوه‌روانی گه‌یشته‌وه‌ی کامیار بکات ماله‌که به‌جیده‌هینیت، جگه له‌ده‌نگی پیلاوه پاژنه به‌رزه په‌شه‌کانی ده‌نگیکی تر نابیستریت.

کورکه‌ی زه‌رفه‌که له‌ده‌ست دایکی ده‌رده‌هینیت و هه‌لیده‌پریژیت چه‌ند پارچه کاغه‌زیکی تیدایه، هه‌ندیکیان ژیان له‌به‌هه‌شته‌وه

دہگورن بہ دۆزخ هەندیکی دیکهیان به پیچه وانهوه، لهو ساته‌دا
من و کامیار دینه ژوورهوه، ئەوان یه‌کتری له ئامیز ده‌گرن.
به‌فر فرمیسه‌کانی له‌گه‌ل ره‌شاییه‌که‌ی چاوی تیکه‌ل ده‌بیت و
به‌سه‌ر گوناکانیدا دینه خواره‌وه، وا ده‌بینریت هه‌ر له ئەزه‌له‌وه
فرمیسه‌کانی ره‌شیکی قه‌ترانی بن.

ئەو پارچه کاغه‌زانه کۆده‌که‌مه‌وه که له‌سه‌ر زه‌وییه‌که که‌وتوون،
له‌ نیوان چه‌ندان قه‌باله‌ی خانوو و زه‌ویدا نامه‌یه‌ک ده‌دۆزمه‌وه
که هیچ ناویکی له‌سه‌ر نییه، واته ئاماژه‌ی پینه‌دراوه ئەو نامه‌یه
بۆ کێیه؟ وه‌ک دزیکی شاره‌زا له‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌می ده‌خزینم.
ئێستا به‌فر هه‌م مالی هه‌یه هه‌م می‌رد و هه‌م مندالیکی جوانیش.
ته‌مه‌نی هه‌ردووکیان بیستوسی ساله‌ خاوه‌نی کوپیکی ته‌مه‌ن
پینج سالان، شەش سالی ره‌به‌ق کامیار باری تاوانه‌که‌ی گرتۆته
ئەستۆی خو‌ی، هه‌رچه‌ند به‌فریش دانی به‌وه‌دا نابوو که ئەو
بکوژه نه‌ک کامیار، به‌لام لیکۆله‌ره‌کان به‌هۆی ئەوه‌ی ده‌یانبینی
که به‌فر له‌ناو زینداندیدا ده‌چیته‌ خه‌یاله‌وه، له‌نیوان خو‌یاندیدا
ده‌گه‌وت: "هه‌رچی ده‌یلیت و‌پینه‌یه"، وته‌کانی زۆر به‌ هه‌ند
وه‌رناگرن، پارێزه‌ره‌گه‌ گووتی "ئێتر من هیچم له‌ده‌ست نایه‌ت،
چونکه‌ کوشتنیکی به‌ئه‌نقه‌ست بووه، به‌لام به‌هۆی ئەوه‌ی هینشتا
ته‌مه‌نی تاوانبار نه‌بوته‌ هه‌ژده‌ سال و نه‌بوونی شکاتکارێک،
دادوهر به‌پیی ئەو به‌لگانه‌ی له‌به‌رده‌ستیدان بریاری شەش سال
زیندانی به‌سه‌ر کامیاردا سه‌پاندووه، به‌لام به‌ ئەندازه‌ی شه‌ست
سال ئەزموونی وه‌رگرت.

به‌شی بیست و‌هوتهم

سیامه‌ندی نووسەر...

به‌ته‌نها خودا و من ده‌مانزانی مریه‌م که هه‌مووان به‌خانمی گه‌وره‌ناوی ده‌هینن چی له‌و نامه‌یه‌دا نووسیوو؟ له‌نامه‌که‌دا نووسیوو: "له‌دوای ئازادبوونم له‌زیندان و ئه‌و هه‌موو دلشکانه‌م له‌لایه‌ن خه‌لکی شاره‌وه، دواجار به‌ناچاری به‌شوین ئه‌و ناو‌نیشانه‌دا گه‌رام که ژنیک له‌زیندان پییدابووم، کاتیک ماله‌که‌م دۆزییه‌وه، هاوشیوه‌ی یانه‌یه‌کی شه‌وانه‌بوو، له‌وێ له‌رێگه‌ی یه‌کیک له‌موشته‌رییه‌کانه‌وه گورگم ده‌دۆزییه‌وه و به‌جۆریک له‌جۆره‌کان قاچی گورگیش له‌داوی ئه‌و یانه‌یه‌وه ئالا.

ئه‌وان ده‌یانزانی به‌ئاشکرا من و گورگ په‌یوه‌ندیان هه‌بووه‌ پێکه‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گورگ باشت‌ترین موشته‌ری بو ده‌هینان. چاویان له‌و په‌یوه‌ندییه‌ پۆشی، گورگ یه‌ک مه‌رجی له‌گه‌ل به‌رپرسانی یانه‌که‌دا هه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو نابیت من له‌گه‌ل هه‌یج پیاویکی دیکه‌ بخه‌وم جگه‌ له‌خۆی، ئه‌وان داواکه‌یان ر‌ه‌ت نه‌کرده‌وه چونکه‌ ده‌یانزانی ئه‌و باشت‌ترین و گونجاوترین و چاونه‌ترست‌ترین که‌سه‌ بو‌ راییکردنی مامه‌له‌کانیان. کامیار به‌ره‌مه‌ی یه‌کیک له‌و شه‌وانه‌بوو.

هه‌ر له‌نامه‌که‌دا باسی له‌وه‌ش کرد‌بوو که هه‌موو ئه‌و به‌دبه‌ختیانه‌ له‌ژێر سه‌ری ئه‌فسه‌ری بالادا بووه، باسی له‌وه‌ش کرد‌بوو که ئه‌فسه‌ری بالا نه‌مردوووه، به‌لام به‌هۆی برینه‌ قوله‌که‌ی گه‌ردنیه‌وه هه‌میشه‌ ده‌نالینیت و بو‌ته‌ بنیشه‌خۆشه‌ی سه‌ر زاری دۆست و دوژمن، ئه‌و برینه‌ وه‌ک نیشانه‌یه‌کی

ئەزەلى وەك ئۇبالىكى ھەمىشە يىيە بە گەردنى ئەفسەرى بالائە
ھەلئاسراو، ھەرگىز سارپىژ نابىت.

زۆر شتى دىكەشى ئاشكرا كىردىو، وەك بىر ياردانى
سەفەركردنى بۇ دەرەوۋى ولات

پىدەچوۋ ئەونامە يەى بۇ كاميار نووسى بىت، بەلام لەھەمان
كات، كە نامەكەم دەخویندەو ھەستم دەكرد نا... ئەو نامە يەى
دەبىت بۇ گورگ نووسىبىت؟ بۇچى گورگ؟ ئەشى ئەو نامە يەى بۇ
من بووبىت تا راستىيە نەزانراو ھەكەن بنووسمەو.... نازانم؟ بەلام
ئەو نامە يەى چارەنووسى ئەفسەرى بالائە كىلا كىردەو، خۇشى
دوای ئاشكرا كىردنى راستىيەكەن لە چىرۆكەكە چوۋە دەرەوۋە
وەك گورگ، بەلام بە چارەنوسىكى نادىارى ترەو.

به‌شی بیست و هه‌شته‌م

سیامه‌ندی نووسهر

"سه‌ره‌تای مانگی نیسان بوو، خۆم ئاماده کرد تا به بیانوی هه‌والپرسینه‌وه سه‌ریکی مالى به‌فر و کامیار بدهم و له‌گه‌ل کوربه‌که‌یاندا که وه‌ک دوو هاوڕێی هه‌میشه‌ییمان لى هاتبوو، که‌مێک ده‌رده‌دل بکه‌ین، به‌هۆی ئه‌و بیانووانه‌شه‌وه نامه‌که بگه‌رێنمه‌وه، هه‌ر واشمکرد، له‌ کاتی گفتوگوکه‌دا له‌ فرسه‌تیکدا نامه‌که‌م خسته‌ سه‌ر ته‌پله‌که‌که‌ی ته‌نیشتم، کوربه‌که‌یان له‌کاتیکدا به‌ گویچکه‌مدا چرپاندی به‌فر دووگیانه، خۆی دا به‌و په‌رداخى شه‌ربه‌ته‌دا که‌ چه‌ند خوله‌کیک پێشتر به‌فر بو‌ی هینابووم، شه‌ربه‌ته‌که‌ نامه‌که‌ی خووسانده‌وه."

ده‌بوو ئه‌و نامه‌یه‌ بخووسیتته‌وه، ئه‌مه‌ ئه‌و وانه‌یه‌ بوو که‌ به‌دریژایی ئه‌و چه‌ند ساڵه‌ له‌ به‌فره‌وه‌ فیربووم، هه‌میشه‌ پێی ده‌گوتم: "مه‌رج نییه‌ خوینه‌ره‌کانت هه‌موو شتیک بزانی، هه‌ندیک جار راستییه‌کانیان لیبشاره‌وه، تا خۆیان به‌دوای نه‌تییه‌کان و کردنه‌وه‌ی گرێ کویره‌کاندا بگه‌رێن." ئه‌و ده‌یگوت: "هه‌ندیک جار درۆ بکه‌ به‌ده‌م هه‌قیقه‌ته‌وه‌ تا خوینه‌ره‌کانت له‌ گومانی راس‌تی و ناراس‌تیدا به‌یلتیه‌وه." ده‌یگوت: "وه‌ک من به‌، من هه‌میشه‌ به‌و جو‌ره‌ چیرۆک بو‌ ئاژه‌له‌کان ده‌گیرمه‌وه‌ که‌ خۆم ده‌مه‌ویت، په‌نگه‌ هه‌ندیک جار له‌ گیرانه‌وه‌کانمدا درۆم کردبیت، بو‌ ئه‌وه‌ی ئاسانتر تیبگه‌ن و بروام پێبکه‌ن، چونکه‌ هه‌ندیک راس‌تی باوه‌ر پێنه‌کراوه، وه‌ک خۆی ناگیردریته‌وه، هه‌ندیک جار

هه نديك راستى ئه وهنده تال بوون نه متوانيوه بيان هيئمه سهر زار. به فر دهىگوت "دواچار پوژيىك به ئازله لكان و ماسييه كانم گوت: "من به فرم، باسى باشيى (تو و كاميار و كورپه كه مم) بو كردن، گوتم: "ئيمه مروقين، به لام ئه وان برپوايان به و راستييه نه كرد...".

ده بوو به فر و كامياريش هه نديك راستى نه زانن، نازانم گهر ئه وان ئه و راستيانه يان بزانيايه چيتر پويده دا؟
دواى زانينى ئه و راستيانه چيروكيكى تر ده ست پيئده كات، ده شى خوينه ره كان پيشبيني رودانى كو مه ليك پيشهات و پرووداوى خوازاو يان نه خوازاوى تر بكه ن.

دوادپړی سیامه ندى نوسه ر...

"سیامه ندى نوسه ر له دواهمین لاپه رهی پړومانه کهیدا ئه م چهند
دیږهی نوی بوو..."

چیروکی به فر به کوټا ناگات، تا بږی... ئه شی ئه وه سهره تايه ک
بیټ بو ژيانیکی نوی، به لام کی و له کوپوه دهست پیده کات،
نازانم. تنها ئه وه ده زانم پیویسته وهک هر نوسه ریکی تر
که شی چیروکه که جیبه یلم و له گه ل خه یالدا بروم بو
مه مله که تیکی تر و ئاشنای کومه لیک خولقینراوی تربم،
گه مه یه کی خوشه، یاریکردن به چاره نویسی ئه و خولقینراوانه ی
به دهستی خوت دهیان خولقینیت. گرنګ نییه ئه وان به
چاره نویسی خویان رازین یان نا، گرنګ ئه وه یه نوسه ر گه مه که
نه دپړینیت...

کوټایی...

له جیاتی کوتایی...

دوای خویندنه وهی چیرۆکه که، لاپتۆپه که داده خه مه وه و
هرچه ند ده که م دلم نایه ت یه ک وشه شی لی بگوړم. ده چمه وه
سه ر جیگه خه وه که م، دووباره پال ده که ومه وه ده ستم
ده خه مه وه ژیر سه رم و جاریکی تر ده که وتمه وه خه یالی
ئالوگوړ کردنی جیگه ی ته په توره کان، دهنگی ده رگا دیت،
هرچه ند ده که م زاتی ئه وم نییه هه ستم و بچم ده رگا که
بکه مه وه، چه ند جاریکی تر به توندی ده کیشریته وه به ده رگا که دا،
پاده چله کم و به ره و ده رگای ژووره که م ده چم، له گه ل کردنه وهی
ده رگای ژووره که مدا ده بینم له ناو هه مان دادگا که ی پیشو ودام،
زور ده ترسم، ده مه ویت بکه ریتمه وه ژووره که ی خوم، به لام هیچ
ده رگایه ک بوونی نییه، جگه له ده رگای ناو قه فه زی تاوانباری،
وه ک سه ره تا هه مووان بیده نگ بوون، دادوهره که چه ند جاریک
چه کوشه که ده کیشیت به میزه که دا و به ده نگیک پر له سام و
هه یبه ته وه بریاری به ند کردنی هه تا هه تایی من ده خوینده وه له
ژووریک تاریکدا، ورده ورده هه ست به لاوازی و بیهیزی خوم
ده که م، بهرچاوم ته لّخه، نازانم دوای من چی پووی دا،
به بیستنی دهنگی بانگی به یانی به ئاگا دیم، له سه ر جیگه خه ویک
گهرم و نه رمم، به لام ژووره که هینده تاریکه نازانم کوئییه...

سوپاس و پیزانین...

سوپاسی بیپایانم بۆ ههول و ماندوو بوونهکانی مامۆستا
له (تيف حسين)ی به پێوه بهری پهروه دهی شارباژێر بۆ
به چاپ گیاندنی ئەم پۆمانه.
به هیوام شایستهی ئەو گرنگی پێدان و ماندوو بوونهی
مامۆستا له تیف و جیگهی پهزامه ندی خوینه رانی ئازیز بیت.

(پێشكه شه به رۆحی بێگهردی ئازیزی دلم (كه زێ)، خۆزگه
دهكرا تۆ یه كه م كهس ئەم پۆمانه بیخوینیت هه، به لام خودا
هه ر زوو چیرۆکی تۆی له م سه ر زهوییه به كۆتا گه یاند،
وهلێ لای من هیشتا سه ره تای...)

سارای پایز

٢٠٢٤/١٢/٢٣